Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commentarius in totam physicam universalem [Aristotelicam] ... Rottwilae dictatus - Cod. Ettenheim-Münster 228

Aristoteles

[Rottweil], 1730

Disputatio 3ia

urn:nbn:de:bsz:31-120377

Visual Library

Sensaendi, q. Debito modo fiat applicatio huiusmodi agitur quia hab
ut possibile pelli. Et alio, habitus, qui pertinet, Semper ovi. Punctio
Du oculos pelli, nisi generalis pelli integraliter habitus, Joan
ad etiam aptae nobilis videt centuriter, qui integraliter habitus

Disputatio 3ia
De caso.

Postqua Dlg. c. 2. Rhow in 3o duobus capitibus agit de caa et Num. jus
ubi caali, qd. ob obiectum phie. in 2o. expresse incipit agere de
caalis illis, de quibus et nos agemus in disputatione praesenti,
qui indres quaestiones dividere platis, in 1a. quaestione de caus in
genere. in 2a. de caus in specie. in 3a. de usu de caa, 1a. videlicet
de Deo, caaii omni fonte sagmus.

Quaestio 1a
De Caus in genere.

In hac Quaestione dicitur abing, 1o. Quid sit caa. 2o. quotuplex sit Num. 2 vrs
caa. 3io. Quid sit principiatio caae. qd. utrum aliqd. Deus possit esse principium
possit esse, 4us. caa ad effectum Deus, 5o. denum, an possit dari
infinita caae principiatio. Sit igitur.

Articulus 1us
Quid et Quotuplex sit caa.

Notandum 1o. nomen caae pae variae accipi, 1o. ut idem sit ac principium Num. 6us
in quo ipsa Simpliciter. qdd. principia praecedentia Poae caae
dicit. 2o. ita, ut idem sit, ac caa agens et phie efficiens. in
quo sensu accipit S. Augustinus, dum dicit de caae efficientem esse. 3o.
ita, ut nec sit principium, nec soli principio phie efficientis convenat
sed et soli illi, qd. quaeli modo aliqd. conferat ad productionem effectus.

Notandum 2o. quod caae genera ab Aple communiter assignari, videlicet Num. 7us
caae materiale, formale, efficiens, et finale, ad quas caae reduci, videntur
Haec igitur communis aliqua ratio est distinctionis quae inter
his caais et quid et solis convenit.

Dico igitur 1o. caae in genere et in sensu ming strito et principium qua Num. 8vus
propria virtute determinatum aliqd. sibi influens, ad intendendum, vel
contribuendum cum recentioribus plurimis, praecipue in hac definitione quia
proprius est caae sit principium, et dicit de principio caae, ut patet,

in patre Deum respectu filij Deum, et in aurora
Iuba alys ad Coro[illegible] differentia, quia non a hac causa excludantur
pueri et fundatores, qui non debent manere ex propria virtute, et
pater Deum, qui non pater omnes alys filij, nisi sufficiens ad excludendum
p.c. ergo, quia definitio hac convenit et soli, quia convenit omnibus
cuibus vitalibus ex qua causa supra memorata. p. de signis
in primis ex convenit causae affirmanti, ut patet ex. 1° convenit
causae causae, et soli, quatenus claro ipsis, nunquam convenit
alterius minus composito, 2° convenit cum causa finali, qui hoc
efficit inter et solum, et ex propria virtute ad finem ipsi
Sunt ergo definitione hac magis propria convenire efficient
et materiae intrinsecae, quam alys, quare conceptus soli causae finis
et ingressi convenientis petitur ipsi. Q. et.

Num. 6us. Dico 2°, causa magis finis est regressa agentis et pulchra Dei, quae
vere influit ipsum in effectum, qualis capitur ex causa efficiens
causa materialis intrinseca, sic definitur, quia sibi ex magis ut ex
propria virtute hic determinans alys soli sufficiens ad ex=
cludendum. Igitur autem probatur hunc ipsum autem ut nutriva, seu
ipsa effectio, quam autem causae ex se quasi efficiens et materiae, et
quidem sensu finis, quasi in se continet et aliquas efficiens, ad quae
pertinet deus ex posito in quo in quid datur, virtute tamen et probata
continent dicitur; ratio hac definitione a hac causa in hoc
pacto et rigorose accepta excludit [illegible] causa intrinseca quae non
[illegible] solum ratione, et multum Lex continent de
determinant compositum ad existendum. 1° excluditur causa finalis
moralis et exemplaris, quia ex hac causa non debent manere
hic, sed tantum abstractive solum, et obiective, non
et alterando ipsum agens. nam hic determinare illud solum dicitur,
Praeterea hic quod non recipit, 2° convenit soli causae efficientis et materiae
nullo soli causae materiae intrinsecae. consequenter ex solum et causa finalis
Radix quid ante dicit hic alys pueri non recipere quotidiana dicit
experientia ex experimentis quotidie quod optamus, vitale no
nobis puramus et degramus, hinc non debet explicare.

Solvuntur obiectae

Nam. 4us. D. 1° c. 1 C. nam definitio non convenit 1°, quia non
convenit causae materiae intrinsecae hac causa sed habeat aere positum
non determinat quam determinatur. 2° non convenit causae intrinsecae
eadem ex sint id ex cui suo effectus neque cum composito, quia con=
stituunt, non possit determinare ad illius ens. 3° non convenit
causae efficientis, quia hac non determinat ex propria virtute, sed

quod applicat virtutem activam. Ad 1ᵐ non convenit causa finalis, quia, ut
aliqui dicunt, non est causa actionis, sed habet quasi rationem alterius,
sed Deus mediante virtute activa. 6ᵒ non convenit causa elevata
quia [illegible] obedientiale est quasi propinqua ad producendum effectum huius
[illegible] non determinat in virtute propria sibi intrinseca. 7ᵒ non con-
venit causa actuans extrinseca, quia Deus determinat in virtute causa
primaria, a qua [illegible] et eius nomine agit. 8ᵒ non
convenit causa quidem, quia hoc non determinat [illegible], sed Deus qui
quidem. 9ᵒ denique non convenit causa destructiva, quia hoc non
debet [illegible] ad obstandum, sed potius ad causandum. Ad 2ᵐ ar-
gumentum probatur ex eo, et tractatus editus. Vide etiam in Dm determinat
sed hanc potius, quia alia forma superadditur non requirendo. Non
determinat quia determinatur effectum sui, effectus forma videlicet, quia
substantia requirit. Et hoc quod causa determinatur a determinatione
hanc potius quia alia forma superadditur quia requirendo non requiritur quod
causa, sequitur ex causa effectus a causa propriae determinans, quantis
a determinantibus determinatur ad producendum effectum. Ad primum ad
negativam, non negando quia causa activa Dei adequata identificatur
cum Deo. Ad secundum sed si ipsa connumeratur determinans ad causam eius
tamen effectus, non adequate a se distinct. Ad 3ᵐ similiter ad negativam, non
est, quia causa adexactissime Dei applicat virtutem activam, sed causandum
dirigit, et quidem in virtute propria. Ad 4ᵐ similiter ad negativam
non est, quia causa finalis influit plus in effectum, sed Deus absolutissime
ad hoc quod non requiritur, ut ex ipsa causa parte sed existat, quia causa
sed sufficit modo existat obiective in intellectu. Ad 5ᵐ probatur rursus
ad negativam, non est, quia causa mediata etiam determinat in virtute
propria, non quidem mediata, sed Dei mediata in quantum videlicet
in propria virtute causat effectum mediatum, sed Dei mediata causat
effectum alterum. Ad 6ᵐ similiter causa est responsio videlicet negativa,
non est, quia elevata determinat in virtute propria sed sed
negativa, elevatione, et non operata, quia magis efficitur et
completur in potentia superiori. Ad 7ᵐ similiter ad negativam, non est,
quia causa instrumentalis, licet debeat a causa principali adequatum
motum, tamen Dei agitur virtute propria. Ad 8ᵐ probatur ad
similiter negativam, non est, quia causa quidem licet non agat, sed
loquitur verbum, sed pater suam angelum, agit Dei, quia est [illegible] causa
instrumentalis, et virtute sibi identificata. Ad 9ᵐ denique non est, ut dicit,
6 negativa, non est, quia causa destructiva [illegible] quidem, et Deus
aequalitate destruit, quia [illegible] non [illegible] agit
destructiva antiqua, et Deus est propriae causa et determinat ad causandum

quod ante efficaliter, determinare Deum, tunc non propria ad Deum efficacia causa
[illegible] Subsistentia [illegible] Sed finita efficacia non propria ad Deum attingere ens.

Num. 9no

Ter. Ma definitio non convenit Dei, quia non est bona, ijo enim convenit
intentionis finis respectu medium. 2o convenit quibusdam repraesentationibus,
in alia causa intentionale. 3o convenit aliquibus effectibus, respectu
effectus et compositi. 4o convenit ipsi causae efficiendi, 5o convenit
Deo et Deo, dejcontingenter, et voluntarie, et libertate. 6o convenit
substantiis alicujus [illegible], sed omnia ordinantur, sed in virtute
propria debent intrare ad de causa influendi, ad existendum. ad
hujus: non ora 6 mens: ipsum, quia, quia intentio finis non est causa non intentionis
[illegible] non facit. Sed Deus est et virtute, sed Deus applicat causa
bonitatis ratione finis, quia agens determinatur ad opus, 2um. quia
quibus certe sunt causae finalis intentionalis, non pura causa obiectiva
et applicatio, sunt approximatio agentis ad posse in fines. 3um. quia
antiquis et ante, in [illegible] sed determinant, sed ipsa potius determinatio
sua quae tribuens, [illegible] determinatio et [illegible] propriae causae
ad finales. 4um. quia efficacia effectus determinat effectum ad existendum
Deum finaliter, et [illegible] quia metaphysica, non vero [illegible] causae [illegible]
5um. quia non [illegible] Dei quae finalia non voluntaria et [illegible]
non [illegible] Deus [illegible] causae ad [illegible] Deus [illegible]
Dei quae finalia prout non considerantur, sed finaliter, autem
virtualiter dicta a divina entia, cum [illegible] Deus, praecipue in
sententia [illegible], qui volunt ea esse adaequate identificata cum deo. sed
iter [illegible] sint ipsa Deus, erunt realiter in omnibus causa, quia ipsa Deus
Quantum [illegible] fort, prout ipsi subiectis dispositionis entis causa [illegible]
[illegible] quatenus non [illegible] causa mediata, seu propria proxima
expedita addatur ad operandum, distinguitur an, quod [illegible] causa causae
Et tunc causa causae; si ante sermo sit de causa immediata [illegible] apparet
quomodo dispositionibus tribuit posse ratio causae [illegible] [illegible]
de influxu immediato, neque active, neque passive influant in effectum
dicit [illegible] [illegible] nam ratio causae intentionalis, seu moralis, [illegible]
tribuit, quatenus ratione suo modo dum movent, ut [illegible] natura
concurrat ad effectum illud, quod exigunt posse dispositiones, sed
tunc [illegible] huiusmodi dispositiones [illegible] quod [illegible].

Num. 10um

Duplex jo Quadruplex est causa 1. J. iuxta Deum L: 2 obja: c 3.
Quadruplex est, primum causa materialis, causa formalis, causa efficiens
causa finalis. et haec divisio retinenda est jo Doctor: Deus et Deus
divisionem hanc approbarunt. 2o obiecta, [illegible] non est [illegible] [illegible]

medium et mixis rebus, qui hos quatuor causarum genera vocant
quatuor causas cardinales, 2um quia pro causa ut ad unum omnes his
omnes reduci queunt. 4o, quia per hos quatuor genera solvi possunt
omnes quaestiones. Quae quid, quo, circa, cognoscere possumus
possunt, et dum quaeritur Quid res est, in quo, a quo,
propter quid. Quid, id respondetur per causam formalem, ad 2um per causam
materialem, ad 3um per causam efficientem ad 4um per causam finalem. 5o quia
est clara et brevis.

Quaes. quomodo causa ut quae hae causarum genera connotata
adquiritur. Hae duae causae substantiales reducuntur ad
causam efficientem, causa dispositiva ad materiale extrinsecum, quoniam
videlicet non possunt dispositiones disponitur ad recipiendam formam
causa moralis, quatenus ad effectum spectat, quia tum quis suadendo
aut imperando facit etiam aliquis cessatur efficere, per se ipsum. causa
exemplaris hic exemplaris, vel permittit ad dari efficientem, quae
aliquando dat voluntas doctores, Angelus et Sabellus, aut ad formam,
aut ejus exemplar et idea. ut pater Albertus magnus.

Num ij

Articulus 2um
de proprietate rei

Varia sunt prioritatis et posterioritatis species, 1a est prioritas
et posterioritas ordinis, quae eadem habent in ipsa ipsa vel eadem
in specie. 2a est, prioritas et posterioritas dignitatis, quae habent
qui dignitatis certo ordine dignitates occupant, 3a est prioritas et
posterioritas dignitatis, quae datur inter magistratus et eos,
4a est prioritas et posterioritas ordinis, quae habent in scientiis rationes
quarum aliquae, et rationes rerum et ipsae aliae explicare oportet,
5a est prioritas et posterioritas rationis, quae habent ex ratione rationalis
et intellectus. 6a est prioritas et posterioritas in substantiis, quae
habent illa, quorum unum ex altero sit, id est, ex altero inferri, sit alterum
et posterius, quia inferius, id vero, quod inferitur ex altero est
ipso quod superius, ita prius est substantia, quia est ratione posterius
vero substantia. Septima est prioritas et posterioritas originis,
quae habent inter se pater et filius, prioritas et posterioritas
quae in consultatione, et de hac hic et quatenus
in quo consistat, vel quid sit, in quaestione hanc affirmando et.

Num iij

Octavo. ratione prius est id, quod absolutum esse per se, et
de se in sufficientia adeptum. Sunt quidam ratione prius est id,
quod ut aliunde esse constituit aliud, id proximum magnum respicit

Num iv

aliqd sibi in sufficiens ad finiendum, dicit, quia aliunde existens, qua id, qd
est in ratione causa, debet esse independenter ab illo effectu ad quem
determinat, et proinde dicitur causa finalis, ergo haec determinatio
ut aliunde existens ab ut existens dependenter a dono, qd effectum
ad quem determinatur, videlicet ad positionem naturae, in 2o ut existens,
omnino in esse entis, dicit sed constitutum in proximum completum, omnium esse creatum qm
creatur, hinc quomodo in esse causa efficiens et realis, dispositiones et
conditiones ita, id est alia quaecunq dispositiones conditiones et
causa, quae redderent potest proximum repetitum et optata ad producendum effectum
sic dicens in parte actus, proximum completum, et ora ista dicentur ratione
ora ad effectum, quamvis etiam in ora ch in ad effectum determinat, ex
virtute virtutis, sicut dare virtute reddere, potest proximum ex ad ta
ad producendum effectum, et sic id quod ad determinatum ad effectum
dicit, qd in sufficiens ad finiendum, hinc patet ex dictis ratione causa
ora ad finem dicunt, qd in determinat aliqd sibi in sufficiens ad finiendum,
quae dicta definitio sit bona, patet ex, qd convenit cibo, et soli
illis, quae convenit cum definitione causae ratione ora, ut patebit ex solutione
obiectorum.

Num. 1qm. Quaeres, 1o utrum ora causa detentae ratione ora, 2o respectu sui effectus. Pr:
patet id ex primis in causa finali: dicit esse in causis intrinsecis
qua talibus, sunt in causa materiali et formali quamvis in ratione respectu
formae sit ratione ipsa et form respectu materiae, sit ratione posterior, neutra
tamen ratione ora aut posterior respectu compositi, qm ut causae causae
intrinsecae qua talis neutra determinat ad compositum, ut aliunde
existens, id est ab extrinseco sit illud ipsum qd causat et constituit, qd prodeat
ab illo qd causat.

Num. 1qm. Quaeres 1o quale ordinem habeant causae finales et intrinsecae si non
habeant ordinem ratione, ratio dubitandi est, qm de ratione ordinis causae
videtur esse, ut sit dicere aliqd modo ordinem causae efficientis, causae finalis
habere ordinem intentionis ad finis creatur ipsum in intentione,
et nominis in executione, causae vero intrinsecae habere ordinem
in subsistendo, causae qm ex compositio sit referri, de causa causae et
form sit id verius sm.

Num. 1qm. Quaeres 2o an ordo et potentia ratione sit connecta cum ordine et
priorita temporis. Pr: patet ex dictis in sole eq qui in 1o patrum.

[illegible] Lux momento quanto lucet, sed ut ipse caa, Lux fuit
quod caa, 2do ad lucem, sed ad lucem effectus non fuit dum, in quo, quod
sol et lux existere in eodem instanti, 3 quoque momento.
Quaeres 4o utrum in posterioribus naa fieri possit, vel tota
in posteriorbus signorum naa. Et affirmative, Sed.

Num igitur

Quaeres 5o Quid intelligatur per signa naa. Et quia signa naa in
Logi, plures particulas, modos, et quidem [illegible] in instantis,
sed ordinem, connexionem, et dependentiam unius rei ab altera, ita
ut illud dicatur esse in signo, in quo naa, quod se habet per parte
actus, prorsus, sed ex parte caa, et quasi caa, illud vero
dicatur esse in signo posteriori naa, quod se habet ex parte actus
et sed ex parte effectus, et quasi effectus, hujusmodi signa naa
possunt dari, plura in eodem instanti, quia ordo dat, quod dicatur
diversi ordinem, connexionem et dependentiam, quia in quibus signis, in
naa, aut id, quod est in naa caea, et quasi caa, in ultimo vero
signo naa erit id, quod est ultimum in habe effectus non quasi
effectus, ita si ponitur quod Deus in eodem instanti, producat ignem
et mi calorem et intra, calor ad intra calorem et ad extra
calor ad extra sensibile, Lux Deus dicitur esse in 1o ignis
in 2o calor ad intra in 3o calor ad extra in 4o. Sensibile
omnis in 5o signo naa.

Num igitur

Quaeres 6o utrum aliquid possit simul esse naa in actu et posteriori
sed, utrum aliquid possit simul esse in signo in actu, et posteriori
naa sed. [illegible] sed respectu diversorum. Ita in exemplo
praecedente ignis est in signo posteriori naa respectu rei,
respectu caloris vero, ad intra est in signo in actu naa. Notandum
est hic, si aliquid non est in signo in actu, quod non ipso eius negato, sed
in signo in actu, sunt ea, quae aliquid non sed caa aeternis, non
sequitur, quod eius negato sit caa aeternis. Sic ex eo, quod
calor, non sed caa ignis, non sequitur quod negato caloris sit caa
ignis. Unde illud praecipue, quod dicitur simul ex contradictoriis
necessario dari. Quod intelligendum de instantibus temporis, et
aeternis, ut si aliquid in instanti non datur, non sequitur nisi hoc instanti
ejus negato, non vero de signis naa, hinc, [illegible] posteriorbus

Num igitur

Quaeres 7o quinam sint effectus simultanei, et caa alter quidem
simul, simul enim esse possunt simultanei temporis, et simultanei naa

Num igitur

Simul Simultaba Quorum [illegible], qui eodem instanti, à causa diversis causis procedunt Tales effectus Simultanei, cum possint causa [illegible], qui [illegible] diversis signis nata, effectus Simultanei, Simultaneae [illegible], qui in Utrum pronuntiantur, eodem Quorum instanti, Sed cum insuper inter se habeant mediantia, ita, ut Iranter [illegible] respectu ueter ius causalitatis quandam accipiat, aeuter coordinatum, ex parte actus; proximi separat.

Solutio obiectionis

Num 209 Obj° definitio orbati, nata non convenit cum his, quae continentur definitione ex nata; ergo. Ergo. Ergo. constitutus comparatur ex nata; ergo Scilicet Reg respectu effectus creati. 2° causa mediata respectu effectus mediati 3° actus jus proximus respectu actus mediati, quarto motiva observata respectu actus, e quo observari 5° causa impedimenti, insuperabilis per ipsum actum 2dum, atque his omnibus convenit definitio. ergo. p.ma quoad 1um mem. quia Reg non determinat ut existens aliunde. Sed ut existens ab eo quod 2um, quia causa mediata non [illegible] actum jus proximum, sed remotum dicatur, quod Tertium, quia actus jus proximus completus non constituit actum jus proximum sed ex effectu jus proximus. Quod 4um. quia motiva observata a determinant ad prosequendum actum. Sed probius explicant quod jus, quia per se nihil, quale Regulae non possunt determinare. ergo. Ergo ad Lucius p. m.a nata non hoc ad. Reg non determinat ut existens aliunde. Nec, ut existens dependenter ab alia causa c. Reg non determinat ut existens aliunde. Nec ut existens independenter ab illo effectu creato. Quod determinatio. 2. Tertia ut existens aliunde sed non ut id, quod est nata, jus non debere habere dependentia ab eo ipso, respectu eius, et nata jus, Sed dem habeat, Sed ut habeat dependentiam ab aliquo alio. 1a causa pariter d. causa mediata non spectat ad actum jus proximum mediatum. c. mediatum 2. jus, nata non [illegible] mediata, sed etiam quoad ea mediata, omnium prout dependentia mediata non mediata. et tria ad Lucius [illegible] inter nata jus, quia orbata etiam mediata sed non jus, 1° quod ad 2° magis, di

ex caa obediens, non ab ipsam causam, sed natam, cum non ante, non
sit effectus effectus, quemadmodum ab hac ipsa causa mediata, nata
sortiri iterum d. fieri jus promissi, cum effectum constituibilem
physice et moraliter ab eo, cum constituibilem
metaphysice et moraliter aliquo modo alter sit, non ab ipsa causa n. quod dicitur
nondum jus esse, si constituit actu jus promissi, cum perfecta id fieri ac
si diceretur nondum jus esse, si non adequate et mediate adequate in
actu jo promissio completo identificatur. Ratio hic denuo d.
motivae observantiae non determinantes ad non ponendum
actum quod subsidiae quoad modum n. quamvis motiva
observantia de se potius inclinans quam determinans
abstinendi actus, suppositis illis voluntas aliunde efficaciter
determinetur ad actum simpliciter ponendum. N. affirmativa
observantia determinare ad actum ponendum certo non
nata, magis victoriosa et meritoria. Ratio 5 ex supra d.
pirum nihil sit determinare, abstinendi inflaccido in
eligendo effectum et determinare negativa impedienda
impedimenta productionem effectus n.

Nota jus

urgebis haec actio productiva effectus non nata prior
ad effectum, et tamen illi non convenit nata definitio
quod a quadam mente pater in robis enim actio concedita
non effectiva prior, quod et actio est nata prior ad actum,
quia non concretum involvens actionem sed causalitatem
hanc quod denominante non habet nata prioritatem a
actione, quia mio actio est ipsa prioritas causa. Ratio
quod jus mente ad jus probandum 1 de. causa in actio
a nata prior ca quia in actu 1 n. 1 d. causa in actu
ad naturaliter et denominative accepta ca. formaliter acc.
concretive accepta ra. et quod ra probbat ca et rc.
Forma n. sicut distinguitur ita denominatio quae ipsa dat
sibi ipsi eq. forma denominans videntur, neque in ipsa ipsa
dicitur videns, ita pariter actio denominat causa agente
quia in ipsa actio dicitur agens. id dicendum de prioritate
hac, quae a ipsa actio, denominat quidem hanc causa nata a
priori, quia ipsa actio dicitur nata prior.

Num. 22 n.

instabis ex eo, quod actio ipsa sit ipsa posteriorita, cum
forma denominans effectum nata posterior, benedicitur
nunquam nata posterior, quod ex eo quod actio sit ipsa prio

cum qua denominatio nascaturnata jure et id esse benedictum
nata prior. Q. Ita. N. B. Ideo solum dicitur non posse
quia qua denominans effectum non posse recipere in a
ldato et recipere etiam quia id tenet ex parte actus, et
prout mj, sed potius ex parte actus. Ca N. Cas.
Q. actio est qua denominans effectum nata posse recipere,
in sufficeret ad hoc, ut posset esse in esse dej, non posse
ob hanc paulante affectam, qa videlicet qua in esse
dicitur denominatio, omissa subiecto.

Articulus 3tius
utrum aliquid tempore posterius potest
esse nata prius ad effectum tempore jure.

Num 2345 Quemadmodum ca aliqa est plica, alia vero interpretale
ita etiam non omnis alia est in genere causae plicae sed vel
alia vero in genere causae interpretalis, hinc etiam proposita
quaestio potest habere duplicem sensum, jmo hunc, utrum
aliquid tempore posterius potest esse nata jus in genere causae
interpretalis, in jmo sensu angusta quaestio non meta
est controversa, qa satis certum videtur, illud, qd in genere
causae plicae prius est ad aliquid effectum 2du sua entitate scale
praedicamentj dre ad aeternum respectu cuius dicitur non
jus, cum igitur id, qd tempore posterius est ad aliquid effectum
ad dm qd effectum 2m esse ita angusta scale, stabiliter
posset, Cum id, qd ad effectum aliquem tempore posterius
dr, non ad illum qd effectum esse nata jus in genere causae plicae
restat igitur quaestio, utrum aliqd tempore posterius potest
esse nata jus ad effectum tempore jure in genere causae in
Num 2344 Interpretalis et hic quaestio est esse duplex, jmo est quaestio
de re. 2da quaestio de nat. quaestio rei, qd quaeritur
utrum aliqd, qd tempore posterius potest revera movere aliqd
qd tempore jus quaestio rei est, qd quaeritur, utrum illud, qd
est tempore posterius, movetur ad aliqd tempore jus potest aut debet ad
Dej vera causa naturalis et non jus ad effectum tempore jure ad
Intrigam tam quaestionem qd brevitatem et

Num 12 5 m

Deo, nec quod aliquid ipsorum posterius movere ad effectum ipsorum
jure, sed conclusio, ab inde in brevi, sed nullus se armis
aurifere qui mensis praelia, cuvis et ligeria vasa ob
immente Hostium irruptione studiosus vacuare quesq
studijs ob futura erant. Cortularius comitari
certa sententia ob futura plenilunia astronomo ipsorum
instrumenta ante materia ob futura eclipsis et
sed praelia irruptio, erant plenilunia eclipsis
sed aliquid ipsorum posterius respectu effectum ad ipsos
detestant movetque ad hoc ut obstis ipsa erunt. quo.

Num 12 6 m

Confirmatis conclusio quod aliquid posterius movere ad effectum ipsorum
posterius lucis et amplius erunt, id idem, quod certis
abinde: quo sed ipsum aliquid futurum movere ad effectum ipsorum
prorsus lucis mordere aut erubescas, id idem: quia erubescas aliunde
ve. admittis ubi ab adversarijs ostendes, manifeste: ubi sed
ubique minus hetzitio eq illata illud hodie movere et quidque
ad numenda vindicta. et vero negari nisi aliqui aliquorum
observitas.

Num 12 7 m

Quinto futurum quod movere ad effectum ipsorum jure, quia erit aliunde
sed tui vera caca moralis est. nita jure ad effectum ipsorum jure
Laetitia ob triumphus a auspicatur in certu structuro
consequenter sed aliquid ipsorum posterius ac jus ratia ad effectum
ipsorum jure. S. conclusio in quaestione nostra loquendum seu
plurbus atque sed res asserunt futurum quod movere ad effectum
ipsorum jure, et erit aliunde ac vera caca moralis est ratia
ipsorum ad effectum ipsorum jure quo ex jure conversa. Ecclesia
Theologorum doctorum ascriba Christi fuisse ratia jure respectu
gratiarum R. V. et progenitoribus concessarum quae
Christi merita sed ut ipsorum posteriora detestantur ut ita
modo Renum adoniedondas Marquaas. 2 on conversa
ariu sentia tam in publicis Thesibus, quam in mente Christi sed
impugnata. Dio authoritate Doctrig Sacra Thomistica quae
Hortedis jordate ratia caca fundi, quo multo magis caca
moali.

Num 12 8 m

Solvunt obiectiones

ob. 1 co. 1 coml. in capitulo supra memorationem dia monetis
quod futurum a, quia praesens, signa animum prognostica de futuro
indicata sed, quod nihil prob. 2. ma. quia parvei dies poes

Num. 29.

Quæs. 1° res futura non moveret nisi habere aliquid quod de futura præsignaretur, quo res futura cadens in rem futuro movens non memoria rei futuræ. Ob 1° ratio, res futura non movet nisi habetur illius memoria et sic non memoria rei præteritæ movet. 2: Ca. 2: C. ex hoc quod res futura non moveret alii 1° proferetur certa quædam signa non probatur, quod ipsa signa quibus moveat, sed quibus aliud signum, sic dum applicat quædam conditio sine qua res futura non movet. Sicut ex hoc quod finis non moveat, nisi 1° probatur non sequitur quibus finis moveat, sed quibus finis sic dum applicatur quædam conditio sine qua finis movere non potest.

Num. 30.

Quæs. 2° res futura non movet nisi ut quita: quo non movet res futura sed quitio. Ob 1° retor: in ea finali et moali præterita. Ob. 2° retor: Valter ignis non uris nisi ut applicatus, quo ignis, sed applicatio uris. Ob 3° a. et hæc redupliatio tantum probat quod quitio sit applicatio et conditio sine qua non eat probat quod sit ipsa vis protria, ra. esc.

Num. 31.

Quæs 3° Ob quod movet actu movet id quod illud ea, quod actu habet: quo si futurum actu movet, movet id quod illud ea quod actu habet: sed futurum non habet actu aliud ea, nisi ea intentionale, quo illud movet id quod ea intentionale, sed ea intentionale nihil aliud a nisi quitio, quo futurum non movet nisi id quitione seu ipsa quitio movet. Ob 1° retor: arg: in ea finali et modali præterita. Ob quo ratione dicit quod ea intentionale non a sola quitio sed id a quitione repræsentata.

Num 32.

Quæs 4° potest dici quod res futura non moveat, quia erit, sed est sic non quod omnino, sed specialiter quædam modo. quo a patet, hinc potest dici potere aliquid ut fieri futurum efficiat, hinc potest ut mutatio fiat, eadem, ut

beneficiis, quae et, sic de ceteris &c. quae tali modo dolendo
ordinata moralis potest esse similiter quia non per praeterita
moveat qua talia, sed ut sic, in quantum similiter, sed
specialiter tamen modo, potest esse dicit quod mistria praeterita non
moveat ad vindictam, quia facta illata, sed ut sit vindicata
ita quod beneficia praeterita non moveat ad gratum animum
exhibendum, qua facta praeterita, sed ut sit recognoscio quoad
obsequio compensatio et sic de ceteris

obj. 2o: 2o contra: caua moralis est, quae movet qua est, sed fut. Num 33 m
non movet qua est, qo futura non sunt, neq; ita est caua
moralis. Ad 1o hebor: arg: nec caua moralis praeterita. Ad 2od:
m, quae movet qua est, sumendo to est in actu et quatenus
praesentis non m, si particula et deberet. Sumi et praeter et
pro dumtaxat praesenti tunc neq; praeteritum, quia vis
obiecta mita ad versarios vere non facit affectum pro posse
rore potest dici caua moralis.

Dubit 1o: Utrum sed auber aliquis affectus debet poni extra be Num 34 m
sans causas, vel si sit poni extra loci suos causas nisi ocs
existant aut extiterint. qo debent ocs caua existere in
existentia: aby futura neq; existit neq; existit. qo. Ad 1o
arg: m caua finali. Ad 2o dm debet poni extra se
suas causas si sunt in centrionaliter existentes et non
existentes, non m nisi causa illa sunt in centrionaliter non m. dm dum ocs existantes existent nisi sunt
in centrionaliter non m vel sed: Leuspius: causa modo debet sed: futura
neq; existit neq; existit sunt centrionaliter. n. ea
modo debet causa existere quo modo influit, si sunt
debet sunt existere si centrionaliter influit sufficiens non
centrionaliter existat.

Quer 2o: Utrum caua moralis et naua, in ad aliquem affectum debet ac Num. 35 m
medium in extentione ad positionem illius affectus atque
futura non sit ac medium in extentione ad positionem affectus
pro ore poni qo. pm quia medium non est in poni proxime finem, sed inter
hos finis sit in extentione ultimum. Ad 2m. tu ad hung
2a. medium sunt influens non sit poni in proxime ac. medium
centrionaliter influens sed non centrionaliter influens,

non potest poni finis intentionaliter c. non potest poni pro fine, sicut
pa. et k. Si causa moralis non nisi effectum in quem
influit. Sufficit modo habeat, contentet intentionaliter, quia etiam non pond
influant nisi intentionaliter.

Num. 36 ua Ad 2.m Si futurum non ponit aliud nisi influxum intentionale
tunc hoc ipso non erit causa moralis neque ad 1.m qo. pa. id quod causa
moralis et non ita debet esse nec nisi non habetur in intentione
sed etiam in executione. Sed si futurum tantum ponit influxum
intentionale tunc illud erit nec nisi in intentione non vero in executione
qo. Pro ra. ad p. non ita quia tantum erit nec nisi in intentione hoc
non ponet influxum realem tunc illud erit nec nisi in intentione, hoc
non ponet autem influxum intentionale ergo ad hoc quamvis futurum
non ponat influxum nisi intentionale potest dici nec nisi in executione
ipsa hunc influxum intentionale autem tantum ob aliquem, ex quo
tum non sequitur quod etiam causa finalis potest dici nec nisi in executione,
adeoque causa moralis et effectus ad quos determinat, non ita igitur
effectus ad quos determinat causa finalis. Sunt ipsa media ad finem
non necessaria, finis autem non potest habere nec nec nec effectum non
medium.

Num. 37 ua Ad 3.m qo jordo non est quod jordo realis, atqui futurum non potest habere
jordo realem respectu effectus quoad jordo. ergo neque jordo
est jordo realis hoc est non est pluribus inter se non et
quibus. Sed inter se et se et est realis hoc est praeexistens, id quod
non ita jus est id quod est id quod actuatum. et sic et dim. d hoc.

Num. 38 ua Ad 4.m jordo non est quod jordo entitativa. atqui futurum non potest
habere jordo entitativa respectu effectus quoad jordo. ergo neque jordo
non. et dm jordo non est jordo entitativa intentionalis et non pluribus
non subd. jordo non est et quoad non non. et d futurum non potest habere
jordo entitativa intentionalis non pluribus. Deinde c. ipsa non in etc.
Si id quod non ita jus ad sum effectum debet habere entitativa jordo jordo
quoad, dicunt neque causa pluribus est jordo non ad sum effectum potest, quia
fuisset in uno eodem eodem instanti, ut saepe fit. unde et habere

Num. 39 ua Ad 6.m Si potest aliquid futurum esse causa moralis et non ad effectum
quoad jordo, tunc potest etiam nexus jus futura esse causa moralis et
non ita jora ad praemium, sed hoc non potest dici, quia neque jus ipsa non potest dari
praemium ante mer. etc. ergo ipsa non potest influere, quia tunc esset
quod neque potest dari praemium ante mer. etc. Ita a nob: c. ob. Marc.

Discantare, qd nfligi supliciu ante peccatu a queret quandam
Cudelitate, dari vero pmiu ante meritu n aggreret eadem
sed summa potius crudelitas hinc liceat Theol: regent sed dubitandum
ponent Deum ante conflictu peccatu, qd Deus Chs merita antecipato
praemio sit remunerat, antequam extiterit, dum respectu meritorum
Chri. Zeb Zanchius quaes anis magnatonibus concederit, neqd eas
ex hoc sequi qd Deus potuerit merita aliqua donare antecipato
praemio aeterna beatitudine omis, nam obstat hic specialis ratio quae
si Deus anteporet praemiu n procent sequi merita, cui sententiae
haec providentia beati in seculo hinc extra statu morendi,
ex hoc tm n sequitur qd Deus n etm hoc n potit antecipare alia
praemia ofera ria divi praemia

Ques 3o merita futura n habentibus ad praemiu antecipatu
qd n potint promere ad antecipand n praemiu cum ad otro actu
et eo, qd praemiu n etm fertur nisi habenti mis ad illatio
Ita. nc. respondet d. praemiu n conferitur ex angria ministrio nisi
habetur mis c. n ex affectu Benevolentiae nisi habenti mis n.

Ques 4o Ita modo praemiu qd erit praemiu sed donum gratuitu
qd dillat. gratuitu idu qd Ita. Simpliciter a illatio. Donum mere
gratuitum nulla supponit praemiu vero antecipatum saltem
supponit merita futura, sed praemia ais conferuntur digni et
tale mentis. ita Ita, sed nunquid etiu digni et bene meriti sagae
explicatione, cuig merita certo existitura praevidentur Chrs plato
meritis ut ob tra ria eius merita certo existuro progenitoribus
suis gratiam mas, ut haberet gratia

Obtrectatus qu
utrum potit dari mutua caa joubas inter
Deus et eas shias pro eodem
mfanti?

Primis qm, decidatur hac quaestio. Notandum, 1o qd nome caa
phica n accipitur hic in sensu strictio p sola cha efficiente
aut mali entitatea, sed in sensu omnis strictio qd 1o eo
qd n dispositive n generaliter aliis modo n pure intentionaliter
concurrit ad effectu. unde sub caa phica hic etiam comprehendit
dispositiones, conditiones et qcqd sed excluda realiter tamen, ut
effectus omitus id shia aliquid constituit actu, ac pronomen

Num. 3o in

Num. 4o in

Num. 5o in

sive potea ad productionem effectus ad eundem in stu
mentionaliter sed phia ac realiter concurrendo.

Num. 43 Notandum 1° qd in causis phis diversa causarum generum aliquando
potest in alio genere genera sic causa phia efficiens, in alio causa
moralis extrinseca et in alio causa dispositiva. hinc qd quaestionem potest dari mutua natura inter duas causas phisas
quaestio hac, utrum qd de duabus causis phis eiusdem generis
et de duabus causis efficientibus, et de duabus causis materialibus
et potest utrum de duabus causis phis diversi generis et de
causa efficiente et causa materiali et de causa materiali et dispositiva.

Num. 44 Notandum 2° qd in causis phis sive sint in eodem sive in
diversis causarum generibus attendi debeant differentiae horum quibus
causae efficiunt suos effectus, differentia autem hac, nihil
aliud est, quam diversa instantia, in quibus efficiunt aliqui in
diversis et instantibus duae causae phisae mutua inter se
jonctae habere videntur certum. sic dispositione caloris et siccitatis, quae dispositiones ad producendum ignem
in instanti jonctae quae disponunt et natura horum ad ignem in
instantibus vero successivis, quibus ita ignem producunt
conservantur et natura posteriores ad ignem, ignem vero a
natura jonctae. hinc qd quaeritur utrum inter duas causas phisas
potest dari mutua natura jonctae intelligenda a quaestio, in de
diversis, sed de eodem instanti realiter. Notandum 3° qd duplex

Num. 45 hic potest considerari productio, productio reaspectu 1a ab productione 2a
productae 1a sic in qualitate absolute 1a in unaqualitate res 1a ab
est transit ad 2a sed aliquam productio 1a respective reaspectu relata
instantis, quae omnium in eodem instanti respectu diversorum
effectuum habeat aliqua productione secundum concurrentia. sed sicut
dicitur qd in eodem instanti sicut superaliter possibile est
dari res ab ipso totali quarum una res producat aliquid causa, et altera
vero res quasi reproducatur et alia causa respectu duplex
totali productionis. concedunt alii cum patre Suarez et alii dari
posse mutua natura jonctae inter duas causas phisas in eodem instanti

posito enim ab eq ignis A producere ignem B ignis B producere
ignem C. et sic ignis C. per alterius actionem totaliter producere
ignem B. et hoc ita si coordinentur. Tunc ignis B. in eadem
instanti est non ab ignis A. et ignis C est non ab ignis
ignem B. Ergo.

Notandum 2do quod, quod quaeritur utrum inter duas causas plures possint
dare unitas ratio, ita tamen in eodem instanti quaestio nunquam pro-
cedat de ipsis producere, quae in eodem instanti aliquam aliam actionem
totaliter relinquunt entitati effectus sicut connecta habeat, ut
ideo talis quaestio sit, utrum in eodem instanti ignis A possit producere
ignem B. et ignis B producere ignem C, ita ut ignis A nulli alteri
sua mensura debeat quin ignis B, et ignis B nulli alteri sua
influxa debeat quin ignis A. quaestio haec potest nonnunquam prorsus
inutilis videri, ac ipsa tamen dantur non entia, ut eandem hanc posi-
tionem demonstrabo dejà posterioribus in entibus. Quia
ut enim possibile est ut duo entia contraria quod jam ac ab uno
producerentur nemo tamen facile entis negandum necessitatem
demonstraret ita quaestionem igitur proposita ut refutemus.

Dico omnia quae, sunt inter duas causas plures eiusdem generis et
inter duas causas effectus certos adequatos in eodem instanti
atque dejà producere relinquant, ita vero uno alterove excepto
ipsi est tam illi, dum admittunt mutua ratio sunt inter
duas causas plures diversi generis. p.c. Si potest dari mutua ratio
sunt inter duas causas plures eiusdem, ad mis eq inter duas causas
efficientes adequatas in eodem instanti, et quod jam producunt duae
aliquam, ipsi ens aliquid contraignus, et sibi in sufficientis ad
intendendum potest nec minus tota sufficient habere a seipso, sed
aequalem mensuram relinquat. qd. Ergo certum, quia tale ens est
et non est sibi sufficiens ad intendendum, qd explicatur. ipso in
ponemus in eodem instanti esse duo entia contraria eq, quae
sint B. et ignis A. jo producit ignem B, et ignis B, producat ignem
A. id est ignis A. ab tota habet esse ab igne B, qd ignis
A. habet tota suae sufficientiae ultimate a se ipso et ita videtur
esse idem, et enim ulterius qd a quo ignis B habeat tota suam
sufficientiam ab ipso igne A. Hae servis illud axioma receptum
quidquid a causa est a eam causatur.

Num. 46 ex

Num. 47 ex

Num. 98 m

Conf. Conclus. Si possibilis est mutua aaa, sorta, inter 2 caa, quae sunt eiusdem generis in eodem instanti et quadam producere, tunc sequeretur, quod caa aliqua possit acquirere potentiam adequate pro suo effectu, sibi effectus. Si haec quae repugnat. Ergo naturae è naturalis causa cum sit acquirere potentiam proximam agendi, et consequenter potentiam proximam. Sed nemo sibi acquirere potest proximam agendi et movendi aliquem, et se ipsum motum locale, potentiam proximam volendi, ipsum vocatum, ergo in caa quae pro suo effectu acquirit, ipsum est causa, ut possit in eodem instanti producere suum proprium effectum, acquirit potentiam proximam agendi, atque caa, quae producunt suo effectum acquirit pro suo effectum ipsum ee, ita, ut possit eodem instanti producere suum effectum. Ergo caa, quae producuntur a suo effectu acquirit pro suo effectu potentiam proximam agendi et operandi. Ita et ipsum in aperte sequitur ex una aaa portate hoc ipso cum producit ignis A producere ignis B, ignis producere ignis C eodem instanti et quod ignis ee ignis a ignis B, ignis C, suum ee, atque potentiam proximam producendi ignis B, sed ignis B ee effectus ignis A, ergo ignis a pro suo effectu acquirit potentiam proximam producendi suum effectum.

Num. 99 m

Solvuntur obrectiones

Ob. 1a in casu quo Deus et ignis B producunt aliquem totalem producerent ignis C, ignis A in eodem instanti producerent ignis B. ignis A haberet totam sua sufficientiam a semetipso, et potentiam proximam a suo effectu proximam ab ignis B, ergo casu probatur; ergo nihil nos: argumentam: Si ca. ec. Dicit in ipso casu ignis A non acciperet ab ignis B. quidem sed quod ipse dubitanda quod 2a sui elatam productionem, ita enim non acciperet sufficientiam sua a semetipso, quod 1a sui producit sed sed sumit, quod 2a et alteratam sui producit, ita ut sua ignis A a acciperet a suo effectu, ee quod 1a sui producit sed dubitaret quod 2a A alteratam sui producit, ita etiam a suo effectu non acciperet potentiam proximam agendi et operandi quod 1a, sed tantum quod 2a sui productionis.

Num. 100 m

Urgebis: magis repugnat accipere aliquid a se ipso ee, aut potentiam proximam operandi a suo effectu quod 1a sui productionis quam accipere aliquid a se ipso ee, aut potentiam proximam agendi a suo effectu quod 2a sui

dubitione, qd si 2d ea absolute possibile, tunc a, 1d ea absolute possibile, ergo ne. quod autem sua ea a se ipso aut potentia propria operandi a deo accepit sua ea et potentia operandi quod 1d sua possidentione ita habet simpliciter sua ea et pronata potentia operandi ab alia causa realiter a se et affectu sibi possidet a qua immediate accepit sua ea et potentia operandi quod 1d sua possidentione, contra vero si aliquis esset sua ea a se ipso, et potentia pronata operandi sua dato affectu quod 1d sui ipsius esset habere sua ea automato, sibi a se ipso, et potentia pronata operandi mediata, sibi a suo affectu. patet in casu positio, sibi ergo si sua ea et potentia pronata operandi quod 1d sui possidentione non haberet a se vel a suo affectu, sed a Deo.

Num 57 m

ob 5o experientia sic probant in dno possibile ea, sed ante omnem mutua natura iuncta inter res omnes plures cuiusdegeneris go. pa. 1o habitus naturalis a causa productus antecedit habitus et antecedit ea causa productiva habitus. 2o in bilance quod in aequilibrio, quilibet unus lances et causa quatis aeterna lances superior, si autem a in aequilibrio a secundo unus lances a causa descendit aeterna lances et inferior. 3o quod duo funiculi simul vincti et separare connati, tunc unus funiculus sustentat aeterna contegat inter sibi funiculi et a causa sibi funiculi sit rumpi. 4o quod turbo sic vehemens ventus aperit fenestram et rigidus funiculus, sine apertio fenestra a natura, ita ad ingressum venti, qd ventus non poest ingredi cubiculum, nisi fenestra fuisset aperta, vi ipsum ante ingressum venti a natura, ita ad apertionem fenestra, qd fenestra non fuisset aperta, nisi ventus qui ipsum 5o quod conburgantur duo carbones ignis, calor unus carbonis conservat calorem aeterni carbonis, et vice versa qd extinguerent, si disjungerentur. 6o similiter calor in aqua conservat calorem aeris ambientis et vice versa, qd aqua citius frigefieret, si aer circumambiens aeris frigidus et vice versa. 7o nang conficiata sic mutuo calefaciunt. Deinde de ejus ore et lingua, dentibus et stomacho, de manu et chirodecio. 8o quod complexio totius corporis quantum, quantum motus mutuus corporis a causa facilitans et adjuvans robur aeterni corporis et vice versa, quando unus lapidi impressus a causa alius motus et motus vice versa a causa secundo elevatus, quando impedito ex aliquem officium motus et adjuvando dormit. 9o ea ad ipsa probandum n: 2um me: l. vo. ergo a causa

productiva illius habitus, a quo actus fuit productus, &c. actus
fuit causa productiva alterius habitus, a quo actus non fuit productus
&c. actus quod est causa illius primo habitus, a quo fuit
ipse productus sed novus durante incremento illius habitus,
in quo habitus fuit productus, licet non effectus habitus non est causa
illius actus a quo fuit ipse productus sed alterius actus sequentis
versamur.

Num. 5. 2 4 Dices 2° Saltem actus est causa conservativa illius habitus
a quo actus fuit productus, quia habetur omnipotentia alterius
habitus quia si per illum actus est causa conservativa illius habitus
illo instanti, quo actus fuit productus ab habitu non est
illo instanti sequenti &c. &c.

Num. 5. 2 4 Dices 2° quia aliquis habitus cum actu ita connectitur, ut in
eodem instanti quo actus omittitur habitus destruatur, ad
hoc omnipotentia actus causat destructionem habitus in illo ipso instanti, quo actus
omittitur, ergo potentia actus causat conservationem habitus per illo ipso instanti
quo actus producitur. Sed omnipotentia actus causat destructionem habitus per illo
ipso instanti, quo dat omnipotentia actus &c. instanti sequente &c. &c.
Ad 2 omnipotentia actus dicitur, actus non potest dare esse illo instanti,
quo dat omnipotentia actus dari potest esse habitus consequenter dabit esse
illo ipso instanti dari potest esse habitus aliis illo ipso instanti
non dabit actus causa esse habitus, ergo est vero potest habitus esse
ipso instanti, quo dat omnipotentia actus, ut patet, quia adversarius ridet
in omnipotentia actus charitatis quoniam non est quo dabitur esse ipso instanti
quo dabitur esse habitus charitatis, ergo non est
negandum omnipotentia habitus per illo instanti, sed non est ad destruendum habitus
dego tamen omnipotentia potentia actus illius habitus non est ad conservandum habitus
Sed ergo actus negatur omnipotentia habitus per illo non est ad destruendum habitus
quia tamen esse ab esse vero omnipotentia habitus non est non est ad conservandum habitus
non est ergo dependentia ab esse ab esse non est ab esse non est ab esse
quia dari dependentia sed connexio non dicitur a posteriori et alia
a concomitantia. dependentia sed connexio non est a priori, quia effectus
connexitur sed non dependentia sed connexio non est a posteriori, quia causa
connexitur sed non effectus. dependentia vero sed connexio est connexitur
non, quia effectus. Similiter ita inter se connexitur, ut nullus sine
altero existere potest, quia non sunt sicut causa et effectus
aliquis ita sed dependentia et connexitur non posteriori, ut sed causa
et effectus ut dependentia et connexitur non est ab esse non est
Sed vero et causa dependentia et connexitur inter se concomitantia

Secundo ex capite rectitudinis autem charitatis connectitur cum habitu charitatis
quod est sed caeca a habitu; habitus charitatis vero connectitur
cum charitatis actum cum sua effectu a posteriori; Deinde sic
supra quod omnino ergo sic non ad rationem habitus, qui habet, vel
quod illa prioritas est realis, de qua ibi ita requiritur, ad hoc
habere videatur prioritatem esse intentionalem, quatenus non ex
ratione moralis demeritorii motus Dei, et habitus habitus
charitatis quam meritorii cum omnis tonc adaequaviter praecepti

Nunc 5ª 4ª

ad 2ª probatur ratione. Sicut bilanx in aequilibrio, dum sicut
sic albicaeles utrinque lances quae affectu simultanei, quarum
ab eodem actu, 2º proximo, quia cum sit potentia in aequali, quia habet
utrique pondus sed lances, id est in gravitate distributi, et
pari habitatio rectio terrae utraque lance sustentantis, ut ab
utrique lances albicantur, quae praecesserunt in instanti ex origine
uterque conservatur, quod in dat ratione causa dimittentis, ab illo tempore
Si vero bilanx in aequilibrio, dum ponitur quod ascensus unus lances
sit causa descensus alterius lances. Sed potius descensus unius lances
vero impetus a praevalente pondere lances descendentis impetus
causa ascensus alterius lances, non potest quod sit dare ascensus
unius lances non dare ascensum descensus alterius lances. Ergo non
probat quod desensus habeat ex ascensu connexionem aliquam non
tantum quod determinate habeat connexionem ex prioris.

Nunc 5ª 5ª

ad 3ª probatur tertium ratione, quia sicut albicantes utrique
baculi nihil aliud sit nisi affectus simultanei, et ad datum prioris
determinati constituunt ante actum illum in normam non praedicabile
ulnae et albicantes, quas dicit illud ulnae et albicantes in indivisibilitate
et inseparabilitate utriusque baculi, nec in ratione
albicantes utrique baculi conservantur baculi ab utroque baculo, sicut
absentia albedo sit causa affectus alterius, unde connexio, quae
dat inter ea duas albicantes, non connexio a concomitante,
quales sunt dat inter alios affectus simultaneos.

Nunc 5ª 6ª

ad 4ª probatur ratione aliqui, quia ratione fenestra et ingressum venti ad
cellam et nec quod eundem actum, proximi consequentis potentiae
in actu vento valentioris fenestra ingressus, et ingressus fenestra
fenestra ad emittendum, alii vero dicunt quod ratione ventum
quartio fenestrae sit causa, et ad ingressum venti, cum ventus, quod
ingressus venti sit causa, et ad ratione fenestra eo quod ipsa ratione
quartio fenestra ad ingressum venti non dependeat a posteriori, intra ratione
et bona ipsa ratione retrorsum quartio fenestra ingressum in sigilo

[illegible] aperto ante fenestra et magnis ventis [illegible] nihil in aere signi [illegible]
[illegible] vero retroflexione impetus fenestra impressis a [illegible] signo [illegible]
aperto fenestra nul signo [illegible] magnis ventis [illegible] in signo [illegible]
[illegible] orby [illegible] nulla prorsus sequitur [illegible] [illegible]

Numo 5 gus

ad 5 probaud a. qd calor unig carbonis conservet calore ab ignig carbonis, utergo am calor conservat ab ignicul in utroq carbone enim [illegible] qd ibi ignicul et plres carbones commiscent [illegible] rebvanant, stat [illegible] extinguant, nao a ign cu tris communeta [illegible] ad agendu qm resistentia plres carbone ignitis maior ignis copia et quid contenta continent, [illegible] plenis ut maior et interior calor etiam adentra in vimo [illegible] et circumambiente aere [illegible] ad agendu contra ignis calor debilior redatur: cu interim tri et virtus ignis [illegible] debilia, qm resistitiva eo magis augeat, quo plres carbones ignitis accumulantur et conniguntur.

Numo 6 gus

ad 6 probaud cada a rationis ducis dm facta ille calor qui a aqua fervente seu potius a calore aqua qd ducit in circu ambiente aere, et conservat illud ipsu calorem in aqua, a quo qd [illegible] qd ita ad calorem in aqua et vicissim. qd da conservat calorem in aqua, [illegible] instanti, [illegible] [illegible] calor minor in aeris qd ducit a calore aqua ae. conservat et instanti sequenti ta. sed ut [illegible] si in instanti a aer habetes frigus diminueret calorem aqua p instanti a. qd si in instanti a aer habetes negaret frigoris et caloris negaret frigor et calor aeris conservat calorem aqua etiam p instanti A. B. Ta. ac frigus qd daret in aere in instanti ac si ab effectu caloris aqua habet pro calorem aqua effectu a calor ille, qui in instanti A qd ducit in aere a calore aqua [illegible] frigus ae naa [illegible] ad de fraud caloris, quin tm calor aeris [illegible] naa [illegible] ad conservaud caloris in aqua p eodem instanti A.

Nu. 7 gus

ad 7 probaud sed in na. qd o marg motiu conficiant et realiter probat eo motia utinis q manus qd ducit in tumo. et hor dum [illegible] aeroretes o frigidus aero qu alias marg quietas et defuncta ambiret, [illegible] colores sanguinei excitatq fluxibus calidos qui dem medente qd ducunt calorem in utraq manu unde calor utrique manu a [illegible] effectu simultaneq qm caa antea ins quod [illegible] cognoscit [illegible] ad ducend [illegible] manu et chiroteca [illegible] [illegible] fluxibus frigidis aura a manu [illegible] et arcaa [illegible] et fluxibus calidis qui [illegible] in manu nuto ad prohibente hasce contra

[illegible] aderant vires et non [illegible] manu [illegible] ipsa etiam [illegible]
calefacerent eo quo [illegible] sequitur [illegible] calor [illegible] ignis [illegible] instanti
a [illegible] calore [illegible] in [illegible] conservatas in instanti
a calore [illegible] quo [illegible] de [illegible] experientia [illegible]
caloris [illegible] diversitas quando ignis particulas continebat
quae calorem [illegible] excitabat aut [illegible] particulas [illegible]
[illegible] longe calefacerent. alii vero [illegible] ab [illegible]
excitati [illegible] calidi qui [illegible] illius [illegible] in lingua [illegible] in [illegible]
excitati caloris causa [illegible] alii [illegible] particulas ignis
[illegible] et [illegible] calidi linguae simul se [illegible] ad [illegible]
illius caloris, quod in lingua et [illegible] experimur; [illegible]
[illegible] probabit [illegible] de [illegible]
[illegible] magis et minus [illegible] calidi ac sit stomachus [illegible] magis
calidi stomachus calefacere [illegible] stomachi calefaceret
cibos, [illegible] contrariam [illegible] ad [illegible]
[illegible] magis intensa; si [illegible] stomachus [illegible] calefaceret cibos
[illegible] minus calidos [illegible] calidi calefacerent
stomachum magis calidum ob eandem rationem; si denique [illegible] neuter
alterum calefaceret, cum alterum [illegible] contrariam [illegible]
[illegible] simile; si [illegible] potentiae caloris aequaliter intensi [illegible] con-
stituerent simul unam causam totalem, et [illegible] producens simul intensiorem
calorem, quam alterutra seorsim produxisset.

Ad [illegible] probationem [illegible] ad [illegible] probationem [illegible] Num. 60
[illegible] nihil aliud [illegible] effectus simultanei eiusdem causae [illegible]
[illegible] inter se connexi ut unus absque altero dari nequeat,
[illegible] unus dependeat ab altero [illegible] dependentia,
quae [illegible] concomitantiae. [illegible]
[illegible] movet, aut facultas motum [illegible]
[illegible] in quo [illegible] curru [illegible]
[illegible] facultas [illegible] et figura [illegible]
[illegible] connexio ad [illegible] et
reliquis partibus, et [illegible], quae [illegible] ad motum
[illegible] ad impetum et motum [illegible]
[illegible] ad [illegible] motus sit [illegible]
[illegible] a quo [illegible] motus [illegible] producta. [illegible]
motu [illegible] probat, [illegible] impetus dependeat
a motu [illegible], nam [illegible] proprietatibus [illegible]
et [illegible] dependet [illegible] suis proprietatibus.

Obj. 3tio agens [illegible] operari in [illegible] instanti [illegible] et a Num. 61
[illegible] ignem [illegible] simul [illegible] agens [illegible]

operari in eo instanti sua entitate et esse ab eo separari poterunt, ipse
et ab eo esse habere non possunt, et habere debent. Particulari vero, ita
quod dicat, volo ut mea hypothesis utrique, et Deus ipse et B esse
ipse B ipse et ab eo esse instanti. Sed tali modo dabitur mutua ratio
inter res ceas efficientes, sicut res in eodem instanti et quod Deus
ego. et de. ii ipsis et entitas aliunde, quo ab ipsa B, et ipsius B
aliunde, quod ipse et. Ce. Cursus pec.

Numero 5m

Quaeres. Quid dicendum de casu, quo Homo et petrus et Michael Angelus
dicerent, volo me movere aut quiescere ipse, quod moveat aut quiescat
salus et Angelus Gabriel, vel Homo ante idulus aut Angelus Gabriel
dicerent, volo me movere aut quiescere ipse, quod moveat aut quiescat
petrus et Angelus Michael. Nam dubitandum est, quem huiusmodi
casuum dicendum sit mutua ratio inter duplicem motum aut
quietem. et. quod huiusmodi decretum ab Deum fieret, ipse
Angelus nullum showm id. aliquid magis moveri, aut quiescere
potius quod Petrus, cuius ibi diceretur constanter, indifferet, decab
ita volantate dmoveri, et motum aut quietem indifferenter ab
alterius motu et quiete ponere velles

Articulus 5m

Utrum possit dari mutua ratio inter res, inter res cas stata diversi generis et ordinis

Numero. 6tus

Dicimus in Articulo praecedente, quod sit possibilis mutua ratio
inter res cas stas diversi generis et ordinis et quatenus in eodem instanti et quod efficiat
quaeritur nunc utrum sit possibilis mutua ratio inter res
cas stas diversi generis et ordinis et quatenus in eodem instanti et
Dubitandum ac in ratio reale Rutti ad aliquid Thomistae. Ad hanc quaestionem
dicendum est

Num. 6tus

Quia mutua ratio inter res cas stas et ideae in ratio
reale negatur etiam inter res cas stas diversi generis et
ordinis. ita communis Scotistarum et aliorum statuit contra Thomistas
p. C. Et possibilis est huiusmodi mutua ratio inter res
Probatur. quia una ratio res est stas et realiter in ordine
ad alias et similiter in esse stas et realiter in ordine ad alias
Sed non est possibile esse mutua ratio inter res
certa, quia alias ratio de una ad alia esset vera
fieri contra definitionem prius et ipsa species de ratio quae ponit

ā ph̄ realiter a ph̄ce māa jor ad fōrm, restat ergo tantū probandum
ptem. quod ēēt ph̄ce et realiter māa jor ad fōrm; quod sic probatur:
si māa dependet a fōa; ergo à priori et quidē dependentia real
ac ph̄ca, tunc māa ñ ē realiter ac ph̄ce jor fōa; atqui māa
dependet mata ex versatione a fōa ergo a priori et quidē dependentia
realj ac ph̄ca; ergo māa ñ ē realiter ac ph̄ce jor fōa: atqui māa
[illegible] ph̄ce ac realiter jor mata ad restaurationem ad fōam, ergo eadē
māa ē realiter ac ph̄ce jor ad fōam et simul ñ ē ph̄ce jor ad
fōa. neque dicas ipsā māa ēēt jor ad fōrmam, quatenus ē causa
fōa, at ñ ēēt jor ad fōa, quatenus ē effectus fōa, quod ñ involveret
contradictionē, nam contra ē, quia hæc responsio probaret
manifeste, quod etiam possibilis ēēt contraria causa semper inter 2ª caa
ph̄cas ejusdē generis inter 2ª caas effectrices. etiā enim poneret ignis
ignis A produceret ignē B, et ignis B produceret ignē A et quidē
in eodē instanti, et daretur ad jus ac reale sustentans ignis A ēēt
realiter ac ph̄ce jor ad ignē B et simul ñ ēēt ph̄ce ac realiter jor
ad ignē B, posset enim similiter dicj, quod ignis A ēēt jor ignē B,
quatenus ē causa ignis B. et ñ ēēt jor ignē B. quatenus ē effectus
ignis B.

Solvuntur objectiones

obj. 1ª māa jor ē māa jor ad fōā in genere caā realis. Ergo Num 65 u
fōa ē māa jor ad māa in genere caā realis, quod possibilis ē
[illegible] māa [illegible] inter 2ª caas ph̄cas [illegible] [illegible], ita
a. a nobis concedit, [illegible] [illegible] a. si ñ daretur fōa [illegible]
tunc ñ daretur māa [illegible] quod fōa ē māa jor ad māa. [illegible] illud
sine quo aliqua res ñ [illegible] existere [illegible] māa [illegible] ad productionē vel
ad conservationē talis rei. [illegible] māa [illegible] existere, sine
fōa, fōa erit māa jor ad māa. [illegible] illud, sine quo aliqua
res ñ [illegible] existere, constituit actu [illegible] [illegible] ad illā rem,
quod hoc ipso ē māa jor ad illā rem. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] fōa [illegible] fōalis māa [illegible] [illegible] [illegible] fōalj
[illegible] compositj ad probationē [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] māa
[illegible] realiter existere sine fōa; ñ plus probatur quam
quod māa [illegible] habeat aliquam dependentiā à fōa, [illegible] aliquam
tenere vel à priori vel à posteriori vel à concomitanti; ñ vero
quod habeat determinatē dependentiā à priori [illegible] [illegible]. sol ñ [illegible]
realiter existere, sine luce et calore et tamen sol ñ dependebat
à priori à luce et calore [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]
a. aliqua [illegible] [illegible] [illegible] instantij, [illegible] [illegible], ñ
[illegible] producere, creaturam aliquam sine ubicatione aut duratione
[illegible] ubicatio aut duratio ñ constituunt actu [illegible] [illegible] ad

Num. Obiij

Num. Dij

formâ nova sunt effectus [illegible] ... [illegible] expulsionem formae veteris; [illegible] ante expulsio formae veteris [illegible] posterior [illegible] introductione formae novae, utraque [illegible] a [illegible] verum.

Obj. 1. Si introductio formae novae non [illegible] ad expulsionem antiquae [illegible] [illegible] expulsio formae antiquae [illegible] ad introductionem formae novae. [illegible] introductio nova formae [illegible] ad expulsionem formae antiquae [illegible] introductio novae formae [illegible] tenet ex parte [illegible] ad expulsionem formae antiquae, sed [illegible] expulsio formae antiquae [illegible] tenet ex parte atque [illegible] ad introductionem formae novae [illegible] expulsio formae antiquae [illegible] impedimenti; [illegible] forma antiqua [illegible] impediret introductionem formae novae; ergo expulsio formae antiquae [illegible] tenet ex parte atque [illegible] ad introductionem formae novae, [illegible] negatio impedimenti [illegible] tenet ex parte atque [illegible] [illegible] [illegible] s. c. a. n. c. [illegible] negatio impedimenti [illegible] tenet ex parte atque [illegible] c. negatio impedimenti [illegible] tenet ex parte atque [illegible] [illegible] forma nova per [illegible] forma nova [illegible] antiqua [illegible] forma nova debet [illegible] formae antiquae [illegible] modo negatio impedimenti; [illegible] formae novae [illegible] destructio formae antiquae [illegible] tenet ex parte atque [illegible] negatio impedimenti [illegible] ex parte atque [illegible] [illegible] probat; [illegible] impedimentum [illegible] sublato talis impedimenti [illegible] [illegible] [illegible] negatae [illegible] [illegible] completa et [illegible] expedita [illegible] ad [illegible] [illegible] impedimentum [illegible] negata [illegible] effectus impedimenti, [illegible] impedimenti [illegible] videlicet sublato [illegible] non [illegible] [illegible] sublato huius impedimenti;

Obj. 2do [illegible] [illegible] dispositio ad [illegible] novae formae substantialem [illegible] non [illegible] [illegible] [illegible] forma substantialis [illegible] [illegible] [illegible] forma substantialis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] forma substantialis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] forma substantialis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] dispositio ad [illegible] formae substantialis [illegible] [illegible] nova forma substantialis [illegible] [illegible] forma [illegible] forma nova, [illegible]

quae subita, seu nata ad novam formam, qualiscumque dum
Pst. fuerint: et partes formae substantialis ad subita mutationem
accedere et exhibita substantia fit a subita substantia vel ex
eviden. e sola materia et hic autem e jam ad sola accidentia formae
autem ex nisi subita mutationis quod ex necessario non sit ad id,
quod requirit, nisi aliunde aliqui capaliter in illud, quod requirit, exercat,
subiectum in eam agere amplius aliquae idem mutationes a forma
requirit sed etiam id quod ut, et in eam entitatem, quae forma substantialis
a forma requirit, et etiam sufficientem magnem.

Num 190. Notandum in hoc 3. Si ponatur metamorphosis ex aqua ignis,
quod sit 1mo gradus caloris non dum ortus gradus caloris
a nova forma ignis a 1a etiam quidem sua instanti gradus: sed tunc
erit quasi ignis recens productus non ad octavum aliquem gradum caloris,
hic tamen videtur, et erit non a jam ad ignem recens productum in eodem
instanti; et in illo instanti a sit dissolutio praesupposita ad primae
ignis, sed merus effectus ignis recens producti.

Num. 191. Notandum 2o, si illo instanti, quo 1o fuerit nova forma substantialis
non haberetur alia qua conservativa metamorphosis
in forma recens producta, quae tunc Deus potius deberet aliquam
eam conservativam metamorphosis, quam forma recens
producta, non a quia alias in una parte sequeretur mutatio non
forma, inter quas causas, cum aequipraeamb. ad offendum in
ea altera ceteris parte, altera non a Deum sequeretur, ea non sequere
eam conservativa huius modi dispositionis, et alias Deus sites
haberet quae conservativa quam substantiam. et metamorphosis eadem
qualia praecalor in aqua impetus in sese gratiam sufficit proiectio

Principium 9.

Utrum rationalis sit mutua nat.
Distinctio inter 2 caas morales
et inter caas morale et physicam.

Num 192. Dico inter 2 caas quarum una e sua et altera moralis, et
utrum moralis sit dari mutua nat. distinctas. Sacere quod diversis
instantibus et cessante diversam voluntatem, tacentis. 1o
1o negative non sed nulla sit offendi multiplicata. 2o. 2o affirmo, sit
aliqua res in bonis naturaliter praedegnoris ad aliquid, a quo res alia
non sine bonis naturaliter cadatur. Sed tali modo poterit dari mutua
nat. mutua inter rasicaas morales non sola et altera morale
non sed et certa, in declaratio 1o revelet Regule [illegible] ut ab

aulicorum ingenio prudentia determinetur, ut proprij capitis periculo
emptat. Cum futurio hoc arcanis quibusnam notis in maximum
detrimentum proterea aulicus ad in signe nova dignitatum gradu
aulicis vetus promotione hac nova, hernotq regem sanio post
à prudentiorum vitae discrimine in alios in alios proprij capitis
periculo liberet, reputeles Dei, Regis, Christi status, quod in praxeos
expeditione delica in signe de hostibus victoria celebratus
Hero futura. Hac victoria celebrata patrocinium consiliij gladiui
Eymij in antiquitatum victoria praeuit dominus Deus,
Deus vero in praelio edd gladio plena de hostibus victoria
enlerat. in casu futura Regis conservatio doceret regem ad
promotione aulicij, et promotio fructum doceret alienum aliquem ab
interitu quid ciendum, quod consistito e caa for ad gloriatione
aulicij et promotio aulicij e caa for ad conservatio Regis quod dat
mutua caa for, inter ea notatis in casu vero quod victoria
futura e caa moralis, detecumens ad confusione gladij in
moveat Regem et quidem ab aliunde enitens, ut gladius consilij
subeat. et vicissim gladius e caa physica mutor ratio eius
alius Regis mutuamentum, ut plena de hostibus separata victoria
quod dat mutua caa for, inter una caa aduersa et altera sha.

Solvuntur obiectiones.

Obij. in positis casibus res conservatio regis enitit non dependenter
a promotione aulicij, nego victoria enitit non dependenter a confusione gladij
Victoria ad confusione gladij e caa for. a e certus for.
ex eo, quia caa for e illud quod determinat ad aliquid ut fluida
enitens sine dependens ab eo, ad quod determinat. quia c. r. c
gladij addita d. caa for, nec quod determinat ad aliquid ut qualiter
vel interionaliter aliunde enitens c. caa for, ita quod determi-
nat ad aliquid ut vel aliter aliunde enitens r. quamvis conservatio
regis non ducendum in promotione de victoria relatu gladij ressa de-
pendeat a promotione aulicij, ad cuius ad promotione aulicij in nos tibus
qualiter aliunde enitens, cum nus ressa non dependeat ad promotione
aulicij, ergo conservatio regis moveat ad promotione aulicij, ut
interionaliter enitens, cum interionaliter independens a promotione
aulicij, quare victoria sic conservatio non moveat ad entia, quatenus hac victoria
e dependenter a victoria gubica, ad moveat a sua conservatio ad mode
ratio derivata aulicialis moveat, habes itaq victoria regis conservatio
in manus regis independens interionale a victoria promotione aulicij
quare rectus non quod aulicus ad regis sua conservatio pronendus
fuit a bella ipsa promotione.

Num. 4 quæs. Dico 1° quod motus ad ut intentionalis aliunde accipiens, n
ut dicit Promte caa realis et raa 1ª, nisi etiam realiter aliunde
accipiat. Ch. Ra motus mutua libertas quantum de ne
cessitate concedit, aliquid futurum quæ motus ad effectum
aliquem, à quo ex se habet dependere aliquem ordinem in genere
causæ finalis, certum in genere causæ moralis et dicit subiectum de eo, quod
illa determinat sic motus, prout dicit vera causa moralis obliga
ut ex illa in quantum dicit non obligandum sic ex illis ex
ulterius suffragio huiusmodi determinans dicit post causa moralis et
[illegible] ut ab aliter dicimus illa de causa moralis et raa 1ª

Num 4 Ex Bucero 2° motus communiter sentiunt, quod raa 1ª, debet illa
aliunde accipere, ut ab eis, ad quod determinatur nullo modo
determinat ab. contrarium patet, 1° ex eo, quod cum Angelus plus
ex antecedentibus mutuis raa 1ª, illa illuminabitur ad finem
Thomista, rationem ad mutuum, de raa 1ª ad finem et finem ad raa
1ª ad mutuum, quamvis una dependeat ab altero. Bio Theologi
Subtiles communiter ad mutuum merita Christi, fuisse raa 1ª ad
merita Christi Sanctæ matris, quorum merita Christi habuerunt
dependere ad merita Sanctæ matris, quod Beatæ Virgo de congruo
fecerunt merita sibi maternitatis Christi, certum est, quod ab
illo dubium raa 1ª habet quomodo dependentia ab altera ad
quod raa 1ª, nihil difficultatis reperiens conjunctæ
praecipue cum raa habet in mutuum in sensu formali sed
minus stricto.

Num. 4 Bis 2° in rebus caus et dat mutua causalitas quando sed quod
diversis determinat instantibus, quia ut hic es propriè dicta
mutua raa 1ª mutuum. Nec. ad mutua raa mutuum propriè
dicta, requiritur ut dato quando instantis ut ratio in mutua
causalitate existente inter duas et ab alia ratio quod diversis instantibus
quando ab solus dicit propriè mutuum raa 1ª, quia ut dat
quando instantis. Ch. Dat. in causalitate quia requirit in causa
physica. Bio caus 1ª dat illi, in una physica et altera moralis a
ad mutua virtualiter acquirit, ut duo sint mutuo causa ad
ja 1ª duo, quod in nec 1ª duo, ut dat causa ratio se mutuo
causa in facit, in specialiter se mutuo quando instantis. Rine
requirit, ut causa se mutuo quando instantis, ita veraciter
dicit causa ratio quod ja 1ª duo se mutuo causa in facit in
specialiter se mutuo quando instantis, ita quia causa ratio sed

agere cum quo castitatis debeant habere agere cum eo, cum differant
profito quod se mutuo caarent quod id quod in duobus disparibus
et praeter moralis quod id quod caare se mutuo vel unus sibi
caare se mutuo quod caare mutuo, hinc ergo requirit, sit mutua a
rata ja, quae datur inter eos, cum unus obedit quod caare
mutuo.

Ob. 2o in rebus civilibus dari mutua caalibus de facto
diversorum voluntatum, quo non sit, dici propria mutua raa
jactis. Dnc. Si daretur mutua celebris, quod id fuit
vere daretur mutua raa totius Ecclesiae quod id fuit
autoritate sustentabat a diversis naturis ac conscientia utilis diversis
prohibentibus, quo a prasi dimittit poni caa, in quo daretur
mutua celebris, aber quas facit moralem, et reflectu voluntatis
ponendo retrogrocio sibi afferat praeter traditi negandi
recreandi, vel addendo a quo vel ab eo caa, praeter non
ob futura recreatis negabit, in verba contumeliosa eruam
postridie eum facti traditions, postridie scribentes loco
recreate de negabit in casu negato e raa ja reflectu verborum
contumelio, et reflectio verba contumeliosa eruat raa
jo sed negado et quod de reflectu quod voluntatis de instabi
in reflectu eiusdem eum voluntatis. Quid tunc vide nobis quod recessatur
sit ad mutua raa in tatem inter quas caas moralis, ut debuit, si
detur reflectu eiusdem voluntatis, id est reflectu eum eiusdem voluntatis
eld. a

Nun 7 7 an

Argo. Si admittit mutua raa jonta inter duas caas moralis
in reflectu diversarum id est eum reflectu eiusdem voluntatis,
equitas. Id est debet admittit reflectu voluntatis: dnia cui sit
admittit, quo. in videtur certa et rationem raae praeter proferenda.
Ego in dubito quod creatura ad protegere aut pelle publicque
Deus dicit primo primordium donum et dolere ipsum, id agit aut
vuis creatura, ac argatis ipsum esse vuis aut jam quod id ch
conservare, et aut alicui regi conservare, ipsi gaudere, tunc eum
Rex debet velle aut alicui prostrare, id est regis conservare et conservare
regis, praeter prostrare. Ergo in id Rex velle, nisi eum reflectu
voluntatis admittat mutua raa jonta, inter ea caa moralis
quo. quia videtur clara et certa, quia Rex tali modo velles id fieri ad
aliud melior in minorem creatura, in videtur praeter certa quia Rex
in videtur id velle concurrere ad volitiones creatur, nisi praeter
aliud velit, aliquid tertium modo velit, id est quomodo vult creatura
[illegible] id est unde eum Rex debet velle aut alicui prostrare id

Nun 7 8 an

[illegible] regis conservabit, id est, Rex debet velle, ut proprio gaudio
[illegible] habeat aliquem dependentem a conservatione regis. Et
Rex debet velle, proprio gaudio, ita ut et magnificentia Divinae
voluntatis conservatio regis sit motivum quod velit Rex proprio
gaudio, in instantia manifesta habet etiam ab adversario. Nonne
in casu quo creatura aliquid velit ex suo instinctu naturali, Rex
concurrere ad volitionem creatam, quae tendit in aliquem finem
finem aliunde, quin finem ipse velit eandem vero finem aliunde
exterius habere ab se regari quod in re, re ipsa habet aliquid mutua
nec jointa, inter se, caeca moralis respectu voluntatis Divinae
in ordine ad illi, ratione quae in una parte tali, mutua caeca jointa
haberi in quod, nisi ea moralis moveat. Sed et inter moralem
aliunde existens, id est, dicere ut inter moralem incipiendo
abeo ad quod determinat, quam vis ipsa abeo ad quod movet ea
respondeat, in altera vero parte, sine inter moralis indicatio
ea in quod haberi absque positione qualiter necessaria, quia in
Rex concurrere, hinc bene inferit, quod Deus mediante ea moralis, qua
ipsa debet aliquem dependere abeo, ad quod movet et post determinat
ut inter moralem aliunde existens, adeoque quod respectu
Divinae voluntatis et post habere vade caeca naturali.

Num ggm ad mutua caeca jointa de nonnie Dicta requirit, ut aliqua
sit mutua jointa et posterior ad [illegible] Et ex eis
atque hoc in his in casu 4°, in victoria sit jor gladio Dei
quod Deum seu existere sua inter moralem, quia habet
in quibus Regis, et in Deum seu existere sua realem
actuale, gladio vero sit in victoria in Deum Deum
seu existere sua inter moralem, sed Deum etiam sed
seu existere sua realem et actualem qo. Q. Ita ut lect
victoria in ordinem sive sed Deum inter moralem in gladium et
Deum in gladium inclinat existere sua realiter et actu in se,
sed Deum inter moralem amissum in quibus regis in solo
existere inter moralis victoria sed quibus victoria, ita ipsa
et futura existere sua realis et actualis victoria in jor caeca ad
gladium, quia haec ad confirmandum et donandum gladium movet, quia
pulchrior erit, quam victoria in prorsus caeca respectu gladii in Deum
Deum sed existere sua inter moralem seu quibus victoria
sed etiam Deum Deum sed in futura existere sua realem quam actualem
in quibus gladium etiam sit jor caeca respectu victoria, Deum habere sed

Sine culpa, sed peccata actualia, nec etiam propriae dicta mutua non sunt, ut ex eorum inter se gladiatorum sed sunt invicem, priores et posteriores ad eandem pugnam.

Num 80.

Obj. 6° Sequitur dari mutua non sortes inter causas physicas et morales. Et inter duas causas morales, sequitur, quod idem potest esse causa et non causa respectu eiusdem effectus, et quod idem potest esse causa et non causa respectu eiusdem effectus, et quod idem potest esse causa et non causa respectu eiusdem effectus. Ad 1. C. S. Dicendum sequitur quod idem potest esse causa et non causa moralis. C. S. Dicendum sequitur quod idem potest esse causa physica et causa illa et intentionalitter et causando illa etiam physice. Ad 2. S. Ipsum esse et non sequitur quod idem possit esse causa et non causa physica sui, causando physice. Ad 3. Dicendum sequitur quod idem potest esse causa et non causa moralis se ipso causando physice causa sui moralis, quia id intentionaliter effectum in effectum in causando intentionaliter causa physica sui. C. S. Totum argumentum nihil est retorquet in causa finali, ad id aequale interest. Dicendum sequitur quod idem potest esse causa et non causa respectu eiusdem effectus in eodem et diverso genere causae physicae. Ad 5. Dicendum sequitur quod idem potest esse causa et posterius effectus eiusdem effectus in eodem genere causae moralis et in diverso genere dicta non sit in diversis generibus causae physicae et posterius in generibus causae moralis C. S.

Num 81.

Obj. 6° Sequitur dari mutua non sortes inter causas morales et inter una physica et altera moralem. Dicendum sequitur quod etiam potest dari mutua non sortes inter causas physicas. C. et absurdum quod est a. p. S. Ad 1. Ad 1. Ad 2. Ad 3. Ad 4. Ad 5. Ad 6. Ad 7. Ad 8. Ad 9. Ad 10. Ad 11. Ad 12. Ad 13. Ad 14. Ad 15. Ad 16. Ad 17. Ad 18. Ad 19. Ad 20. Ad 21. Ad 22. Ad 23. Ad 24. Ad 25. Ad 26. Ad 27. Ad 28. Ad 29. Ad 30. Ad 31. Ad 32. Ad 33. Ad 34. Ad 35. Ad 36. Ad 37. Ad 38. Ad 39. Ad 40. Ad 41. Ad 42. Ad 43. Ad 44. Ad 45. Ad 46. Ad 47. Ad 48. Ad 49. Ad 50. Ad 51. Ad 52. Ad 53. Ad 54. Ad 55. Ad 56. Ad 57. Ad 58. Ad 59. Ad 60. Ad 61. Ad 62. Ad 63. Ad 64. Ad 65. Ad 66. Ad 67. Ad 68. Ad 69. Ad 70. Ad 71. Ad 72. Ad 73. Ad 74. Ad 75. Ad 76. Ad 77. Ad 78. Ad 79. Ad 80. Ad 81. Ad 82. Ad 83. Ad 84. Ad 85. Ad 86. Ad 87. Ad 88. Ad 89. Ad 90. Ad 91. Ad 92. Ad 93. Ad 94. Ad 95. Ad 96. Ad 97. Ad 98. Ad 99. Ad 100. Ad 101. Ad 102. Ad 103. Ad 104. Ad 105. Ad 106. Ad 107. Ad 108. Ad 109. Ad 110. Ad 111. Ad 112. Ad 113. Ad 114. Ad 115. Ad 116. Ad 117. Ad 118. Ad 119. Ad 120. Ad 121. Ad 122. Ad 123. Ad 124. Ad 125. Ad 126. Ad 127. Ad 128. Ad 129. Ad 130. Ad 131. Ad 132. Ad 133. Ad 134. Ad 135. Ad 136. Ad 137. Ad 138. Ad 139. Ad 140. Ad 141. Ad 142. Ad 143. Ad 144. Ad 145. Ad 146. Ad 147. Ad 148. Ad 149. Ad 150. Ad 151. Ad 152. Ad 153. Ad 154. Ad 155. Ad 156. Ad 157. Ad 158. Ad 159. Ad 160. Ad 161. Ad 162. Ad 163. Ad 164. Ad 165. Ad 166. Ad 167. Ad 168. Ad 169. Ad 170. Ad 171. Ad 172. Ad 173. Ad 174. Ad 175. Ad 176. Ad 177. Ad 178. Ad 179. Ad 180. Ad 181. Ad 182. Ad 183. Ad 184. Ad 185. Ad 186. Ad 187. Ad 188. Ad 189. Ad 190. Ad 191. Ad 192. Ad 193. Ad 194. Ad 195. Ad 196. Ad 197. Ad 198. Ad 199. Ad 200. Ad 201. Ad 202. Ad 203. Ad 204. Ad 205. Ad 206. Ad 207. Ad 208. Ad 209. Ad 210. Ad 211. Ad 212. Ad 213. Ad 214. Ad 215. Ad 216. Ad 217. Ad 218. Ad 219. Ad 220. Ad 221. Ad 222. Ad 223. Ad 224. Ad 225. Ad 226. Ad 227. Ad 228. Ad 229. Ad 230. Ad 231. Ad 232. Ad 233. Ad 234. Ad 235. Ad 236. Ad 237. Ad 238. Ad 239. Ad 240. Ad 241. Ad 242. Ad 243. Ad 244. Ad 245. Ad 246. Ad 247. Ad 248. Ad 249. Ad 250. Ad 251. Ad 252. Ad 253. Ad 254. Ad 255. Ad 256. Ad 257. Ad 258. Ad 259. Ad 260. Ad 261. Ad 262. Ad 263. Ad 264. Ad 265. Ad 266. Ad 267. Ad 268. Ad 269. Ad 270. Ad 271. Ad 272. Ad 273. Ad 274. Ad 275. Ad 276. Ad 277. Ad 278. Ad 279. Ad 280. Ad 281. Ad 282. Ad 283. Ad 284. Ad 285. Ad 286. Ad 287. Ad 288. Ad 289. Ad 290. Ad 291. Ad 292. Ad 293. Ad 294. Ad 295. Ad 296. Ad 297. Ad 298. Ad 299. Ad 300. Ad 301. Ad 302. Ad 303. Ad 304. Ad 305. Ad 306. Ad 307. Ad 308. Ad 309. Ad 310. Ad 311. Ad 312. Ad 313. Ad 314. Ad 315. Ad 316. Ad 317. Ad 318. Ad 319. Ad 320. Ad 321. Ad 322. Ad 323. Ad 324. Ad 325. Ad 326. Ad 327. Ad 328. Ad 329. Ad 330. Ad 331. Ad 332. Ad 333. Ad 334. Ad 335. Ad 336. Ad 337. Ad 338. Ad 339. Ad 340. Ad 341. Ad 342. Ad 343. Ad 344. Ad 345. Ad 346. Ad 347. Ad 348. Ad 349. Ad 350. Ad 351. Ad 352. Ad 353. Ad 354. Ad 355. Ad 356. Ad 357. Ad 358. Ad 359. Ad 360. Ad 361. Ad 362. Ad 363. Ad 364. Ad 365. Ad 366. Ad 367. Ad 368. Ad 369. Ad 370. Ad 371. Ad 372. Ad 373. Ad 374. Ad 375. Ad 376. Ad 377. Ad 378. Ad 379. Ad 380. Ad 381. Ad 382. Ad 383. Ad 384. Ad 385. Ad 386. Ad 387. Ad 388. Ad 389. Ad 390. Ad 391. Ad 392. Ad 393. Ad 394. Ad 395. Ad 396. Ad 397. Ad 398. Ad 399. Ad 400. Ad 401. Ad 402. Ad 403. Ad 404. Ad 405. Ad 406. Ad 407. Ad 408. Ad 409. Ad 410. Ad 411. Ad 412. Ad 413. Ad 414. Ad 415. Ad 416. Ad 417. Ad 418. Ad 419. Ad 420. Ad 421. Ad 422. Ad 423. Ad 424. Ad 425. Ad 426. Ad 427. Ad 428. Ad 429. Ad 430. Ad 431. Ad 432. Ad 433. Ad 434. Ad 435. Ad 436. Ad 437. Ad 438. Ad 439. Ad 440. Ad 441. Ad 442. Ad 443. Ad 444. Ad 445. Ad 446. Ad 447. Ad 448. Ad 449. Ad 450. Ad 451. Ad 452. Ad 453. Ad 454. Ad 455. Ad 456. Ad 457. Ad 458. Ad 459. Ad 460. Ad 461. Ad 462. Ad 463. Ad 464. Ad 465. Ad 466. Ad 467. Ad 468. Ad 469. Ad 470. Ad 471. Ad 472. Ad 473. Ad 474. Ad 475. Ad 476. Ad 477. Ad 478. Ad 479. Ad 480. Ad 481. Ad 482. Ad 483. Ad 484. Ad 485. Ad 486. Ad 487. Ad 488. Ad 489. Ad 490. Ad 491. Ad 492. Ad 493. Ad 494. Ad 495. Ad 496. Ad 497. Ad 498. Ad 499. Ad 500. Ad 501. Ad 502. Ad 503. Ad 504. Ad 505. Ad 506. Ad 507. Ad 508. Ad 509. Ad 510. Ad 511. Ad 512. Ad 513. Ad 514. Ad 515. Ad 516. Ad 517. Ad 518. Ad 519. Ad 520. Ad 521. Ad 522. Ad 523. Ad 524. Ad 525. Ad 526. Ad 527. Ad 528. Ad 529. Ad 530. Ad 531. Ad 532. Ad 533. Ad 534. Ad 535. Ad 536. Ad 537. Ad 538. Ad 539. Ad 540. Ad 541. Ad 542. Ad 543. Ad 544. Ad 545. Ad 546. Ad 547. Ad 548. Ad 549. Ad 550. Ad 551. Ad 552. Ad 553. Ad 554. Ad 555. Ad 556. Ad 557. Ad 558. Ad 559. Ad 560. Ad 561. Ad 562. Ad 563. Ad 564. Ad 565. Ad 566. Ad 567. Ad 568. Ad 569. Ad 570. Ad 571. Ad 572. Ad 573. Ad 574. Ad 575. Ad 576. Ad 577. Ad 578. Ad 579. Ad 580. Ad 581. Ad 582. Ad 583. Ad 584. Ad 585. Ad 586. Ad 587. Ad 588. Ad 589. Ad 590. Ad 591. Ad 592. Ad 593. Ad 594. Ad 595. Ad 596. Ad 597. Ad 598. Ad 599. Ad 600. Ad 601. Ad 602. Ad 603. Ad 604. Ad 605. Ad 606. Ad 607. Ad 608. Ad 609. Ad 610. Ad 611. Ad 612. Ad 613. Ad 614. Ad 615. Ad 616. Ad 617. Ad 618. Ad 619. Ad 620. Ad 621. Ad 622. Ad 623. Ad 624. Ad 625. Ad 626. Ad 627. Ad 628. Ad 629. Ad 630. Ad 631. Ad 632. Ad 633. Ad 634. Ad 635. Ad 636. Ad 637. Ad 638. Ad 639. Ad 640. Ad 641. Ad 642. Ad 643. Ad 644. Ad 645. Ad 646. Ad 647. Ad 648. Ad 649. Ad 650. Ad 651. Ad 652. Ad 653. Ad 654. Ad 655. Ad 656. Ad 657. Ad 658. Ad 659. Ad 660. Ad 661. Ad 662. Ad 663. Ad 664. Ad 665. Ad 666. Ad 667. Ad 668. Ad 669. Ad 670. Ad 671. Ad 672. Ad 673. Ad 674. Ad 675. Ad 676. Ad 677. Ad 678. Ad 679. Ad 680. Ad 681. Ad 682. Ad 683. Ad 684. Ad 685. Ad 686. Ad 687. Ad 688. Ad 689. Ad 690. Ad 691. Ad 692. Ad 693. Ad 694. Ad 695. Ad 696. Ad 697. Ad 698. Ad 699. Ad 700. Ad 701. Ad 702. Ad 703. Ad 704. Ad 705. Ad 706. Ad 707. Ad 708. Ad 709. Ad 710. Ad 711. Ad 712. Ad 713. Ad 714. Ad 715. Ad 716. Ad 717. Ad 718. Ad 719. Ad 720. Ad 721. Ad 722. Ad 723. Ad 724. Ad 725. Ad 726. Ad 727. Ad 728. Ad 729. Ad 730. Ad 731. Ad 732. Ad 733. Ad 734. Ad 735. Ad 736. Ad 737. Ad 738. Ad 739. Ad 740. Ad 741. Ad 742. Ad 743. Ad 744. Ad 745. Ad 746. Ad 747. Ad 748. Ad 749. Ad 750. Ad 751. Ad 752. Ad 753. Ad 754. Ad 755. Ad 756. Ad 757. Ad 758. Ad 759. Ad 760. Ad 761. Ad 762. Ad 763. Ad 764. Ad 765. Ad 766. Ad 767. Ad 768. Ad 769. Ad 770. Ad 771. Ad 772. Ad 773. Ad 774. Ad 775. Ad 776. Ad 777. Ad 778. Ad 779. Ad 780. Ad 781. Ad 782. Ad 783. Ad 784. Ad 785. Ad 786. Ad 787. Ad 788. Ad 789. Ad 790. Ad 791. Ad 792. Ad 793. Ad 794. Ad 795. Ad 796. Ad 797. Ad 798. Ad 799. Ad 800. Ad 801. Ad 802. Ad 803. Ad 804. Ad 805. Ad 806. Ad 807. Ad 808. Ad 809. Ad 810. Ad 811. Ad 812. Ad 813. Ad 814. Ad 815. Ad 816. Ad 817. Ad 818. Ad 819. Ad 820. Ad 821. Ad 822. Ad 823. Ad 824. Ad 825. Ad 826. Ad 827. Ad 828. Ad 829. Ad 830. Ad 831. Ad 832. Ad 833. Ad 834. Ad 835. Ad 836. Ad 837. Ad 838. Ad 839. Ad 840. Ad 841. Ad 842. Ad 843. Ad 844. Ad 845. Ad 846. Ad 847. Ad 848. Ad 849. Ad 850. Ad 851. Ad 852. Ad 853. Ad 854. Ad 855. Ad 856. Ad 857. Ad 858. Ad 859. Ad 860. Ad 861. Ad 862. Ad 863. Ad 864. Ad 865. Ad 866. Ad 867. Ad 868. Ad 869. Ad 870. Ad 871. Ad 872. Ad 873. Ad 874. Ad 875. Ad 876. Ad 877. Ad 878. Ad 879. Ad 880. Ad 881. Ad 882. Ad 883. Ad 884. Ad 885. Ad 886. Ad 887. Ad 888. Ad 889. Ad 890. Ad 891. Ad 892. Ad 893. Ad 894. Ad 895. Ad 896. Ad 897. Ad 898. Ad 899. Ad 900. Ad 901. Ad 902. Ad 903. Ad 904. Ad 905. Ad 906. Ad 907. Ad 908. Ad 909. Ad 910. Ad 911. Ad 912. Ad 913. Ad 914. Ad 915. Ad 916. Ad 917. Ad 918. Ad 919. Ad 920. Ad 921. Ad 922. Ad 923. Ad 924. Ad 925. Ad 926. Ad 927. Ad 928. Ad 929. Ad 930. Ad 931. Ad 932. Ad 933. Ad 934. Ad 935. Ad 936. Ad 937. Ad 938. Ad 939. Ad 940. Ad 941. Ad 942. Ad 943. Ad 944. Ad 945. Ad 946. Ad 947. Ad 948. Ad 949. Ad 950. Ad 951. Ad 952. Ad 953. Ad 954. Ad 955. Ad 956. Ad 957. Ad 958. Ad 959. Ad 960. Ad 961. Ad 962. Ad 963. Ad 964. Ad 965. Ad 966. Ad 967. Ad 968. Ad 969. Ad 970. Ad 971. Ad 972. Ad 973. Ad 974. Ad 975. Ad 976. Ad 977. Ad 978. Ad 979. Ad 980. Ad 981. Ad 982. Ad 983. Ad 984. Ad 985. Ad 986. Ad 987. Ad 988. Ad 989. Ad 990. Ad 991. Ad 992. Ad 993. Ad 994. Ad 995. Ad 996. Ad 997. Ad 998. Ad 999. Ad 1000.

[illegible] causa finalis sit intentionalis [illegible]
[illegible] causa intentionalis mediata sui effectus. et verum est dicere et
sentire [illegible] quietus non [illegible] inter [illegible] causas [illegible]
requiretur quod aliquid sit [illegible] realiter ms. sed effectus causa [illegible]
mediata sui effectus quod aliquid repugnare et absurdum sit [illegible]
dictis [illegible] Deo.

Quæstio 9a
De causis in specie

Num 82 ns. Inter causas in specie primo ponitur [illegible] causa efficiens.
unde etiam notandum quod Triplex pars sive Tribus genera
ordinum [illegible] quid est Triplex sit causa efficiens videt
sit.

Articulus 1m
Quid et Triplex sit causa efficiens.

Num. 83 ns. Sed quia causa efficiens [illegible] 2o [illegible] c. 5. d. 29 describit, quod sit
principium [illegible] alterius. [illegible] sexentaois. [illegible] quietis. Sed de
[illegible] non placet [illegible] quod non convenit [illegible] sed causa
efficienti [illegible] quia non convenit causæ creatæ. [illegible] quia
[illegible] propriè est causa efficiens. [illegible] ubi constat ex eo quod creatio non
est [illegible] dicta mutatio, cum mutatio [illegible] dicta [illegible] aliud
est creatio vero non [illegible] supposito aliud [illegible] non Deo quod videtur
convenire etiam causæ moralis, quia [illegible] proprie efficiens. [illegible] non
est, quia [illegible] dicta [illegible] explicatur [illegible] exemplo [illegible]
[illegible] autoris, qui [illegible] autoris, [illegible] causa efficiens
sed causa [illegible] moralis. Sed non placet hæc definitio [illegible]
parte Suarez et alios, quod causa efficiens propriè dicta est
principium [illegible], extrinsecus [illegible] quo, [illegible] est executive [illegible] motus.
[illegible] non [illegible] hæc principium [illegible] quod convenit etiam aliis
causis, [illegible] verba constituunt [illegible] non [illegible] causa efficiens [illegible]
[illegible] verba [illegible] dicitur [illegible] causa [illegible] quia [illegible] Suarez [illegible]
causa efficiens [illegible] 2o [illegible] causa extrinseca, partim quia [illegible]
extrinseca, [illegible] quia [illegible] [illegible]
[illegible] 3o [illegible] causa [illegible] extrinseca, quia [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

posterior ē influxus a tero; id influxus autem quod est causa influ-
ens, hinc licet unus idem aqua calefit, ignis causa
calefacit in antecedenti loco, 2 parte differt a causis intrin-
secis libris moralis videlicet, finalis et idealis, quarum nulla est ipsa
causa ē id, a quo ē actio vel effectus; causa siquidem moralis, et causa
finalis dicitur, id quod ē actio vel effectus causa vero idealis, imitatio
videlicet id, et actio vel effectus, quorum nem vero laeversa a quo poterit
augmentum a cinis Lectorum, quaenam operandi causa, a joy Prime Moved
alquis sive efficiente, ita ut sensus hic causa efficiens proprie
dicitur a se ipsa, a qua quomodo omnis judicetur actio effectus
a qua judicetur sive et executive procedit, ab experimentalis notitia,
quam de actibus nostris habemus quorum e. quae aut plurimus
habeat de laverit.

Duplex Dividitur causa efficiens 1° metiplex, 2° divisibilis, Num 42 p.
causa efficiens in causa 1 absolute causa, ac, quae nulla alia
causa habet ante se a qua dependeat, et talis causa e solus
Deus, causa vero secunda a e quae habet aliam causam ante se
a qua in esse dependeat et operando dependeat et talis e omnis causa
efficiens creata.

Dividitur 2° in causa universalis et particularis, causa universalis e Num 45 e.
quae vim omnes et singulos plerosque effectus influit, talis causa
universalis duitur supremus Deus qui in omnes os effectus crea-
tos influit, ita sol et sidera, quae in plerosque effectus sublu-
nares probabiliter influunt. causa vero particularis e, quae
vim in aliquos effectus influit, hujusmodi causa particularis,
et plerique causae sublunares.

Dividitur 3° in causa principalis et instrumentalis, causa principalis Num 46 e.
e, quae e ex virtute propria ac solo ipsa operatur, causa instru-
mentalis e quae in e virtute propria ac solo, et alterius hoc
operatur, sicut quae influit ipsum quadam alterius, causa videlicet
principalis subordinatum.

Dividitur 4° in causa univoca et aequivoca. causa univoca e et Num 47 p.
duitur illa, quae producit effectum entitative sibi similem, sicut
ignis et. duitur causa univoca respectu ignis B. quae producit, causa vero
aequivoca e, et duitur illa, quae producit effectum entitative sibi dissimilem
sicut causa aequivoca e sol, cum ipsa respectu effectuum solum existit.

[illegible]

Num 88 Dividitur 5° in caa adequata et inadequata; caa adequata sive totalis est illa, quae omnes gradus suae speciei habet, sola et sufficiens ad producendum effectum suum sibi debitum absque ullo alterius concausae. Caa vero inadequata seu partialis est illa, quae indiget concursu alterius concausae.

Num 89 Dividitur 6° in caa libera et necessaria; caa libera est illa, quae potest, si illi adeundum praerequisitis, agere et non agere, et non agit id facit ex electione et determinatione propria. Caa vero necessaria est, quae potest, si illi adeundum praerequisitis debet agere, neque potest non agere, id est non agit sed electione aliis prorsus determinata sed ex determinatione caae. Ergo caa libera habenda non solum humana et caa necessaria in igne.

Num 90 Dividitur 7° in caa afficiens prorsus seu mediata et remota seu mediata. Caa afficiens prorsus seu mediata est, quae immediate effectum, ita ut nulla habeat inter se et effectum caa media. Caa vero remota seu mediata est, quae ita producit effectum, ut habeat inter se et effectum caa media. Sic ergo quo ignis A. producit B. et ignis B ignem C. tunc ignis A. per se est ignis C. caa mediata et remota respectu ignis C. vero caa prorsus et immediata.

Num 91 Dividitur 8° in caa afficiens in actu, et in actu 2° caa afficiens in actu 3° caa afficiens ut potens operari caa vero [illegible] in actu 2° caa afficiens et actu operans. Sic caa efficiens dicitur prorsus potens operari, dicitur ipsa afficiens in actu 3° prorsus. Si vero praeterea sit prorsus potens operari, tunc dicitur caa afficiens in actu 3° et actu.

Num 92 Dividitur 9° in caa totalis, superadditae, et subordinatae; caa totalis est quae est in se sit ens absolute dependenter a concursu Dei generali et totaliter sibi debitus quibus effectus rationem totalis superadditae, quae est ens superadditum dependenter a concursu Dei et totaliter sibi debitus, quibus effectus rationem superadditae, obedientiae, quae sive in se sit ens totale, sive superadditum

à Deo elevatus ad duplicem effectum, scilicet naturalem, et etiam naturalem, ad
subiectandum omnia creata naturalis natura, regnum, potentia
aliquam, supernaturalis in omnem gloriam influentem in visionem beatam
sua obiectivalis in intellectum et voluntatem infinitabilis in visione
et amore Dei beatum.

Dividitur igitur in caua stata, et cadens. caua stata natura pertinet omnia
quae ad aliquem effectum necessaria et necessaria
pertinent ad efficiendum, sicut et ad operandum ad efficiendum. caua vero
cadens dicitur quae concatenata
sit ex medio et auxilio ad efficiendum statum cadens atque praedore
temporum et spiritus ovenreatum notia dabitur.

Num 93 ex

Articulus 2m
an detur caua efficiens creata.

Dico 1o Dari caua creata vere efficiens. conclusio haec contra
antiquiores in multis locis, qui efficiebant caua creata ut instrumenta
agere, unde illorum effectus et operationes, quas hodie experimur, in causis
sui, sed causae ita Deo semper in creatis operantibus nuncia ad finitatem
creatis illis. Sunt ergo vere potentia concurrentes, ita ut nisi
ut ea sit sine pura conditio, ad cuius passim Deus in aliis operaretur
contra illos.

Num 94 ex

Prob: Conclusio, 1o authoritate causae Script: gen: 1o dicitur fiat terra
herba feriens, et faciens semen et lignum pomiferum faciens fructum
iuxta genus suum, cuius semen in semetipso super terram. et factum est ita.
et ecce arbores et pomum habentes in semetipsis secundum genus suum.
omitta alia divina testimonia, cum sint pene innumera
2o authoritate S. patrum. plaeae omnes contra eos potest
ac Theologorum. Dicta Suarius, cuius conclusio ita videtur esse certa ut
ea in dubium vocare est rabie effrontina, videtur nata contra doctrina christiana
certam existere.

Num 95 ex

Prob: Conclusio 2o ratione, qua alias sequeretur, id haberet universalis
experientia et communis omnium sensus ac iudicium, quod ad rem omnes ad
vice illuminare, hinc se movere, non ipsi intelligere, et velle et
manifesta facere 3o.

Num 96 ex

Deinde ducis experimur nos quidem istos effectus in rebus causis stare effectus
sicut et ab illis ut Deo dependent ad ipsa sentiendum et experiendum
aut non effectus gaudent non contra 2o, quia Philosophorum in nobis
effectus alios fieri, sed experimur etiam effectus alios a nobis procedere. Sic ego
fieri, fenomena 2o: Ringustigae experimur, quod alter non habeo
hic dum, quod movendo ab alio. contra 2o, quia in rebus etiam, quae

Num 97 ex

[illegible]

Nnnn 99 Dicis 2o nihil S. Paul: 1 Cor. 12 Deus operatur omnia in omnibus, ita [illegible]
unde 2 Cor: 3. Non sumus sufficientes cogitare aliquid a nobis quasi ex nobis, sed omnis sufficientia nostra ex Deo &c. quod creatura nihil operetur
Q. hoc similes textus Scripturae Scriptura quibus omnes S. patres et
doctores Sacri non plus probare, nisi quod Deus necessario concurrat
ad omnem creaturae, et quod nihil potuit absq. concursu Dei, magnum
operatur Supernaturalis, quia vocantur opera gratiae, sed non quod ipsa
operari possint, quia habent a nobis esse, sed a Deo, hoc autem non probat
Deus esse proprie nihil agunt. Sine ipsi ea de quo creatura nihil potest
Deus ea adequata, quia cum Deus concurrat cum ea, ergo ipsa est adequata. &c.

Nnnn 99 Dicis 3o adagendum requiritur virtus infinita hac repugnat creaturae
quod ipsa non adagendum requiritur virtus transcendens aliunde rejicienda
Ille, sed hac virtus infinita, quae inter ipsa et ipsa adhaerentia
ubique quae maior concipi nil. quod. Quod non requiritur virtus infinita
in ea adequata, quia Deus effectum sibi et ab ea concursu ordinat
et ordinat, a quo ecclesiae alterum dependeat. Sine in ea adequata
sibi suo modo adequata, quia Deus effectum sibi concursu
uberiorem ea vel cantat. Quod ipsa ea effectum non ea et ea
quod non ex ipsa ad ipsa: non nata [illegible] parte [illegible]

ex nomine quidem rep. ...tem infinita non esse adeo in ... effective infinita
ita ... infinitas ... ante ... constitutio
non possit esse probat ... inter esse ... non esse distinctio aliqua contradictoria
oppositio, quae non capiat ... [illegible]

Quaeres utrum substantia creata sint mediata operativa? Num. 900.
R. affirmative cum communi nostrorum ... contra scotistas ... et thomistas, qui ... nullam ... in genere substantia
nisi mediante aliqua potentia ab ea realiter distincta, ... intendunt substantia substantialiter non efficere aliquid nisi mediante aliqua
potentia ... realiter ... ista ... volunt nullam substantiam creatam esse per se et mediate operativam
... nihil posse agere ... efficere nisi ... virtute ... haec porro
... accidentia ... ista ... substantia realiter
distincta, quae ... habeant capacitatem producendi substantiam
... principalem ... principaliter
substantia ... instrumentalis ... agant ... virtute
... in virtute substantiae ... ideo
nulla substantia creata sit mediata operativa ...
... mediante ... substantia ... ista ... [illegible]
... in praesenti ... disputatione revellere
placet ... hunc in ... [illegible]

Virtus agendi principaliter mediate et aliqua perfectio participabilis a creatura: ergo substantia creata esse potest principaliter et mediate operativa. ... a. 1o a ... mediate operativa non involvit in suo conceptu formali perfectionem aliquam infinitam vel improportionatam creaturae: ergo virtus agendi principaliter et mediate est aliqua perfectio participabilis a creatura. ... istam perfectionem ... communicata accidentibus ... paulo ... certa ... communi Theologorum ... satis ... in ... perfectionem ... non ... creaturis, quae ... in suo conceptu formali ... involvit aliquam ... liberum, ... substantia ... perfectionem ... creaturis ... concedunt, quae ... in suo conceptu formali nullam involvunt infinitatem ... a posteriori virtus agendi principaliter et mediate operativa communicata est accidentibus: ergo virtus agendi principaliter et mediate est aliqua perfectio participabilis a creatura.

Num. 901.

[illegible]

Nunc ita

virtus principaliter et mediate operatur in una parte, et participare substantia creata; in altera parte albuginea creata est, quia abstracta commutata a substantia creata, aequa [illegible] Nun. nec. [illegible] c. quando aliquis [illegible] in uno genere et participant aliquo modo in alio genere, debet modum aliquo participare, et modo substantiae [illegible] aeque substantia creata et quidem [illegible] in uno genere [illegible] in uno genere caeli [illegible] principalis et accidens, quia eodem genere [illegible] participat praedictam virtutem mediate operatione, quia substantia debet participare praedictam virtutem mediate et creabile, et quidem modo substantiae, sicut et substantia non est adversarium in [illegible] [illegible] rationali participat a Deo substantia intellectiva et libera electiva et modo substantiae et sicut [illegible] anima rationali et spiritus quia substantia spiritualis quia anima rationalis et caelum in uno genere substantiae corporalis et caelum participat a Deo, recepione incorruptibilitatis et anima rationalis debet a Deo participare substantiae incorruptibilitas et quidem modo substantiae, et sicut anima substantia quia anima rationalis et sic de caeteris

Nunc ita

Conclusio: ratio assertionis est, sic S. Thom. qui lib. 3. cont. gent. cap. 81 ait. Si agere sequitur ad esse rei alicuius, manifestum est, quod substantia, quae substantiae auctor est, quae substantialiter, quia [illegible] substantialiter, quia [illegible] substantialiter habet [illegible] alia autem, nisi ab ea, quae substantialiter habet [illegible] substantia autem [illegible] et [illegible] caeteris modis [illegible] quae [illegible] substantialiter [illegible] [illegible]

a primo ad tertium, ut hoc substantialis intrinsecus [illegible]
in quo tertio bene notanda sunt illa verba, quibus S. Doctor ait,
Sicut hoc aliquid accidentalis habens propriam actionem [illegible]
hoc substantialis habens propriam actionem [illegible] alia, quam
mediante, in et aliquid hoc habeat mediante, neque deserat
propriam substantiam a se effusam mediante, sed mediante manente
manente, quantum ad hoc nobilior, nempe aliquid habet
habet effusam mediante, quod aliquid multo magis habet hoc nobilior
nempe substantialis.

Num. 2054

Quinto quod in hoc quod Angelus et homo sint unius generis inventis, et
ab participet a Deo perfectione, potentia substantiae et quidditatis, quod
etiam Angelus debeat a Deo participare perfectione potentiae substantiae et
Angelus sit homo perfectior. Quod in hoc quod substantia creata et accidens
sint in uno genere cum principalis et accidens sit mediate operatum
a quidditate quod etiam substantia creata debeat esse mediate operatum, sicut
substantia sit aliquid inter perfectior. Quod. n. c. esse substantiae respectu
inventis ut sic, dicit quibus aliquid imperfectum quam perfectum,
cum in suo formali conceptu dicat relationem obligatam mode quam aliquid
inferius quia sub illo involvitur, cum ab ea procedat, nulla ratione
referetur quod Angelus sit superior, cum quod homo sit superior, quia cum
quod habitus debeat participare perfectione entis ut ens, ubique
respectu quod etiam debeat participare in perfectione entis ut ens, sed
contra vero esse mediate operatum a principali principalis, sed singularis quod perfectior, merito illud deferat. Si
sic perfectior esse principalis quidem, omnia accidentia hoc perfectiora
commendata sit esse principalis nobilior omnium substantia

Num. 2055

Quinto quidem debet esse mediate operatum, quia omnis substantia
aliquid dat ad id instrumentum esse, hoc esse non in quantum
est substantia. Quod confirmat: quidem ens se habet sicut minister, ad substantia
sicut dominus, sicut quod minister solus et domina, et sic negotia mediante
exercit. Ita etiam aliquid quia propriam et effectus se solo mediate fiat
by godiag. ch. a in et supposit non, quod est intrinsecus mediat a substantia
actuliq sit unicum effectum immediate a omnia et non
principaliter quemadmodum ens de natura instrumentum a se mediate operatum
et multo magis de natura esse principalis esse mediate
operatum quod manifeste patet in instrumentis artificialibus
cum esse principalibus, atque in substantia mata adversarios esse
esse principalis quod ad hoc mediate. rc. Ad inverto argumentum

Sunt dominus ipsa mediata sphaera, quae efficitur suum
omnipotens ita dicta subsistens. Ergo.

Num 10 bis

Ratio 3to Aliis ait lib. de gener: c. 7 dari actionem nisi inter
contraria, atqui nunquam denuda subsistunt inter contraria
go. Dm a motu a dari actione nisi inter contraria formaliter dicta
vel saltem ex a dari actione nisi inter formaliter contraria nam
Nihil Aristoteles sed in altio correctiva ji de hoc ex Sola ibi
loquitur nec datur inter aliquam, quae sit formalis subsistens mediata
contraria aut inter formas subsistentes, quae sit radices exigitivae
contrarium qualitatis.

Quaestio Unica

utrum ea creata efficere possint agere ubique, seu utrum omnipotentia sit actus omnipotens.

Num 12 pp

Antequam decidatur haec quaestio Notandum varias ac
explicationes circa efficientia ad rem quamque actera efficientia
sit, perfecta explicatio sit quidem quatenus aliquo explicat
rem suam determinate. Sicut quando unum agentium ex rationis
dei, ut sit in anima, quae scilicet ex cognitione, et perfecta
delectatione operatur, ita explicatio sit per actionem illa mediatione
principiatur cum tempore posterior ita explicatio fons, ut ac
ducta aliquam, quae adeo praeter in rem. alia explicatio sit finita
praecisa, sed confusa ut ita quidem explicantur finitis, sed
generis, quae ea varias motus ducit sit, alia explicatio sit generalis
praecisa sed consequitur agentis ad rem. Haec explicatio etiam
vocat mediata materiaria Repositi, et tamen quod agit mediate
explicat ligno, alia explicatio sit per lor. quod agit
sed dum per aliquam virtutem internam mediata explicatur, sic haec
explicatio vocatur mediata mediatione virtutis, et sequitur haec virtus
Mediatione consumata ad quod efficitur. Tunc dicitur explicatio mediata
mediatione virtutis dispositiva. Si autem ex Mediatione ad effectum
concurrat. Tunc dicitur explicatio mediata mediatione entis sive concursus,
alia denique explicatio sit per virtutem internam ad dispositionem, neque
effectiva concurrente ad effectum ex nostro modo intelligendi intellectus
sit aliquid ratione ut effectus mentis, quod aliquid aliquo ad
agere possit, pellendo aliquod effectum ad ita, quia tunc ulto ex

sic modis applicaretur, posset agere in distans: et similiter
actio in distans de facto non potest aliquo modo, ergo
aliter quam secundum aliquem modum possibilem fieri quæstionem
Ergo: et

Quia 3o actio in distans aliter est possibilis, quam
etiam ipsum, de quorum agendi modo certo nobis constat, pro
prot agere in distans, ex in spatio repleto, quia agunt in spatio
intermedio, ex parte una parte, cum nulla, intervallo agunt
in distans, id quod aut per magnitudinem superficierum, et, ergo, necessarium
est nulla data magnitudine posse agere in distans, nisi in corporum
afferat effectum, vel aut certa experientia, et nisi non ratio aut
certa experientia in contrarium affertur, quod dabit patebit ex Bluce
obiectione. a quod 1um pt prob. ex ductione, de aer quia eq ut
ut elementa sit natura actrix interiecto, ipse ostendo in judicio
lumen etiam longa due mia sphæra et trahatur corpus, et ergo
nisi per positio mro ut aliquid non subsistit nec non ipsum
obstaculo illo comprehendit et abluit, ie hero quod 2um ex bu
et ages non ratione in sit vinculum et ratio recipiatur illum

Confirm. consilio, natura universalis et singularis dicitur
fertur quam corpus et fluxa deuertor et fluxare, sed
talis quies est indubitabilis et ratione actio in distans, quia quia
alias sentis motus et impressione agentis illius, ab corporum
cuiuslibet huius modi, motus aut impressione provenire ab aliquo
principio aut agente principali mediante et obstante, vel mediante aut
aut procurante, non modo applicata et ab ipsa non determinata
ad illam vel ad aliquem illorum modorum, et sic ab aliquo
et sic ergo et aliter, sed nullus est actio in distans, ne ipse
ab ea ratione mori, et ita consideratis, ergo

Quia 4o et dm actio in distans possibilis sit, et aliter, ita
communis cum patre Suarez contra doctrinam Aquinatis, nobilis pruvalos
praesertim Monista. Ipse et 1o negative ipsum nulla offabit, non est
ostendi huius modi actionis ex negatione aut peccatis ex Bluce obiectio
pro 2o positive, quia est aliter agere in passum remotum, ipse
applicatio per virtutem et concaua intermedia, creata, ergo est solum
aliter agere in passum remotum, et applicatio per virtutem aut
concaua intermedia, creatum et agere in distans, ergo est aliter
possibilis actio in distans. a contrario concedit et ad obiecta, cum

immediate[illegible] plus, [illegible] mediata, [illegible] in ordine ad [illegible]
certum, nisi [illegible] facere quaestionem de nomine; in qua [illegible] nihil [illegible]
Si quidem formationem indistans et [illegible] nisi [illegible] agens effectum [illegible]
remotum absque [illegible] intermedia virtute aut [illegible] creata, [illegible]
in nobis actionem indistans [illegible], et [illegible] agens agere
posse in remotum absque alia intermedia virtute [illegible] concausa [illegible]
mediata quam mediata [illegible] indistans [illegible] Superna [illegible]

Num. 111mo Ante solutionem objectionis notabis [illegible] Sympathia et Antipathia
[illegible] animatorum quam inanimatorum. Sympathia est naturalis
[illegible] mutua [illegible] alterius [illegible] appetitus, antipathia
vero est naturalis duorum aversio [illegible] uno ab altero [illegible]
petitio [illegible] appetitum [illegible] saepe et stupendi effectus [illegible]
deprehenduntur, [illegible] uno ab altero [illegible] localiter [illegible]
[illegible] actione indistante explicare possumus.

Num. 112mo Suppono 1o corpora pleraque [illegible] liberis oculis appareant
[illegible] plurimis [illegible] minutis poris esse instructa prout
[illegible] observationes microscopiis factae [illegible], et
[illegible] magis detegitur in Anglia, Gallia, Italia, et plurimis experi-
mentis ostenditur [illegible] de [illegible]
et [illegible] per hos poros transpirant [illegible] agentia
[illegible] minutissimorum corpusculorum et quidem in [illegible]
in maiore quaedam in minore copia, quaedam in maiori, [illegible]
in minori distantia [illegible] diffundat, [illegible]
[illegible] aqua [illegible] metal-
[illegible] laborant in metallis fodinis, denique in variis
[illegible] bene [illegible]
[illegible] in variis [illegible]
[illegible] animalibus.

Num. 113mo Suppono secundo praeter has [illegible] substantia debere admitti
[illegible] insensibiles [illegible] manifeste cadunt sub sensu
[illegible] manifeste [illegible] qualis est calor, frigus, [illegible], sed etiam
[illegible] non ita manifesta [illegible] comprobantur, [illegible]
[illegible] intellectus indagine deprehenduntur [illegible] et occultae vocantur
[illegible] quasi [illegible] in
[illegible] effectus [illegible]
[illegible]
appellari [illegible]

in qualitatibus occultis ad aliam [illegible] in suis effectibus [illegible]
[illegible] vero tanta [illegible] [illegible],
[illegible].

Resp. 3tio [illegible] qualitates sive in substantiis [illegible]
sive in qualitatibus consistant diversimode operentur [illegible] Num 113
[illegible] [illegible] in quo accidunt [illegible]
[illegible] mirum [illegible] cum in aliis causis naturalibus frequenter con-
tingere videamus, sic eodem calore cera liquefacit, [illegible] indurat,
[illegible] aliquibus gratus, aliis ingratus, [illegible] aliis sanus, aliis
[illegible], his suppositis videamus quid ad objectiones sit
respondendum.

Objicies: 1mo contra varias experientias a simpatia [illegible] Num 114.
1o Magnes [illegible] valde [illegible] attrahit ferrum, ut probatur
ex quibusdam montibus Aethiopiae quibus si naves [illegible] appropinquent
periculum est, ne clavis ferreis [illegible] dissolvantur. 2o [illegible]
polaris ad se attrahit [illegible] magnetica. 3tio [illegible]
et electrum [illegible] [illegible] pilos et paleas attrahunt,
praecipue si [illegible] confricata [illegible]. 4to unguentum armarium
si gladio, quo vulnus inflictum est, affricetur, citra vim doloris
[illegible] vulneratum etiam procul distante sanat. pulvis [illegible]
simpatiae [illegible] strophiolo aut fasciae vulneratis sanguine [illegible]
aspergatur, medetur vulneri, persona etiam multo intervallo distita.
5to Virga avellana seu [illegible] ad terram se inclinat [illegible]
[illegible] latent metalla. [illegible] heliotropium se convertit et
[illegible] ad solem, quod realiter est possibilis actio in distans. [illegible]
Ad [illegible] ad 1mum [illegible] ferrum a magnete trahi per effusam
qualitatem et [illegible]. si magnes sanguine humano, vel alio [illegible]
[illegible] ferrum non trahit, [illegible] impeditur, ne qualitatem suam
diffundat. [illegible] magnes ferrum attrahat, [illegible]
[illegible] diffusae ad [illegible] magnetica [illegible] quae [illegible]
[illegible] potius mirari [illegible] non volunt
nam valde [illegible] an magnes coelestis vel vero terrestre
[illegible] quod [illegible] terra ipsa pollere virtute magnetica
quod probant ex [illegible] ferreis, quae in terra defossae [illegible] vero
[illegible] virtute magnetica, alii [illegible] magnetica [illegible]
potius a polo coelesti, seu stella polari. [illegible]
[illegible], quae subinde in acu magnetica observatur. [illegible]

ante extinxerunt inter annos tantis et longis circuitibus
quibus deliniabat orientem versus, post plures annos vero
deliniabat, postea vero deliniabat ad occidentem versus, ut
Roma sit dijunctum, et in Germania Spondati et alij
aiunt magnae esse ad posuerunt fieri in vi quae attractiva, pol
ipsa quae influunt magnes, amens, et ideo illum magnetem ferre,
Sunt lapis tendit ad centrum et ignis turbinis ad sua sphaera
ad quam tendit. Sicut Berg in patre, Tabij et alijs quae electrica
et his similibus, et ibi ferre sunt vehiculo confricatae et calore
primo enim ex radios, qui de maioribus in obstaculum repellunt
et etiam de fronte reverberantes et terrae, quae de sole habent
ferre sic apparent venti aliquibus impulsu resistere, et magna
agitatio pulverum et paleae tantum fumi in aere rapit. Ad quae
ingenia arcanum satis dictum alijque probatis autoribus
merito videtur sibi dicere, quod non, praeter alias enim vere
liberae sanguine, dupli et quasi cornu, et quidem rabbalae
et sacre effantis et maberno ubero exhibit. et inventum
sunt, quidam commutet baraceli homo ut quidam modesta frequentatio
fingi, dicit non applicatio, quadrupedum vulneratis restaurandis
debet obligari ipsa etiam vasa, quae planetis obligatis unguento
illo oblimi obliterandum praeterea ap vulneris capitis et auditum, sit
mulieris, gladio debet servare in loco mundo et calida et humida
ipsa quae certo superstitiosa et valde numinis. Quemque tandem
pulveres composuerunt, sicuti in magna dicta virtute
sua extinxerunt, ante in vita dicta debita operari, uberes aliqui
adhibuit effectibus quis a medicamentis, ultra qui desideratis tegas
salutiferis magicis ex patris Martini Belzio, pater Sancti,
qui tempore de ma quarto annario medicis magnetum, sed ferreq
hunatae regis zoches, et quid vero asis ferat. Et ferrum a Danore
ob partu a jo hunc ungulati autem ex ipso nitro, ut filis opera affectat
et vulgo Sanct. ad eos subat pater Schotg in magia naali, ex
plebis superstitiosum de eos, cum hanc diffuxerit credi, et
parti similis adhibeant citis, et virga mistus dictaret in terra,
et si vero operante ita effectibus continuat duentur, quod Virgo
planetis idem ipsi singulae quae haec diffusitionem facile in bilis
vapores et exhalabat ex humoribus et latentes metalla exhumatis
quibus dum gravata ex parte, qua tamen mulmare in capitis alia
sed urbunt simpatia, quam virgo cornacea habet ad metalla, sed

gravia ad centrum, alia vero qualitatis magnetica, quienia, lithomagnes ferrum ita recte applicatum, unga capsulae ad
ad Mundum Heliotropia se convertere ad Solem ob sympathiam
quam habet cum capite, imagine ad alia effectus plenius referendum
Quibus etiam alii flores oriente sole se expandere solent. Bucolae
qui alias appellant, et occidente sole se contrahere solent ob
umbra fugaisque alios flores confingere.

Nunnijbus

Obs. varias experientias ab entheseatis expertas
1° Tarantula dente aranea in arborem pisorum etiam longe
mihi, nec nisi per morte tarantulae in musica curantur. 2° aliquibus
dum suitz laere radicem, et aliquibus Rhaetis morte in
3° Torpedo piscis dum hamum mordet, ita torpefacit et stupidum
reddit piscatoris manum, ut hamum ex manu atrahere nequit.
4° tarantula pisculus sistit magnades etiam rates in medio cursu
5° aliqui homines rationis delirium ad prostrata muris aut valli
etsi haec antea non viderant. 6° cadaver occisi ad prae sabbatum
sanguine exudat, et si illud attingatur. 7° vetula Sibylla aliquotiens
infantes pestiferent, qui postmodum notaliter ratio in dissolvens
etc. ad quid nisi velis enim Sirisero et Mauro hanc sapientiam
dogmare dic, Tarantula emittere venenatas exhalationes, quae
aere infiuunt et lab, nec in his defeminis, qui deficiat Tarantula cum veneratis cuius
Rhythmis et musicis quibusdam percussis
abarantula tenuerant medicinam musicam ad alia mortis ad
Sacrum, Rhetus promoveri Sudor et Sudor expellit Tonicus
ex Sirisero venenatos. Ad 2m S. experientia Tera c. cum refundi
pisces in Tagent mihi Tagus en aspectu lupi conspectum qui clangens
de corbe pellendo et relquis omnibus ducendo, quibus pisces
aeterna ad remedium ne cadere, constantem et certum terrae
percussos vix loqui, sic, Ex Basilisco si non fabula dicendum
omnibus halitibus venenatos et necat homines, eo fere modo quo
Bufo sub arbore hanti ore plusimum oneremat. Ad 3um
refundi pisces stupefacio in qualitate aeranna
et consona genus musculos aut nervus aeruginosus spiritualibus arcuatis
ex historia de vendola explosibus fabulae Strozerg ni, pulsatio
terro ed navis cursu subito pisces mihibus pisces pie in rantis pisce
conspectu et ictu confestim retardabit navis superbiebat
pisces stupidi, alij autem mihibus; cursu cum fuit eg, flumen sanguis reflum

omnis aut praecellit contraria, aut vero similitudine brevia
quibus aliis impedita deficit. ad 5um dicendum quod affirmo ab omnibus
familiis in hortulata spatia nemo aliquid habuit singulariter noto contrarium
sed quia rapta etiam in lectulis quamvis plantarum quibus dicunt contrario
et, i. balsamitis garofalis odore profano tam parum potuisse lustrum
qui custodit in atrio refarcerit, qui sedulo fridagent, ne tali effloresc
in gaudeat volatio, ipse vero flore, quo rosa polorera solent, rosa
deflapit. ad 6um argumentum est quod infallibile, hinc a sanctis
canonibus prohibitum esse illo, quo casi sufficiat ad cadaver dealbat
et cum sanguine sudaret cum, dog. tam aliquibus contingit, ut cadavere
ad praeta omnis sanguinem sudarit. Quaerendum ad id generalis
dum in paulo post retractatum cadet, an videtur dubium, an id obiit et etiam
maligni spiritus sit. et nullo post cadet. adhuc ille affectus pietatis
quibus et spiritibus antiquatis, qui in domum de Bloacum
et ab ea in alia retro citroque transmittabat, sunt hic explicandum
etiam sancti Thomae omnia quae gerunt et adhuc ipsum
venerabas dum miser contrarias. ad 2um dicendum, si id fiat
ope Pomonis cui eumodi vetulae subiecta facile et devotae, quae vetula
amatur in aulis putrida et tabifica effluvia, sed quae cuka, infallibile
tenellis in nature aovia.

Num 1174 Obj: 3: contra 2dam conclusionem agere in distans et non agere in distans, quod
agere in distans et emissa, adeo etiam superadalba repugnat
altio in distans. pa. agere in distans et agere non applicatum
non quidem res concam creatam, sed concreatum, sed agere non
applicatum per concam non et agere in distans, quod agere in distans,
et non agere in distans. M. nec. ad pa. a. agere non applicatum per concam
creatam non et agere in distans. C. agere non applicatum per concam annel
non agere in distans. A: a. etc. et quaestio de re non in qua per
robit stat cum nostra sententia.

Num 1175 Quaeres 1o quae requiratur applicatio cum efficientis ad passum?
M. 1o ad hoc ut efficiens possit agere, non requiritur applicatio, si
sentibatur. omnem infoitia omnis intima praesentia, et hoc nulla
certum in vivo ullis rebus quae agere et fuere apeon maxime locales
et mediata contingunt agentis ad passum.

Num. 1176 Sed requiritur immediatio ut causa efficiens sit applicata passo.
Mediatio mediata supposita, sed sufficit aliquid etiam applicatum

mediante virtute, ita connexa contra potest dici quemcumque
ex 1: qd requisitus omnino in applicatione mediata applicatio
in ipsa esse et actum esse pro experientia ex natura partes in
probatae efficaci causae, quo in requisitis, i. non bastat ad connexionis satis
ex 1: qd mutua connexio sed judicii mediata aliquid operata vero per
experientiam, et si sit applicatio mediante substantia effectus in nerb. a
etiam patet, i. affectus effectus vas.

Ref. 3io ergo neque virtus unaquaeque in ut causa efficiens cum applicatio Num. 320m
ipsius et virtutis intermediae a se pendent. Ad sufficit aliquid ex
subiecto et concausa etiam in hac ratione applicatio. ita contraris. 1o per
ipsa autoritate et ratione communis, a quo enim quaeri causa in e quod
ordine, 2o ab experientia, qdo eq maior aut constitutio agris applicatio, in
ipsa partes extrema tu separatae constituta sed etiam partes
interiores agris agunt in again, atque partes interiores in ipsa
applicatae esse et concausae in qua dum ipsae in influunt qo. in ipsa probat
ex eo qa tactio et connexio et multo autorio, agit pelkeris
et in spatia remotiora a qua ora in pouint levia et illuminantur
si dicatur qd oes partes, tam exteriores qm interiores agant,
in vero sonat qa partes interiores in ipsa applicata mediate
mediante substantia aut mediante virtutis a se pendentis, ita aliquid
interiores sua virtute aliud habeant, qua ab aliquibus en-
denuntur, et simile in agant in simile. ut tis, sit modo exponi.

Ad 4o probabilis ergo requiritur ramen in ut causa efficiens sit Num. 321m
applicata posse et causa, sed sufficit etiam qd sit applicata ge-
ffectus intermedium a se pendet et si hic ergo effectus, ergo dicitur
influens in effectum remotum. si tam effectus intermedius qd
aliquis cum effectu remoto, ita connexio contra et Marum
ad hoc ut etiam agat in subitum remotum sufficit qd aliqui causas
intercipiat. sic qdo causa applicata et effectum intermedium
in ordine causae cum effectu remoto et ipsi dicitur effectus, ergo dicitur
connexio ad duas hanc extendit causas causae usq ad subi-
remotum et actione contingatur et in interamptam et vel
certa ad qa accessitas causae applicatae in ergo autem
ergo habet, ergo experientia satis probatur. confirm: de ista
connexione usq sufficiter se applicatus qd accidunt Dunes in dicta
aliquis. sed in et applicatio qd hyak effectum usq effectus
intermedius in ordine causae cum influit ab ipso solo qd contingunt

[illegible]
[illegible]

Num. 122. [illegible] ... causa efficiens ... agere in [illegible] remotum [illegible] ... intermedij [illegible] ... in effectu remoto ... [illegible] ... effectivè [illegible] defectivè influat in effectu remoto ... [illegible] ... ordinata et continuata dantur ... [illegible] ... [illegible] ... in terra nostra ... [illegible] ... effectus intermedij diversi ... effectivè [illegible] ... calore videlicet.

Num. Quaeres 2° utrum causa efficiens [illegible] ... [illegible] ... causa efficiens [illegible] ... agere posset [illegible] realiter ... [illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... realiter [illegible] ... realiter ... agere causa [illegible] ... [illegible] ... paulo ante [illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... quae nunquam realiter [illegible]

homo nascitur [illegible] exercere suas operationes vitales [illegible] videlicet loqui, videre, intelligere aut velle [illegible] certo [illegible] et absurda [illegible] ... [illegible] causa quae [illegible] realiter existit, [illegible] realiter ... agere [illegible] habet esse [illegible] causa quae paulo ante existebat [illegible] ... realiter ... realiter existit, ... agere [illegible] causa quae nunquam realiter existit, realiter [illegible] agere [illegible] probari [illegible] nemo dat quod non habet. Dare esse ... realiter [illegible] habet esse [illegible] causa quae paulo ante [illegible] ... non amplius existit, haberet [illegible] ... realiter [illegible] causa quae paulo ante

quod etiam in pte nunc phia ac realiter existere
eam, quam rem Deus ante constituit. in pte nunc phia ac realiter agere
quod etiam eam. quod paulo ante factum est, in pte nunc phia et realiter
agere. a Sacramentis adhibitis pc. eam quae ante constitit, et nunc in
amplius constit. atque per hoc habet ea plenam realitatem esse habet
plenam et realem eam quae Deus ante constituerunt, et ante amplius constit

Num. j. 2 q. 4

Ad dicendum in nali Thomistae, quod verba sacramentalia ex ego Ba-
ptizo in nomine patris et filii et spiritus sancti, in repetitione phia pertinent quoad
sanctificantem: quia antea Christus instituit in Conferatur, nisi plenitudinem
plenitudinem et omnia verba sacramentalia, verba vero sacramentalia enuntiat
Israel et Israel in porta Jambraim ad unum post alterum, ita, ut quod
genuitatis verbum prima in amplius existant. hinc contendunt, quod
in ultimo instanti quo genuitatis ex dicitur, prioria verba sacramenta,
quamvis tum in amplius existant, et Dei paulo ante constituerunt phia
influant in id quod quoad sanctificantem, potest igitur forte in nos
ad Thomistas ducere et

Num. j. 2 q. 2

objicere probabile est, quod sacramenta phia cadunt quoad sanctificandum
quod probabile est, quod eadem phia potest agere quod dicit et est certum. ex
quo quoad sanctificandum in eadem, in quibus tota formula: quia tamen
hoc praequam pars sacramenti est formaliter sit promentiata tota
aut totalis Israel pertinere dicit, quod sufficere eadem quoad sanctificandum
verba ante plenitudinem et dicere, quod nihil verbum, in ultima syllaba
perfecta in singulis realiter causam. Sic Scotus longe probabilior dicere
quod sacramenta non realiter cadunt quoad sanctificandum. Dz. 2 c.
Vi nervi et quod sacramenta phia cadunt quoad, Dicendum quod ultima
non sacramentum completa sacramenta, nec quod dicitur habere de realiter
Dz conferat quoad sanctificandum, quia nempe phia existit quoad sanctificandum
verbis nero aliquid non completa realiter, sed quod non erant non
et ibi phia potest quoad sanctificandum in ultima syllaba consecrationis
Dubitat quoad sanctificandum.

Num. j. 2 q. 4

Suarez 3io quomodo eadem efficacia connectatur sua effectu possibili.
Quoniam in Thomistis sententia, 1o dicit eadem ut effectus possibilis
nullo modo connectit. sic ut aliquis ante ex gratia, intellectus non
implicaret. et hoc est patris Oviedo. 2d dicit, eadem connectit in possibili
illata effectus redestinata sumpti, sic, hinc implicaret hoc determi-
nata potestatem, sic dicitur ex sua parte. Dm ut implicaret intellectus
nolunt implicaret alii sensus. et ut dicit eadem ita connectit in possibilitate

cuiuslibet effectus, et non video ut si unico effectu possibili impliearet etiam causam. At eo haec nostra causa solutio est ergo eadem, quod implicante quovis effectu possibili, implicaret etiam causa, ergo implicaret Omnia omnino, impliearet etiam Deus est omnia in Deo, nam si quod implicante quodcunque effectu nunc possibili, implicaret causa increata tamque Deus quo implicaret etiam qualibet causa creata — Cum pat probatur implicaret unius effectus, qui de facto est possibilis. Tunc ut causa increata; nempe in Deo deficeret aliquod praedicatum necessarium, sed deficiente aliquo praedicato necessario implicaret causa increata Deus quo. Probatur secunda, quia Deus videt se habere potentiam absolutam producendi effectum, qui de facto existit est praedicatum necessarium atqui si unicus implicaret haec potentia deficeret quo. Major patet: in probatur illa est et dicit praedicatum necessarium, sub habet nulla hypothesi potest abesse, atqui hoc est tale. quo

Ratio est n°, quod implicante unico effectu nunc possibili Deus esset amplius et Deus qualis modo est. Sed si non esset talis implicaret quo — et per unico effectu nunc possibili implicante implicaret etiam in Deus aliquis praedicatum in Deo, quod tamen de facto necessario reperitur in Deo Unde Deus non esset amplius talis Deus qualis modo est, quo

Articulus 3us

Quid sit et in quo consistat causalitas causae efficientis in actu 2o

Num. 1274 Cum causalitas nihil aliud quam sit denominatio causae agentis efficientis, quaeritur hic in actu 2o et aliud in actu 1o hic etiam causalitas est et nostra causa, quae est forma denominans causam potentem agere, alia vero est in actu 2o, quae est forma denominans causam actu agentem, de causalitate causae efficientis in actu 1o non videtur esse controversia communiter enim dicunt quod sit ipsa virtus efficiendi causa, in cuius causa potest producere effectum, haec porro virtus efficiendi est quo ipsa entitas causa, (adeoque identificata cum ea), ut sic nostris intelligere virtute et fecunditate agendi est proxime capax agendi, tunc non et si concretive et sumatur involvit ex parte constitutiva actum 1um proximum quo nomine ex parte distinguitur realiter ab ipsa fecunditate causa. Unde certe sit controversia solum est de causalitate causae efficientis in actu 2o Quid sit, et in quo consistat, dein quod denominaret ut nunc quod dicitur actio quae causalitas causae efficientis in actu 2o quae ipsa denominat actum causae agentem. atqui causa denominatione formali dicit quod est

actuale [illegible], [illegible] effectus [illegible] absolute [illegible] hoc determinatum, [illegible] modo [illegible] in quo consistat actio [illegible] ponitur conditio.

Notandum duplicis generis effectus dari posse, aliquem alterum [illegible] determinatum [illegible] pendere à determinata causa, [illegible] ab alia causa aut alio modo pendere posse, [illegible] effectus [illegible] et volitiones et [illegible] effectus [illegible] naturalis [illegible]. Propositio [illegible] ad [illegible] elevari [illegible] effectu [illegible] actione [illegible] [illegible] connexionem [illegible] actione [illegible] a [illegible] realiter, alii vero [illegible] effectus qui [illegible] [illegible] determinatum [illegible] modo. [illegible] naturales [illegible] substantiales [illegible] [illegible] [illegible] causa [illegible] [illegible] generis [illegible] alio modo [illegible] effectibus indifferentibus [illegible] [illegible] actione [illegible] realiter distincta [illegible] actione [illegible] realiter distincta in quo consistat haec actio [illegible] quaestione [illegible] Num. 128

Dico 1° actio productiva effectus indifferentis non consistit in sola causa neque in solo effectu, neque in [illegible] causa et effectu. [illegible] causa [illegible] indifferens [illegible] determinans [illegible] effectum [illegible] dependenter [illegible] causa [illegible] dependentia [illegible] actio [illegible] causa [illegible] effectus [illegible] [illegible] actio consequenter non consistit in sola causa [illegible] effectu. [illegible] [illegible] actio [illegible] [illegible] [illegible] causa ad effectum [illegible] effectus [illegible] ab [illegible] causa [illegible] argumentum [illegible]. Num. 129

Dico 2° actio productiva effectus indifferentis non consistit in solis dispositionibus et conditionibus requisitis ad [illegible] effectus [illegible]. Num. 130

[illegible] dispositionibus et conditionibus [illegible] [illegible] actio [illegible] 2° [illegible] effectus [illegible] dispositionibus [illegible] actione, [illegible] 3° [illegible] actualis et [illegible] causa agentis: dispositiones vero et conditiones universaliter [illegible]

Num. 30 in fine

Dico 2do actio, quatenus effectus indifferentis non constituit formale et intrinsecum in genere actionis, quatenus actualem exercitium eius agentis, quod est [illegible] non abscindit ea qo.

Num. 31 in fine

Dico 3to actio, quatenus effectus indifferentis non constituit intrinsecum et formaliter in genere actionis, quatenus actualem exercitium eius agentis, et actualem exercitium non, sed intrinsecum et formaliter constituere in genere negotii, quia nihil est, quod actualem exercitium ita aliquid ut sit, praedicando de eius, ut videtur ex dictis patet. Nam est qd non, et explicari quid mirum, cum negotio requiratur, ut praedicat, qd illud actione creatum, non eam impedit eiusdem, nec effectum, nec defectus conies, qd hoc ora, quant. dari, quin detur actio, qd debet esse aliquid sui oby, cuppersaddetur, quod sine modo, rursus est inexplicabile.

Num. 32 in fine

Dico 4to actio, quatenus effectus indifferentis non constituit intrinsecum et formaliter (in decreto Dei, volentis eq. ignis B. judici ab igne A. non est 2o, qd actio est actualem exercitium praedicat, medaite ab ipso agente creato decretum Dei, nec non est actualem exercitium praedicat, medaite ab agente creato. non est 3o, qd non, et explicari, quid scilicet decretum Dei volentis eq ignem B judici ab igne A. non eum vuet. [illegible] ignem A et ignem B, neq vuet. solas defectus conies, neq [illegible] ora dmul, qd hoc ora dmul quant. dari, quin detur actio, qd debet esse aliquid sui oby cuppersaddetur, quod sine modo rursus est inexplicabile. non est 4to qd non intuitibile, qd eam creata ab non agente fiat intrinsecum et formaliter agere id, nempe qd decretum Dei, qd in ea creata sine et formaliter non praedicit. qo.

Nota 1 Dec

Dico 5to actio, quatenus effectus indifferentis non constituit in actio prorsus et ita est 1o qd etiam posset dato actu 1o prorsus, et non actio, ut patet in ea libera quod etiam possit dato actu 1o prorsus, et libera agere non agere, non est 2o, qd et libertas actus 1o prorsus, quin tum effectus indifferentis id quod est ab ea ea, poet eam Reg Facte dumtaxat et [illegible] ea, et sit sit ea necessario, ne [illegible] effectus, et [illegible] poet Reg Stus effectus [illegible] etiam [illegible] dato actu 1o prorsus

[illegible] ; sed [illegible] 1ª proma, [illegible] effectus [illegible] actio

Dicta actio quantum effectus indifferentis et modaliter actus
modalis. conclusio sequitur ex dictis. Si enim actio realiter Num. 134
in constitutis in causa respectu effectus, ergo in toto actu 1ª proma,
dicta concedit in actu actus his actus supperadditis, et quia
tollitur realiter indifferentia, quia talis effectus ad loc. ut
hoc existat in, ut sit entitas aliqua absoluta, alias etiam
ipsa ab indifferens, et ageret alio determinatus realiter
quia entitas certus respectus ut modalis.

Dicis 2º pars actus 1ª proma id tollitur indifferentia effectus quia Num. 135
actus et causa, actus entitatis supperadditus. Sed da tollitur
modualiter. ca. realiter ra. etc tollitur pars actus 1ª proma
modualiter, quia actus 1ª proma et radicis quia positio infallibilis
debet poni ipsa actio, quod et entitas modalis supperadditus
tollit indifferentia effectus realiter.

Ruer 2º etiam ipsa actio et indifferens quia si ipsa indifferentia tollitur Num. 136
effectus supperaddi modus, tunc etiam quia actionis tollitur specialis
modus. Sed da etiam ipsa et indifferens indifferentia loca mutuus
existat et existat ca. etiam ipsa actio et indifferens indifferentia
sicut mutuus dependeat ab hac et illa causa etc illud et
ab dicto et indifferens indifferentia loca, quatenus et indifferens ad
existendum et non existendum, illud vero dicto, et indifferens indifferentia
quatenus quod existit actus et indifferens ad existendum et non existendum ab hac
illa causa. actio et quidem indifferentia existat implicatur quia et
actus contingens adeoque, et existere et non existere, quidem existere
actus et indifferens ut dependeat ab hac et illa causa, sed
essentialiter dependet ab hac causa adeoque indeges modus supperadditus
quo determinatur ad hanc potius quam aliam causam, effectus vero absolutus
actus, quidem existit, et, nondum talis certus ut potuisset dependere
ab hac, et ab alia causa, adeoque eges modus supperadditus, ut eum
determinet, ut rotigab hac, quam ab alia causa dependeat. Sed
quaeras, quid indifferentia causae actionis existendi. Sed quia tollitur
tollatur pars actus 1ª proma ut et decretum Dei determinantis ad
indifferentiam ab hac potius actio, quam alia hic et nunc existat, quia

[illegible]

Num. 133.

Quæstio etiam actio ē sic indifferens, ut dependeat a solo Deo, ū a Deo similiter et creatura et tam ū debet determinare per aliam actionem [illegible] dicitur, quod res effectus debet determinari [illegible] a solo Deo [illegible] sic indifferens ut dependeat ab hac vel illa a quod 2m verum ē certum [illegible] 1. Dunta S. Thomas et alii, S. [illegible] ors effectus quia est pendere a Deo. Dicit et creatura, sit pendere a solo Deo, quod. Sed ita. a 1. d. a ors effectus absolute [illegible] vel retrog. [illegible] et Thomas et reliqui ē rationes, quod dicunt ors creatura sort dependere a Deo solo, intelligunt non creatura substantia creatur. Si ē non ors effectus intelligendi cum, dicunt potest Deus etiam [illegible] a creatura aut certus dispositionis [illegible]

Num. 134.

Quæstio Sarbio ē ē sic indifferens, ut dependeat a solo Deo, ū a Deo. similiter et creatura, sine ulla actione, quæ effectus producitur a creatura et effectus similis, sic [illegible] ors [illegible] Dei. Sed non hæc ē contra ors [illegible] actionis et dependeat a creatura et Deo simul contrarias autem [illegible] sit [illegible], neque hoc [illegible] quod ors probea Deo

Num. 135.

Quæstio potest etiam Dei, quod effectus absolute ē sit indifferens ad locum et illa causa quod. Sed contrarium patet a negatione non causa annua [illegible] Deus, quod sit [illegible] a Deo, et creatura simul, conservata a solo Deo quod ē indifferens ad locum vel illa causa.

Num. 136.

Quæstio 60 [illegible] ad locum, ut effectus aliquis sic indeat a solo Deo, n ē necessaria actio ad alia dependeat quod

[illegible] univers[ali] [illegible] [illegible] [illegible] om[n]es effectus a se [illegible] dependenter a Deo [illegible] ut dependeat a solo Deo, a necessario [illegible] non alio [illegible], [illegible] effectus [illegible] [illegible] [illegible] a Deo; applicabit aliquo [illegible] [illegible] [illegible] determinato modo; et eo genere dependentiae [illegible] est quaestio [illegible] om[n]es effectus dependent ab [illegible] [illegible] causa et universali, et ratione hujus dependentiae, ubi nulla data indifferentia nulla opus est determinare [illegible] actione [illegible] effectu; hoc tamen non obstante, non [illegible] effectus dependet, [illegible] a Deo [illegible] causa determinata adaequata aut determinata inadaequata, [illegible] omnes independentes, ut dependeat a solo Deo [illegible] [illegible] [illegible], adeoque ratione hujus [illegible] aliqua [illegible]; debetque hoc [illegible] [illegible] entitate realiter distincta ab effectu.

Quaeres 1o Quid sit vel quid intelligatur [illegible] actu 1o proximo. R. per actum 1um proximum nihil aliud intelligatur, quam aggregatum ex [illegible], quae reddunt causam [illegible] proxime capabilem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] possit [illegible] effectum in actu 2o [illegible] [illegible] 1o [illegible] [illegible] [illegible] intrinseca [illegible] effectus generetur. 2o [illegible] [illegible] quae subjectum disponunt ad recipiendum [illegible] [illegible] conditiones ad agendum requisitae [illegible] applicatio etc. 5o [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] concurrere ad [illegible] effectus. 6o [illegible] et volitio [illegible] in causis liberis 7o negatio impedimentorum, quae [illegible] effectum [illegible] [illegible]. 8o [illegible] [illegible], haec omnia [illegible] [illegible] [illegible] 1o proximo; [illegible] vero [illegible] actio [illegible], quae [illegible] [illegible] [illegible] proximum

Quaeres 2o Quotuplex sit actio. R. multiplex. 1o dividitur actio in substantialem et accidentalem actio substantialis dicitur [illegible] [illegible] substantia; actio vero accidentalis dicitur, [illegible] [illegible] accidens; actio accidentalis rursus subdividitur in alterativam, qualis [illegible] [illegible] caloris; et [illegible] [illegible] [illegible] luminis. 2o dividitur actio in generativam et creativam actio generativa, [illegible] [illegible] [illegible] dependenter a subjecto, actio vero creativa est, [illegible] [illegible] [illegible] independenter a subjecto. 3o dividitur actio in [illegible] et [illegible] [illegible] a [illegible] effectus [illegible] [illegible] quas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Num 191 [illegible]

Num 192 [illegible]

[illegible]

Nam ipse, [illegible]

denominatae, ea obiter [illegible] quinti anni [illegible] ut
[illegible] relatis, [illegible] subsequentibus [illegible]
[illegible] habitas in [illegible]

Quo 1o actio et passio tribuunt denominationes diversas, ad
secaliter distinguendas a praedicatis actionem denominantes agentis Num 1944
passionis vero denominatae sunt [illegible] cum [illegible] vicinis [illegible]
Dicimus dari diversas denominationes, et ne [illegible] quod [illegible]
in aliquo [illegible] dari [illegible] dari [illegible] et alteta et [illegible]
denominationes. Ad 2a. tribuunt diversas denominationes ut ut
ei denominatae, quae tribuat una realiter tribuat utterea
ita ut una tribuat aliqua denominatio quae realiter in
tribuit alterae ca. 2e. quitia activa, quae [illegible] agentis
profitis et quitio passiva, quae obitus profectio, [illegible]
[illegible] quitio [illegible] et [illegible] diversam denominationem, profectio
nemitus et quiti, utrumque tit denominatio haec [illegible] utrique
[illegible] et realiter una quitio, in vero haec, [illegible]
[illegible] et alterae aliquot quae [illegible].

Tertio actio et passio constituunt diversas praedicamenta Num 1944
quae realiter distinguuntur. Ad 1a. ad hoc ut aliqua constituant
diversa praedicamenta sufficit distinctio rationis, ita quaestio
et relatio constituunt diversa praedicamenta et [illegible] distinguuntur nisi ratione. Ad 2m in relatio contrariatur [illegible]
[illegible] et valde B. nisi [illegible] relata. et [illegible] B

Quarto 2o ad actio et passio realiter id [illegible] Num 1466
quod actio [illegible] denominatio passio et passio [illegible] denominatio
[illegible] Sequela haec [illegible] absurda. [illegible] Ad 1. in actio et passio
[illegible] denominationes cuicunque subito [illegible] cum [illegible] et
denominationes cuicunque subito [illegible] [illegible] actio et passio
dat denominationem agentis et passi in [illegible] cultus aut
principio, ubi [illegible] principio, a quo [illegible] dat denominationem agenti
et ubi [illegible] quae [illegible] dat denominationem passi [illegible] in
[illegible] in quibus actio et passio; utraque enim haec dat denominationem
profectis et quiti, in [illegible] cuicunque. 2. dicitur 1o ubi enim a quo
[illegible] dat denominationem profectis; ubi vero a quo [illegible]
obitus [illegible] dat denominationem quiti.

Num. 1424 Quæritur in divinis generatio activa et passiva realiter distinguantur, quod attinet in creatis actio et passio distinguantur. Dicitur: arg.: in divinis generatio est ita generativa, ut generatio, et generatio passiva, et generatio passiva est ita passiva, ut generatio, et in creatis actio id intelligitur. Arg. nos et ratio expressa Petri. Distinctas ergo in Divinis generatio activa et passiva, generantem et generatio passiva est generatio, et persona generans et persona genita, sed persona patris et persona filij realiter: nihil enim in ratione personarum distinguendum, necessario ergo actio passiva realiter distinguendum. Similis dubitatio fit in creatis quod.

Num. 1425 Quæritur in quo subiecto recipiatur actio et passio actio transiens in recipiente an agente ita contra prim. quia autoritas Petri, qui ait 2. Pet. 1. 18 ait, transeunte in eo nobis, quæ in actione et ratione identificat, et in ipso nobis sed ratio ad hunc ad hoc et magnificat. Ergo 2 de an: et ergo actio et ratio in patiente et non in agente sic et ipse Scriptor utitur in ipso Pentateuco actio, ergo nomine Scriptura similem rationem. Item Aquinas S. Thomas qui in Lib. Quæst. Phil. 2 q. ait, quod actio est de agente in quo 2. 2 dm in patiente dm recepta in eo. ita 1 q. 2 a. 3. Arb: 2 ad Tert: expressa docet, quod actio manet sit, fieri agere et sine sit in quo agente actio autem transeunt sit fieri patio agentis, sed magis patientis. ex quo clare colligitur actione transeunte recipi in patiente non in agente, hæc autoritas vel sola sufficeret pro ista sententia, ulterius 1. 2. ratione. non est de sententia autoris transeuntis recipi in agente quod actio transeunt non debet recipi in agente. Sed a debet recipi in reg recipit et ex se patet. actio est actum subiecti actualiter recepti. actio Dei ad extra est actio transeunt, sed actio Dei ad extra non recipitur in Deo, quod ab qui Deo non est in agente quod respondeat 1° attinet Deo est mutatio, et ut ipsum, et ipsum transeunter aliquid quod mutat, ipse autem aliud est, quia ipse Deus volitio, et non aliud Deum vecte et facere idem sunt, et dicitur sunt sicut non est. Si actio Dei, quia Deus aliquid aliquid est aliud est, qui

ipsa voluntas Dei quae necessario existit, id matq; aliquis alius
actus vestigio existens ab aeterno ut posset existere ante alia
alium effectum quin ita dicam ipsa essentia sit, contra S. Bonav.
opinionem Scotistarum communem; respondeas 2° licetur sit de genere
entium, tamen a solo Deo sub sit in agente, et sic de
ea tia actionis quae potest a creatura ut sit in creatore quae
actio creatura a effectio agentis actio Dei vero: praeter
ea esse id effectio agentis, nam contra 2, quod S. Tho
mas, quod expresse contrarium affirmat, et in Opusc. in Rom
Met. q. disputat inter actionem transeuntem et manentem
hoc discrimen, quod actio transeuntis, praeter opus actus et a quemlibet
utrumque vere dicitur effectio aliqua, ipsi operatis, id quod con
firmatur certe contrarium, nata quae ratio non cernetur nisi
effectio quod, quatenus aliud, et colligitur etiam ex ratione
ejusdem transeuntis nihil aliud id quam commencia actus
subjecti et effectione, Novante Joannes Bonellus, quin ag
effectus intrinsece non habet in Deo.

Sed 2° actio creatur in effectu aliquid in subiecto sustentacionis Numero 199
sed in ratione quod in ratione sustentationis. Sed ita a
actio generatrix, ita communis est, quod 1° non est unus
subiectum sustentationis praesupponit praeter ratione effectus
effectus a praesupponit, praeter ratione actionis a quod
2° non est prob. sed loco. aeterni m. a. patet p. s. quod
non effectio etiam quod 2° non est actio generatrix debet habere
aliquid objectum sustentationis, non, sit habere aliud, quam potest stare
sustentum non a verba quae actio generatrix, hoc de facto a creatura
quod requirat aliquid objectum sustentationis, non sit licet a p. d. potest
habere aliud subiectum sustentationis, tunc istud non est agens, istum
sed effectus: aliquid non agens neq, terrae, neq, effectus a, quod p. ecclesia
quantum aliud, sit objectum, non effectus una paulo ante dictus

Q 2° actio creatura, quae generatrix, quae quidem dicitur Num. 150
ab effectu absoluto probabile recipit in effectu finito objecto
in ratione, id nunquam comprehendit conclusio, quod actione creatrix
verba, Superius dicitur quod actio Dei creantis debet habere aliquid subiectum
infinitum, sit habere agens non adhaerens, nec potest stare subiectum
cum quibus quaerat actione creatrix, quod debet habere ipsum effectum
quam subiectum infinitum, quod actione vero generatrix, nihil est contra
ea, quia actio a finitis communis p. quae ea dari effectuum

[illegible]

Nunc 1512 Quæ[illegible] contra [illegible] agens ab actione [illegible]
[illegible]

Nunc 1512 Quæ[illegible] agens [illegible]
[illegible]

Num 153

Ruiz qd actualis et formalis determinatio, debet a quo determinato, id est agente determinabili, actualis et formalis determinatio. qo. a quo et certa indoles determinationis debeat extrinseca dari non ab. qo etiam determinato. Ad 2di. determinatio extrinseca efficit. Cl. probabile non determinare, vel sic, ors determinatio debet ex entitate alicuius determinabilis. Ca. si determinabile ni. ipsum sibi ipsum esset ex ea aliqd. a determinabile p actione. Sufficit qo. Ad hoc. Ad intrinseca, qa hoc colligi intrinseca. Sufficit qd ante determinatio, ni fier debeat ex intrinseca, determinabili esset ex eo, qd quitio et ex determinatio obiectiva ad ea quitio, et tm ni a obito quito intrinseca.

Num 154 4pm

Quiz. 4 actio a auidens. Foa et relatio agentis, qd debet ex intrinseca agenti. Ad 2. a auidens et Foa, ita, an nfoam relatio fier intrinseca nq a auidens et Foa Coa, sed denom magis, relatio equa ni fier intrinseca ex quitio et ex relatio inter potea proscitiva et obitiva quito potia ni a obito intrinseca.

Num 154 5pm

Quiz. 5 actio ne dit ab agente, qo a intrinseca agenti, ex ann ante, et ante, quando, quis aliq quedare ab aliquo, quin tm illi sit intrinsecum. Ca. a. ac. Praeter addita par. a. Ad. Si pugnio unat nehaire c. si cum pulsat Bua. n. Si quae, quando actio potest ptie quedare, quin tm requatur in agente quare via actus, quando actio transeat potest ptie quedare a tio quin tm requatur in Deo, ere, qd potest actio ptie quedare ab agente, quin tm recipiatur in agente. Sicut Duo, qd actione ptie quedare ab agente et illa aliad sit, qn actione poni ab agente, et ipsa adversari dicere debent, de actione quedante a Deo

Num 155 6pm

Duo 6o qd de potea transit in actu necessario autem intrinsecum atqui agenti p actionem, de potea transit in actu, qd agen qn operari, qd agendo autem intrinsecum. Cons. ab actione si sit atq manent quate in creatio. 2. si sit atq manent in actio intrinseca ad non formale ra. ata. experiea. ala tm probat. Ad certitudinem ni ad tis aliqd intrinsecum actuale, p atq manentes.

Num 15 qu. Dices, o solus Deus potest agere aliq. mutatione substantiae qd. ? Da. Aliq. Deus potest aliq. mutare substantiae dm. qatenus manentes, qm. partes transeunt. Aliq. Deus potest agere aliq. substantiae. Dm. partes transeunt. Ra. ebc. Secundo mutabilitas Dei, quod sit. Deus provida a conditis in loc. qd. Deus neq. partes transeunt. neq. p. aliq. manentes. ptes. fieri mutari, et mutari aliq. substantiae quatenus transeunt. ipsi neq. aliq. Propriu, ad etm. creat. mutis donare.

Num 158 Quero. Si creatura partes manentes substantiae mutat partes vero transeuntes in autem. Ut substantiae. Dico quod actio transeuntis dicit. Secundo manens. et consequitur inter ebm. ad aliq. actione transeunte, qualia sterilis, sed vivea. sed sensitiva et agendo, et actione manente, qualia sed vivea. aquila volucris. Q. a. Imp. Sed actio in marino et aliis. Dob. o genera sapientiae altioris et totalis.

Quaestio 15 qu.
utrum sapientia sit duplex actio totalis.

Num 15 qu. Quartio hic alias terminis etiam poni solet. utrum videlicet dari posit duplex caa totalis in actu 2°, ita ut in eodem instanti ultra, caa Rosia, et ab eadem effectu et totu effectu in tu totaliter effectu, ad et totalitate activis. Sveen in eodem instanti, qualis, et tamen, effectu a duplici caa efficiente, et in actu 2° totali, posit. Dicit duas actiones totales. Ut tales quarum quaelibet ebm in actu actiu et adequate sufficiens, ad producendum effectu. ita, ut totu et adequatu effectu eadem tempore producat. Sola actione. et ab alia. vivet in quarum utrum duplex actio totalis in sensu explicatu, et ipsi effectu simultaneum et valde superaliter.

Num 16 qu. Dico
Secundo, si producatur a duabus causis una actiu, et una actiu, et in eodem tempore, et in eodem signo rationis, et una actiu et una actiu, et in eodem signo rationis, et una actiu et una actiu, et in eodem signo rationis, et una actiu et una actiu

ut patebit in Solutione obiectorum. Ad 2° possibile est superaddi
duplum uniuscuiusque totalis, nec ipsum esse inutile, posset ad utilitatem
totalis adaequate dici, quia est possibile esse superadditum duplum
totalis vel, etiam, esse de affectu ad duplum, multiplicatio
a parte in Sacramento Eucharistiae, Transubstantiatione, pseudo
partes totius.

Quaer. 2° duplum totalis est centaliter superfluum
ad finem Christi Iesu intentum, et centaliter superfluum
repugnat, quia nec huic totali aliquid addere, quod sit totali
et totaliter superfluum est. Patet ratio. Finis intentus est totalis
intentio et dare aliquid ei, et ad finem duplum totalis
totaliter est superflua, sed ad finem unum totalis
sufficiens est, quod duplum est superflua. ~~Confirmatur ratione totalis
intentio et ad agerent, quod alternatim centaliter non sufficiunt
ad unum finem ad unum finem et ad finem.~~ Quod duplum
totalis centaliter est superflua, non est absolute necessarium
et centaliter superflua, non est absolute nec alio modo utilis nec transitus
quod absolute nec sit ad aliquem finem, non in Sacramentis
Dicit centaliter superflum, quod tale utile est ad suum finem
habere duplum totalis, dicendum est utilius, quia ratione consequitur
finem, et videlicet unum seu extra rationem, simul
et ad eligendum ponere affectum, quia diversum quod non sed finem
intentum sed intentum consequitur, ad hoc autem unde utilis, sed non
etiam necessaria ut pertinet ad aliquem finem intentum totalis, quod ad tria scilicet ad gloriam, et ad tertiam partem
aliquis delectis gloriam, et ex parte Sanctissimae
quae desideras, quia dicit
in potestate facere, ut unio hypostatica inter verbum divinum
et naturam humanam in una persona duabus totaliter et
etiam totaliter duabus et unitas B. V. ad naturam humanam
elevata ut totalis modo non sit aliquid, et etiam naturam humanam
singularis, quod potest dici compositum theandricum

Quaer. 2° an duplum intentum totali, quaerentes contradictoria
quod absolute repugnat. Qua. 1° Si possibile esset duplum totalis, tunc affectus dependeret ab eo, et simul in dependere
affectus dependere ut ratio, et non dependeret ab ratione
quia dependere duplum indigeat tunc quia ante respectum intentum
et dabitur sufficere ratio. 2° quia possibile est duplum eius totalis
est una totalis, et est totalis, et est totalis, et est,

Num. 1 Bis

Num. 1 Ter

[illegible] tabularis [illegible], quæ [illegible] habet [illegible] alia [illegible]
[illegible] dispositio [illegible] mem. [illegible]
[illegible] dicit [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] hæc [illegible] dependet [illegible] habet [illegible]
[illegible] determinata, [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] tabularis in [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] additur [illegible] [illegible] tabularis negat [illegible]
[illegible], quæ [illegible] habet [illegible] alia [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible] ut patet ex [illegible] ubi [illegible]
[illegible] contrarietas, ut
ad alia probet [illegible] ponat duos usus
totales, et ponat duos effectus totales.

Quæs. 4. Utrum aeter, qui utraque poneret effectum, et aeter utra non poneret effectum, sibi hæc sint contrarietas quæ non quod in illo defendit a actu, quia non: [illegible] aeter utra actio nihil poneret præter se ipsa, quo ipsa actio, quo etiam aeter utra posita nihil poneret præter actionem. Si non m: ad 2. ad huiusmodi: ne et. ablata aeter utra actione totali remaneret tum effectus, qui remaneret aetera actio totalis, ex quo tum ut dicitur, quod actio aetera nihil poneret præter se.

Num. 3 Eqq.

Quæs. 5. Si præter id, quod effectus unius per duplicem actionem totalem tua aperatur, quod idem effectus per id effectus duplicis dotis, hoc autem est adverbi, quod non in effectus in eodem subiecto, quæ tis dotis, quæ tis unius. Si dicatur quod [illegible] in propine [illegible] in [illegible] ad huiusmodi: [illegible] [illegible] propie tis dotis, [illegible] effectus dotis, [illegible] [illegible] in eodem subiecto effectus, [illegible] [illegible] in eodem subiecto, [illegible] [illegible] in eodem subiecto, [illegible] [illegible] [illegible]

repugnaa videbitur posse suadere an eo qa duplex
totalis respectu causae videtur ea magis superflua
qa duplex est ratio totalis respecta diversarum rerum, cum
qa plen ratio totalis procedens a diversis causis facit
effectus diversos dicendum a diversis causis qd tm facerent duplex ratio
totalis procedens ab eadem causa, id, qd ipse adversarii ab eadem causa
communiter cum admittit. Qd vero dicitur sic respondetur
duplex ratio causae, qd eadem res potest esse in diversis locis et tm
ex quibus facta permittit qd supernaturaliter sit possibilis duplex
ratio totalis, vel aliqua ex eis poterit tm in eodem loco.

Nam ibi

Dnio 20 Si duae causae ex se iuntur qd totales et adequatae
applicantur eodem subiecto inclusae a diversis, ut per effectus
qd, hic una qa per actionem totalem qd nihil effectus aliqd
in parte facit sibi correspondentem, hinc qd fieri
naturaliter. nta duplici causa totali qd duplicem actionem
totalem qd ducatur effectus. Dni Si in qd res indivisibilis,
et composita ex qd particulis qd una in parte et
particulae in parte et in hoc nulla est difficultas
ratio, qa ignis ex se potest ducere particulas
ignis, sin particulae sibi efficiatur qd actione totali
a se solo egredientur, et particulae facit a dispositione ex
ignis et actione totali a se solo egredientur et ducent
particulae ignis in alia particulas ratio et idem dicendum de igne
et. aqua. Particulae facit in ipsa a applicatur, magis dicendum
Verum quidem est ergo in hoc casu ducentur duo particulae
distinctae ignis, una in parte ratio est, et altera in parte posita
est, et ita una quaque ducatur actione totali actione tm habet
a natura a substantia est, seq ab igne est, sed etm ab igne
simul et indivisibiliter, contra tm a qa ignis est, id habet
qd agere dicit. Deinde qa laborat et ducit ignis in parte posita
est, qa ita ex se agat in parte posita est in qua laborat et
ducit ignis ignis est. qa in per ducit sine ab igne est actio
illa totalis qua ignis est qd integrum in parte posita sibi
correspondentem similiter ignis aletm habet, qd ignis Dominus
sua qa laborat et ducit ignis in posita est cuius magnitudo applicatur
qd actio totalis qua ignis est, qd sit particula ignis in parte

subiti, cum rapsi B. à Sper proveniat ab igne et caeteri
qui particulae rapsi B. et B. licet in diversis magnitudine et
eodem modo, simplicibus igni et aeri igni B. et aeri, et solem
fovent adhuc ac intra sphaeram attributam utriusque
habent in eadem magnitudine sphaera aliquam partem ignis
aeris et operibus, nec enim necessaria est, et superflua media
dicta, et ponit operari in passio, unde sphaerium ut
Quia omnipotentia his agat et operetur omni sua
in tempore debito meis appetebant (Agendum et operandum
in passio eremio, Amen.

Quo 3to quo duae caeli in se totales integra applicantur Numero 1684
diversis partibus eundem subiti, ut illa in qua operatur
una, et in his duabus caeli, sit adhuc intra sphaera
attributis caeteris caeli, et elementis a capare intensionis
ipsius et uti a eq calore frigus et similes par.
a eq ignis. et caetera substantia. sic a capare intensionis,
unde caeli B, quid est et petione totalem a se sola
agredientem aliquas quae ius aliis qualitatibus in illa parte
solis in qua operatur caeli B et vice versa in, unde idem
effectus tempore qualibus illa intensa praedicta a duplici
effectu totali se duplice gubione totalem, sed quadrupedes
diversos, neque totales, quia una caeli non potest diversa calore
partium aut frigiditatem in eadem parte subiti in qua
caetera caeli longe fortior, qua magis a applicata
quid calore maiore et intensione, partim, qui cum
non potest intendere intensum, nec similia sibi similia, partim
qui alias diversa, parvula, ducere in aere aperto,
aliquos gradus lucis in via sua solis meridiani, qui
hic contra experiendo. Ita a. qui non universaliter
verum, neque urgent duae causae adversae, non sed quia
est intendere fortiter intensum, quia cum
humore in eadem parte subiti est refractare maior intensio
Siem generantur duo quadrupedes calores, eq: aut a eniorum:
in eadem parte subiti in qua se quatuor quadrus calores
aut intensum: / Duae ut ab ae dissebit eleidem ut sen

et consequenter calidum magis inberbis, debet inberbis
habere quod debet inberbis ut fieri et debito ex gradu
longinquitatis, ad gradum longe firmis, similiter diu de
similis, quia etiam similia sit inberbis quoalibet sui similis
quaeque ex utroque in eadem parte subiecti refrebat maior
inberbis ac ex quaeque non gradibus calorum deberetur calidum
et sicco, dixi non qualibet, quia non ita remissum in gradibus
dandere extrema et solo inberbium, quando omnis aliquo
gradus in ipso, neque similis sibi similia debet esse aequa
quatenus huius molestionis. hic autem dicendum de igne
et de igne B. ac, qui ac, et remissus qd. ac similis qd. inferior
calorem in eadem parte subiecti, ipsa et ita non vocabitur sed
aequivoce, sic et non urges de terra, qd. terra
aperta dicit sensibile lucet, quia dicit etiam ad producam
solis in illa parte aeris in qua a plena et terra et
lux solis, ita etiam dicit in partibus aeris omnibus
in pereipitur autem rumor hac lux oculis obnaeuit et
lucet. si vero aliquis inberbis a nigrum ac ignis
et alia substantia hac solum illud agens, qd. a
mediate applicabatur, parti passi, quibus actionem
totalem et unicam a se solo agentibus ignem
in illa parte, et hoc solum agens qd. a mediate
applicatur parti passi B. dicit quia actione totalem et
unica a se solo agentibus alicuius partis ignis et tunc
est in illa parte, unde a fit, non ad numero partes
quae dabat in plui illo agente, sive quia ac
B. applicat actione totale, aut partiale, ad solum, hic
dicit enim ignis quia dat quod partes distantes a duplici
causa totali qd. dupliciter actione totali. B. contradicit
duo agens qd. caloris partibus aequalia et agens B. in proprio
proprium agens B. tunc sic videtur ac non consistere
et agens B. dicit operetur ibi quantum agens B. qd. caloris partibus
prevalere debet major magnitudo agentis et sic ut
qd. hic intra [illegible] non oriatur. ad primum qd. ignis B.
ignis B. ita quales quae debent ita; ad qd. ignis B. et
immediate applicabitur partiale refuse ignis verum B. qd. in

mediate applicabitur particula passi B, quae si deficiat, tabula passi B, quae si deficiat, tabula
ad hoc aperiatur ignis B, quantum operatur ignis A
etiam operaretur. Nec si duceretur in ea bombus ignis
aliquid quandam adjunxerit, ut qui ducit ignis A, quia
ducere eundem effectum ab quid per eandem adjunxerit
Ita agitur duo ignes applicari autem sed e toto duplicati,
quae applicentur partibus aliquis mediate ponderibus,
tunc unus spiritus ex his utrique ignibus ducit solus in parte
passi Bi quae respondente ei absque totalem a sola
quedente parte ignis qui illa parte passi.

Dubes quo ignis A obtineretur, qui non operaretur in parte Num 29 qu
passi B, aut tam potest operari, ergo est intra sphaeram
activitatis ignis A. Ad R: Illud: qui non obtineretur absolute,
ducere ad ignem in parte passi A, cui mediate sed
applicatur. Certe etiam ignis B non obtinetur absolute, qui ducit
quantis pars passi A sit adhuc intra sphaeram activitatis
ignis B. Illa tam pars passi A tamen stimulabatur a ignem A,
qui titulo naturis propinquitatis habet vis naturale ad
operandum in ea magis quam ignis B. Ita quo magis vicinus
est ignis eo magis caeteris paribus operatur in passio. Ubi quod
solvari qui ignis A magis operetur in illa parte passi, tunc
ignis B in illa parte operatur, quantum ignis a nunc
mutando particulam illam ignis ab quidem per eandem actionem
quae qui ducit ignis A. Lucis adhuc sit illa particula
passi intra sphaeram activitatis ignis B.

Exercitio Quid sentiendum sit de sententia Caietani et
Scarij asserentium quinque gradus, ut idem numero affectus Num 1 qu
sicut nedat plus a duplici una totali, plus quam, quinta
activitate totali ab utraque precedente. Ad ea rectum, 6
et duae illae causae applicantur eidem passio quamvis sibi
diversis, quae a plus gradus abigit conservatione alterius causae
et quia illae duae unaquaque causa operatur in parte subiecti sibi
correspondenti per activitatem totalem a sola quedente, ut se non
negetur in aliis caeteris, vel etiam ibi operatur aliquid sed quatenus
a sola quedente

Nunc igitur Dubes 2° utrum idem indivisibilis effectus produci, à duplici produce si duplicis actionis totalis, quod illa duae causae sic ejusdem applicatae eidem parti possit. Sive quod miraculo à praedicantes sive ob aliam rationem. Et dico causae separatim aliunde miraculo comperetur, ut quilibet vel ut aggregatae applicantur eidem parti subiti, possunt quae ab naturali producere in eodem momento eandem indivisibilem effectum. Et duae actiones totales una aggregatae ab una sola. et reliqua ab altera causa, nam ei quae contra unius potentioris agentis naturalis excedit et in superiore posita conforme rationi agentis alterius naturalis et naturaliter possibile ab actio totalis agentis A. ad praestandam actionem totalis agentis B in casu posito contra nullius potentioris agentis naturalis energia ei et in superiore posita conforme agentis naturalis A, quod est sit agens totale, et sibi mediate applicatum posse ad effectum, nec autem Sam. certum iam si causa ab evidentiale ab sol in in agente B. neque communicet consilia aut opera cum illo sed exhibet solum conatum sum Deum. quae alias haberet, quod.

Alum igitur Dubes 3° una harum actionum est superflua. quod non est possibile. Ratione quamvis eam Liatendamque solutae ad fines actionis agentis B, quia à judicio effectibus. est superflua, altera actio agentis B. dicitur non esse absolute et simpliciter superflua. probatur quotiens agens naturale necessarium habet ex se virtutem adaequatam producendi effectum à se solo aggredientem. et ab se sufficienter applicatum posse, et non est dispositum ad effectum suscipiendum, neque illum praeoccupatum, tunc B. per petit ordine et ingens producere illum effectum per actionem totalem à se solo aggredientem. sed agens B. et agens naturale necessarium habens ex se virtutem adaequatam producendi effectum, et quod per actionem totalem à se solo aggredientem et sufficienter applicatum posse, et non est dispositum ad effectum suscipiendum, neque praeoccupatum illum quod agens B petit ex se et omnis actione illa totalis, et ergo est actio non debet cuilibet, nullo ergo

fiat satis. concurrere, causam adequate exigente
ab illo etiam in ordine agentis est, quo autem totali
agentis B, adeo sit superflua, sive necessaria in ordine
ad effectum a Deo necessaria, ut satis fiat ex parte realis
agentis B, et consequenter non absolute et simpliciter
superflua id quod sic affirmari a nobis, Lucam
Martinus nostrum et contradictores in controversiis realis
etiam sint superflui, et contra regula generalem a Deo
fieri et esse absolute et simpliciter necessarium esse supposi=
tione, quod illa causa reales concurrant adequate, nec
satis non concurrentibus ut id accidit nostrum, neque
non cooperetur, ut autor Lauff id Dicit in ultimo arto. sit
nostrum quod idem effectus ipse ab duplici causa totali realiter
a duplici autem totalem a Deo nostrum realiter omnis
non esse quod duae causae reales adequatae defluentes simul
et mediate eidem puncto subsistit, neque Deus, agens B,
non petere nec exigere id, quod a realiter impossibile et
quod realiter impossibilem, alteram autem totale
agentis B, utpote superfluam, contra in a, quia hoc a
petere principium et tendere ad id quantum definitivi
de quo a quaestio haud equidem negare autem alteram
esse superflua sive necessaria in ordine ad unum, sed non
in ordine ad aliud quemadmodum etiam concurrens partialis equus
dubius agenti B in hoc casu a superflua sive necessaria,
precise in ordine ad effectum. Sequitur ad est agens B, aequo
poterat effectus adequate duci, et Deus Deus non esset
absolute et simpliciter, quia necessaria, ut satis fiat
exigam ergo B, quomodo igitur mirum, quod tu enumeras a
superfluitate, quod quadat etiam ab aqua B, ratio illa unica
possibilis, qua Deus dari existimat, ex uno et ego autem
totali, quae quadit a solo agente A, et ab eo totali
quae quadit a solo agente B, et hoc non repugnabat sicut
cooperatio germana et omni totalis rejectio in A, probatur
ex quinto de eo, quod duae causae totales quae affluentes simul
et mediate eidem puncto subsistit. Quadit, quod ipsa non agere

si communicent mutua consilia, sunt solent aqua a gestiva
aucta magis durant mutuum. ego alias progressus. solus
producta ignem, sed ipse tantum respectum temperatio
meum organorum et ipsa deum actuam fondantione
ergo unum agens pra supponit aeternum neq actio unig
dependent aeterig, qo aeternum ipsa quantum ad esse et ad
sua intrinseca. porrunda se habet ipsa sente et in prasente
aeterno, sed aetera in prasente exigere producere ignem plac
rodetur tabalem a se solo aqua autem, qo hoc et in
angis aetero pra sente. in eis appetitus ignati, si respon
appetum alicubi, qa hi, cui sint dati a subito aperta
sunt mutari mutatis circumstantiis illi vero, cui sint
identificati cui subito ipso et perseverant qradus praeter
eras subiti. habet igitur gemina actionis totalis
concursum monstri ipsar dei sunt a hoc praeter, sed
a monstrum realiter resultans ex concursu geminorum
agentis totalis simul et eo mediate applicati et de
punto subiti dei simul ipse dicit loquor de duabus actio
onibus totalibus simul existentibus sicto mter se ordine
prioritatis aut posterioritatis, hic ita actio agentis
et proprie a debet dici actio ja, sed actio agentis ro,
actio ra, rao. qa hac verba scilicet ordinem quaeda
prioribus et posterioribus, et sic haec quis posset
dicere sibi magnam rem ex praeduabus actionibus totalibus
supponere ante se alia et in vanire ipsam actio ea
a priorib, et sic actu agere et similia, a quibus se cum
longine.

Num 1 Pars 27 Quaest. 6 Ob eo quo exquisito dicere aliquid domini fore
gatum et fugum a mortabile atque sequere duro mia
sentia qd in e certa in p. Dicere id applicabile ori solum
dei habere hunc modi Dominii, volo Dicere et ipsum hunc

effectus et possibilis esset duo actiones seu causa totales
respectu eiusdem effectus. et qui hic modus tendendi est falsus
et fugendus. Quia non ad hunc finem non esset habere
eundem modum tendendi, qui ex vero est falsus fugendus
et Deus nihil agnius et diuersis modis agente et quantalac
effectus, et eius causa B, quidem entis effectus et sic
pergendo simpliciter et nisi causa seu actionis totales. Ita
et ex una parte, quaeliber in his casibus plene potens
dicere illud effectum, sed mediate applicatur et subiectum
se capax, quia Deus ut auctor naturae secundum secundum angelis
debis tantum debet cooperari adaequate singulis debe-
rendo cooperere bene plurium aut aequivalenter multiplico
dicere ipso quo, quod duo seu plures agentes adaequate aequalia
et naturalia applicantur simpliciter ad eundem subiectum
subiecti. Dispositio, ut non in his debet contingere quod
ita illa agentia quantum eundem indivisibile effectum,
et quidem singulo quantum actione totali: et hoc quod Deus:
et quod hoc ostendit per, et quod sit his potior naturae operandi,
nil furore unig, quin peterig, et hoc naturaliter impossibile
non licet indestructo agentium sicut esse mediatio
in ordine ad operandum, quod distinctio omnium rationum singulorum
eadem subalterna contrariarum in actionibus et vero quod
impetus ignis consurgat in eadem parte subiecti compositi
abilis et naturaliter necessarium ut illud consumetur,
et quod singula operentur actione totalem, sed effectus
numero diuersum, et hoc est propterea in eadem parte
subiecti. Aliquam substantiam solo numero diuersas
et quod unum solum operetur et caeteris otiantibus. et hoc
nisi agens totalis applicatur potio sufficiter disposito quod ita
concurrant peandem indivisibile actionem ad eundem indivisibile
effectum in eodem indivisibili parte subiecti et hoc maxime quod
de agentibus in continentibus mutuo ad temperandum
contingit: et ita est contingere nisi quod una causa et una
causa subordinata aliqui, non creatura, et subordinata et
quod habent virtute mere passiua, ut quod duo

portant vragende Sanum, cui unig. ñ Sufficeret, hoc signum,
ñ Satisfacit, nisi aliorum agendum. Qua ad singula sit agia
totalia, adequata, et applicata, mediante ratio distincto hinc in
Solum ens ignotum constituit partiali, dicitur, quod ut hoc
est adequatum etiam totalem, et adequatum, qua singuli accidentale
constituit aliorum et ens quod sibi ipsi innatum, quo habent diversa
et alijs ñ admittunt accidentale constituendo.

Articulus 6.

De causa materiali entis causalitate

Num 174 Quia causa efficiente transitiva ad aliquid haec ñ sufficit ad rationem
de hac Quo sit declarandum, ad quid sit causa materialis, et quanam sit
aliqua causalitas, et quomodo earum qualitates, ipsa ñ ipsa reflectunt, an
sint, videlicet colligitur etiam hic Notandum etiam esse materiam
materialis, ita considerari potest duplici ratione fidelitate adequata et totali
ac, sic a causa materiam et sic esse efficitur esse composito qua ratione
sit entitatem facere, ratione adequate constituit, aliter efficitur esse
non adeqate in ratione eo ipsa quod substantialis sunt, quatenus unio
in ratione respectu, sic efficit quidem causa causa materialis, quae sunt
aliquo modo forte respectu effectus quidem ratione causa extrinseca. Nam
quod sit aliquid separatum et extrinsecum quod tamen ad quod causa
ab illo effectu realiter et adequate distinguitur, ita ut sit pars
constitutiva alicui, sicut dicitur a ratio constitutiva compositi, quod sit
materia prima et causa extrinseca. Sed propterea materiam materialis
dimensionem, et disputatur sicut causalitas entis in ordine ad quatenus
et causa intrinseca constituunt entitatem. Communiter non ipsa unione
finali, quae non est ipsa materiae sit, hoc enim dicunt causa intrinseca
Ut autem constituendum constituit substantiale in praesentia ipsa
Articulo respondendum declarando, quod sit causa materialis
dicitur, et in quo consistat aliquid causalitas Dei in entia, et quomodo in eo

Num 175 Quod 1a causa materialis extrinseca et subiecta generaliter praeter
ipsa materia potest ut extrinseca, et subiecta generaliter praeter
aequat sed ut subiectum materiae in quo innata et in dispa
bilitatem praeexistit extra generativa ita communis. Quia ratione
causae materialis duo praeterquam aequirunt ipsum sit quae de
propriae dicta causa, sed ut constituat genus causae distinctum a aliquid
generibus aequivocis duo contrariata non concentrum causae materialis
et obiectum dicitur quod concentus ut hoc evaluit ratione causae quod
in ratione certa subiectum cum quod ut ratione mutua requisit materiam
et ut ratione potestatis et vera causae.

qua, sic prius causa adjudicata fore. Quare determinatio extraneae
[illegible] ab quibus ex intrinseca virtute, qua rectus
[illegible] ad [illegible] fore a praesse applicando alia causa
sed sua propria virtute recipiendo, quae totius
id, quod requisitum ad rem esse causae, sed sole sabbatum causa
dari, affirmant quod solus sabbatum a nobis assignatum
[illegible] reviviscere [illegible] [illegible]
[illegible] ab [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

p. Certum quod ut ons: si ratio quo requiraret debet alq
compositio moralis ex leonis, barbarus autem ipsa
libertatis perpetua dependeat a subito et sic moralis est
ea moralis intrinseca ipsa pluribus q. regant quidem
diversi sapientiae q. quid fieri possibile sit compositio
alq moralis treari, gratis tm hoc regant, cum tuliam
illis generaliter rationes efficaces afferri possit, quod ut
ostendit p. C. ex argumentis inducit praecepta in
studiem casu deretur, unde autem ipsa ipsa habet
perpetua dependeat ut subito et a nio ipsa ut mora,
et tm mora illi est ea idalis intrinseca ipsa

Nun igitur quod ipse caelibas ea moralis intrinseca ipsa autem ex
consistit ipsa alter in ambione, ipsa ipsa est alter
et determinatio ab ea ad mala, ipsa autem ipsa subita
mora, ut ipsa mora ab ea est alter praesupponatur,
ita nomina lod. de caelibea. p. C. Hoc ipsa autem de
ipsa caelibas ipsa autem ipsa pentalis determinatio
ad effectum, et ipsalis dependea effectus ab ea determinata
ipsa, atqui talis determinatio et ipsalis dependia
ratio ut hac conclusio ipsa gratia q. probabit contradicit.

Nam igitur Deus, ea moralis intrinseca propria nihil dat effectus
non est vere ac propre dicta causa. Sed quod dat effectum
dare et eatenus, quatenus effectum recipiens, haec ea nulla
nihil ita nihil dicere, quod mendicus recipiens eleemosynam
dat eleemosynam. Sed ea eleemosyna est a. do. e. ad
ea propria dicitur dari. Sed ipsa ipsa quod dat
non est recipiat autem ipsa pluribus effectus, hoc enim ea
determinat ad certum effectum, et quidem ex propria vi
ita, prout ipsa hic agitur et autem ab, ut quam potest
plurimum ad ipsa loquendi dependat. Ergo ex hoc solute a
dimis p. C. ex partibus ut mendicis nulla ea, qui mendicus
non recipit eleemosynam et largitorem ipsa, ita hac ipsa
ipsi cumulat, ex quo quod dat et subito mora quoque sufficienter

Num 180

Ad 4° Sicut causa naturalis particularis et propria causa, et vere influit in effectum, tunc causa prima debebit ad influere particularis in totum effectum, qualiter causa efficiens creata, quia ut patet ex dictis, quia causa debet se extendere ad omnem effectum, quem causa particularis producit, et ita ips

[illegible]

Num 1583 Quaeres 3.to utrum causa finalis possit dici causa vere et propria dubitatur affirm. Causa enim ja se habet sicut causa finalis in esse causae vera et propria dubitari, ratio est, quia finis est propria causa efficiens movetur determinatur operando, ut a propriis causis operandum dubitari.

Num 1584 Quaeres 4.to utrum causa finalis dari debeat causa physica et realis, et non extrinsecalis. Quod distinguere si quidem physica et realis nihil aliud in hac quaestione, quam causa, quae vere ac propria ponit aliquid effectum dependentem a quo effectus dicitur realis, ut hinc patet dici causa physica et realis, vero si causa physica et realem, in hac quaestione nerscenio inflamam physica et realem dicere a quo dici causa physica et realis.

Num 1585 Quaeres 5.to quarto Sit causalitas causae finalis in actu primo et actu secundo. R. causalitas causae finalis in actu primo et secundo sic affectus ut bonitate obiecta finis, ita et quatenus repraesentatur bonitate sit pura cognitio, ita et finis ut sic thona causalitas causae finalis in actu primo et secundo a virtus cognoscitiva potens voluntate movere ad eligendum a objectum ratione, atque hae virtus sola et simpla cognitio finis, vero ipsa quatenus go. in exercitio terminum. a videtur certa. non quatenus quae nihil fit ita, qui sunt habitus quae determinatio ad sumendum a intendunt a sunt ipsa in habitus et acquirat finem sunt habitus et ipsa sunt habitus

Quaeres 6° utrum donibus obitrâ finis seu deberi debeat vera donibus, id est utrum etiam post ea veritas putetur et apparens Num. 196

q. p. caelestibus cum finalis in actu jo. scholastico post actum collatione probabile seu apparente, ne ipso autem nere negativa alias etiam impossibile interim cum ipsa nostra gracies robustis aliae ut S. Thom. et Sile. Lat. L. 10. cap. 2 ait idem, cum quia utrum et finis aliquid exset. differat autem nihil. Sed diuersolantur apparens donum, quia verba sic reddit veritas dari nihil aut negari, id finis sit donum rem ut appetens, claritas quia id finis [illegible] ut ex choral. C. 2° defens. amatrum quia in id sibi donum ait sed id apparet, ratio prori aequalis, id est donum alq. negativum, ac etiam impossibile prori sub [illegible] alicuius boni vel ius, ut fulis, ita dicta finis annexum fuere nulli qui cogit habentes habere aut vnore alqenibly centuplum a Christo promisum nacem rubabant alqendi, ac scriba ut centum mercerent in futura. Sed etiam idolatra in hac vita dari plenia dona praestant, ut publicas deum favores, nuptiatus. vel en bor legitimo id est donum negativum aut impossibile, qua Baleo, et sub hac donum negativum aut impossibile proprium debere attribuere cum finalis, scilicet non fidelitatem id affirmare facium sub ratione id est gratium, ita vel voluntas id est appetitus malum sub ratione mali, ac praesentatum

Quaeres 10 quoniam sit caelestis cum finalis in actu jo. Num. 182 m.
proximo. R. caelestis cum finalis in actu jo. proximo, in conditio in qua dona donitate obitrâ finis, sed etiam in quit aere ac recuperanta hanc donitatem. C. certa, et probabile caelestis cum finalis in actu jo. proximae donibus obitrâ finis applicata et nonnie expedita ad movendum, atqui donibus obitrâ finis applicata et nonnie expedita ad movendum a Deo et nihil particulariter sallet, applicatae dicitur gratione qo. Dnfia pars in cum affuente proprie expedita ad operandum, nam et dicta parte provocat applicari, et ita dispositione seu conditione qo.

Num. 148. Quæs. 3°. Sola gratione ablata dolitis virtus cæandi quæ
go. pa. Si ablata gratione daretur aliqua virtus cæandi
Deus daretur virtutis remota, atqui hoc non datur. go. Si
ablata gratione daretur virtus remota Deus daretur realiter
vel intentionaliter tantum, sed Deus go. ex certa ex eadem finali
etiam non existat a parte rei, neq. etiam alia gratia ablata
gratione, ut prob: Si ablata gratione daretur virtus remota
cæo finalis, quam Deus daretur realiter aut intentionaliter,
Deus daretur obitive, atqui non datur obitive: impl. con
sequens. Quid sit ergo obitiva illa virtutis go. Ch. R. Ill
Rade et duo go. ergo obitiva aliquid ejusmodi sit
quia ipsa gratia habitualis rei ipsi præ gratia sanctificante
aliquid gratioris, qui metaphysice dicitur vertua quidnam
vero illae sit declarat Abstur. Sed loco meam hac differ
entias etiam solvendas e adversariis ex re quae nag prater
ea, qua ablata gratione etiam habet virtutem movendi
ipsi remotam, neque realiter nec intentionaliter,
sed Deus obitive existente

Num. 149. Quæs. 3°. Bonitas obitiva finalis non movet nisi vel quia,
go. virtus motrix cæa finalis non est bonitas obitiva
gratiæ finis. Cæa prob: ex eo go. ignis non urit nisi calidus
bene inferatur. go. virtus calefaciendi sit calor, go. ita
ex eo, go. bonitas obiectiva finis non movet nisi ut quia
bene inferatur, go. virtus movendi sit quitio. Ch. Ita. ec
ad prob. da. bene distinctus illa ac Suntanatura realiter
bona. c. illa ac formaliter bona nec c. Si Deus id a ac
formaliter bona procederet universaliter, ideoque etiam in hac
argumentatione jam Smid. ita ignis non urit, sed ut applicitus
go. virtus movendi applicatio. Notanda tamen ex Dam. Sch.
go. nec vel illa non per deinde determinate, nec formaliter
vertute cæandi, sed Deus indeterminate aut saltem formaliter
seu virtutem cæandi, aut para conditionem aut ipsa
ingraviantes inferi ipsi ingens ut applicitus urit, etiam
ipsa ut calida tamen et Deus effor quid ipsum ad

ad sequentes finales: cum finalis non est nisi ratio cuiusdam
qui habet finem quo movet, cum finalis ita movet, quia finis
non movetur nisi proprietatem.

Dubium 3m nulla pura conditio tantum requiritur ad hoc,
ut agens possit agere: quibus tantum requiritur ad hoc,
ut detur finalis possit agere quia quibus non est pura conditio.
Sunt autem intrinsecus aliqua, sed cum aliqua conditio adaequata
ad magis. et alia sunt necessaria: ita applicatio causae
naturalis ad naturam, unitas vero cum absolute necessaria
ut agens possit agere. porro quibus sit applicatio ad quibus
magis necessaria ad hoc ut sit causa finalis possit agere
determinata tunc ita causa finalis ens quia in genere. causa finis
sit primus sed intentionalis absolute necessarium est, ut
detur intentio sed quibus. tunc est ratio tuta in ultima
pluria causae plurium efficientis. et unitas intentionalis causae
causantis intentionalis influentis, quia in unitate pluria absolute
necessaria conditio subiecta efficientis, quia agit ita et unitas
intentionalis causae finalis absolute necessaria conditio
est, ut causa finalis intentionaliter agat.

Dubium 4m possibilia voluntatis et audibilia non possunt fieri in obiectum
negativum nisi in possibile, quia neque possibilia voluntatis nec
audibilia habent. diffinitas tamen, quia intellectus et voluntas
possunt tendere in sua subiecta in quantum sunt propriae et finis
alienis; possibilia vero voluntatis audibilia et alia possibilia huiusmodi
non possunt tendere in sua obiecta nisi ut sunt propriae.

Dubium 5m Si voluntas possit tendere in bonum negativum et
impossibile. tunc tamen quia, cum ipsum possit tendere in malum
quia dicit quod. Conf. 3m amatores amant amatum, et si in illo
profunt macie malitiae quam bonitatem 4m amatis amant morte
in sua non alienam, ita tamen quia amant non
damnati possunt habere dem, quia sunt in bonum, quia est amare
purum malum. Ratio. tamen quia quod est quietis suae. si voluntas
potest nolere quod est in malum ut mal, malis
est eius intentio ut malum ut malum. et quia ipsa

Num 3 gra

Num 3 gra

Num 3 gra

[illegible]

Nunc igitur

Quaeres quot sint effectus causae finalis, et dico quod effectus causae finalis sunt in duplici classe, alii scilicet interni, alii vero externi. Internis annumerantur 1° complacentia finis. 2° amor efficaciae illius. 3° autem voluntatis imperans medium in quantum medium. 4° ipsa magnificatio medium. 5° electio medium. 6° autem voluntatis imperans executionem medium. omnes autem externos attinent principium autem executivum, sive illi quibus aliquis ponunt, et adhibetur media. autem interni secundum et in quantum respiciunt finem. sed finem, sed ipsum sumptum in [illegible] debet nominari ad finem, et finem adeo nullum his datur indifferentia vi cuiusquam potest esse ad alios fines. autem vero externi, quae sunt ab utilibus intentionalibus et voluntatis dicuntur et aliis potest ex aliquo motivo, cessante et indifferentes, et ponuntur per hinc aut propter alios fines, ita autem [illegible] quae possit ex separando caletudinis causa non esset potestas de aliis finis et relationibus aut libertatis sive efficiendi gratia.

Nunc igitur

Quaeres quomodo sint causae finales in actu respectu actuum internorum, et dico quod causae finales in actu respectu actuum internorum, quia sunt mediate convenientiae cum certo fine contentae in ipsa actione [illegible] communi actuum, adeo ut impossibile sit internis contrahere

in hunc finem debent intelligi, sic communis, scilicet causalitas causa
finalis in actu 2° id est causa finalis scilicet aliquid
actu agere seu influere in hunc effectum, et effectus scilicet aliquid
dependere ab hac determinata causa finali, sed quod actus
naturales causaliter tendentes in hunc determinatum actum
finem realiter intelligitur causa finalis actu agere et influere
in determinatum effectum, et effectus intelligitur realiter de-
pendere ab hac determinata causa finali. Ex. 2° certum
est supposito quod actiones quae actus actuum naturalium
et totius activitatis in rebus realiter id intelligit actum, ut
communiter admittitur

Quaeres 10 quando sit causalitas causae finalis in actu 2° respectu actuum externorum. Et dico quod causalitas causae finalis in actu
2° respectu actuum externorum consistit in ipsa executione tendendi
ad rem determinatam finem, sicut communis causa
est causalitas causae finalis in actu 2° respectu actuum externorum
quod causa finalis scilicet aliquid determinare ad hoc effectum
sed ipsa executio medium ad rem determinatam
finem, sed ab connexam cum hoc determinato fine quod dicitur
causalitas causae finalis in actu 2° respectu actuum externorum
sit ipsa executio medium ad connexum cum hoc determinato
fine, in quocumque demum consistat ista connexio quod sufficit ad
probandum praesentem conclusionem, et hoc in defectu sit determinata
in quo scilicet et determinato consistit ista dependentia quam aliquid
habet ab hunc habet. Haec positio non erit ab hoc determinato fine
ista enim difficultas non est in eo quod in actibus sit causalitas
causae finalis in actu 2° respectu actuum externorum consistere
in continuatione actuum executionis, sed actione quod intransitivam
cum hoc determinato fine: nam hoc certum est quia ab objectum
actus. Sed ex eo quod in actibus est quod scilicet aliquid
influere illa quam habet executio medium ad hoc, ut
sonatus dependentiam ab hoc potius quam alio fine, nec in
hac mea ad peregrini sunt actus sere sine, quia nam sit
actuum omnes ut ea sed difficultas est. Quoque

Num 1961 1ª Sententia dicit quod indifferentia quam habent media ad hoc, ut
entia pendeant ab hoc vel alio fine, ultimato et solliciter
dotata sola actione divina media omnino dicunt et quod ratio
hac quia ipsa intrinsece et essentialiter respicit actum interni
substantiam voluntatis imperantis positione mediorum quia huiusmodi
determinatio finis, ita, ut hac numero actio exercitata
mediorum dari non potest dependentia ab alio actu imperante
et si forte ipsa media poni potuerint quia alia actione,
respicientes aliud imperium voluntatis. Sic: Hac sententia
a suis patronis in eo, quia alio modo melius explicari non potest
essentialis illa determinatio indifferentiae impugnatur dicit ab aliquo
eo, quod huiusmodi essentiales respectus non debeant assari sed
ab aliis explicari oportet.

Num 1962 altera sententia dicit, quod indifferentia, quam habent media ad hoc,
ut entia pendeant ab hoc vel alio actu imperante, ab hoc vel
illo fine, non dotata sola actione divina huiusmodi media
essentialiter respicit huiusmodi determinatio imperii voluntatis
sed quod omnino actualiter exercita, sed actione divina
mediorum superadditum probatur in eo, quia indifferentia, quam habent
media ad hoc, ut pendeant ab hoc determinato fine sub
imperio voluntatis non potest dari sola actione divina
mediorum, neque per aliquid aliud. Impugnatur dicit 1º, ab aut
oribus istae sententiae, qui istis ea probant, ad nihil ere aliquem
defectum intra rescent et essentiale non actione divina media
quia multiplicare entitates modales. 2º ab autoribus aliquibus
sententiae, qui putant nemo enim explicari non posse aliquid huiusmodi
entitatem modalem ipsi actioni exercitatae superadditam, quia
fine essentialis respectus actionis ad determinatum finem, aut de
terminatum fit.

Num 1963 2ª Sententia dicit quod indifferentia, quam habent media ad hoc, ut actu
pendeant ab hoc determinato imperio voluntatis, et ab hoc
determinato fine nullo alio actu quo exercita actu
imperante positione mediorum quia huiusmodi determinatio finis et

positione medium, hoc est complexum simul probabile aliis respectu eiusdem aut modo superiori dabo aliis, media id autem et facilior deprehendere ab hoc debemus nisi fuerit pugnatus in ab aliis, ita ergo potest dari complexum ex abundantia et autem separatio. Quia tunc medium aut ex medio dependere est ab hoc debemus ambiguitas voluntaria aut ab hoc debemus fuerit possibile contingere, ubi per ambulare Sanitatis gradus et postea ab ambulare alio ubi tunc ulterior ad superiorem aut fuerit, nio potest contingere, aut Rex in hoc ambulabit aut in medium Sanitatis conservanda ad probandum.

Num 199.

qa Sanitas quibus. non a se melius explicare dicendo quod libralis et facilis dependeat ab quo separatis ab abundantia separante a habitus et ideo aut sonus sunt et solum autem separatio neq et solum complexum et autem separante et ab separato sed et complexum et Rerum quia voluntas quod autem separatio concurrere et enthica huiusmodi debemus ab imperantis quia quod debemus in abrium dicere dominium medium sed fuisque habet creatura, sed ab quo separatio autem, seu creatio medium in et hunc finem, probabile hoc Sanitas ex lo, qa possibile quia separante ab separato et dicere illo, potest ab ex libralis ac facilis determinatio et dependeat medium a determinata ea finali. ac ita hoc Sanitas Lucis videatur probabilior suis tum dicere differentibus.

Dubium Quinquagesimum

De ea Facilis, moralis et peccandi.

Quaeritur Quid et Quotuplex sit ea Facilis sive ex plausu Gen. Thora, Dicta a fora qm mittat effectus ex intentione agentis determinatis sibi finem in una Dicta Sanctum ait Num 200.
Christus Lib 2 Ethic: cq id ea de illud, in qd autem ex separatio, mutetur ex intentione illud mittatur, usque ad Lacedae ea id aliis acquirit, ut operans intendat effectus formalare

sua idea, sive mera idea et effectus in Deo debet esse aliqua convenientia aut similitudo. Id oppidum debet ideae operandi esse congruere, et denuo similitudo mis expressione intelligere opus finit. Quod ita ante idea in interna et interna idea externae, quae est ombra, intellectus, agentum verba imagens opus intendit. Idea interna, intellectus agentis expressa, vita qui agens opus intendit, interna alia et obiectiva idea realis, obiectiva ella quae paulo ante ex S. Thom. definitio realis, a qua cepta sentens idea obiectiva, qui id ad realitatem habere habet idea obiectiva posito, qui ipsa alia quatenus referam gradiatur.

Num 2 Ejusdem quaeres 1o utrum ratio causae idealis sive exemplaris, potius convenit idea obiectiva, an vero potius formali. Et quia haec fieri potest de re, ad hanc ovis andam dico quod si idea obiectiva nihil aliud intelligatur quam ipsum opus qui sit unta idea, et non idea realis quibus illa, tunc omnibus opus ratio causae idealis potius convenit idea realis qui obiectiva sunt si autem pronunciatur convenit alicui paulo ante excepimus. Si porro quaeras, in quo consistat idea obiectiva unta convenit sibi excepta? Et idem consistere in quibusdam intentionalibus et naturalibus et phantasiarum sunt in naturalibus sive intellectualibus, quibus repraesentatur opus aliquid habile

Num 20 Eq. quaeres 3io in quo consistat causalitas causae idealis, et 1o causalitas causae idealis in actu primo consistit in ipso contributione directa sui capabile, quod idea obiectiva habet ad hoc, ut divergat gradiente ad effectum similem producendum. Et 2o. causalitas causae idealis in actu 2o consistit in ipsa contributione directa sui capabile, quod idea obiectiva habet ad hoc, ut ipsa operatur ad effectum. Et 3o. causalitas causae idealis in actu 3o consistit in actione ipsa obiectiva effectus quatenus haec dependet ab idea obiectiva, tollita est de hoc in ordine ad sua dependentia, quae habet ideae obiectiva effectus quatenus ad ipsum invenitur ut ordinem fere similem, quae comparatione extrinsecus ipsa

effectus ipsi certus finem posuit.

Quid ob Probabilem dicit causa finalis? Causa moralis Num 20.
est principium in ipsa voluntate mere mistica, determinans causa
efficiens ad faciendum effectum morando quia se inde nude dicit,
ipsa quia praemia cuiusdam causa moralis differt a causa finali,
cum sit finalis moralis, ut sit dividit causa moralis in
alterutrum ex certa lente, quibus addunt aliqui motivum neglecti

Quaeres 1o quae nat sit causalitas causae moralis? 1o causalitas Num. 204.
causae moralis in actu 1o renovo e sola donatas e voluntas
alicui ipsi ens alucere, vel obsterere ab aliquo quia sit, unde unde
cum. 2o causalitas causae moralis in actu 1o promanio e
causae donatas e voluntas et gratione se praesentata causalitas
causae moralis in actu 2o ex parte actus mere moralis centralitas
dum motivum vehit centrum, sic efficiatur in eis aliter
vel ad ij: desiderij aut fuga, qui experiant, vel prohibione contra
alicui rei, qui debet invasit motivum. Ex parte actus mere
extremum. Ne ipsa actio, dicta effectus, et concreta ad deter-
minato actu in exercitio actionis, ipsi ad determinatum motivum

Quaeres 2o utrum causalitas causae moralis in actu 1o debeat Num. 205.
ex parte aut realitas vera, an vero sufficit ex parte conatus
objectivi exprae entitatis. Et ut supra de causa finali, ipse
ab ea negavit et mihi sufficit. Probatur a ratione, quia causalitas
causae finalis quia actu 1o non est ipsum conatus objectivum
quia ergo causalitas causae moralis in actu 1o consistit in conatu
certa, dum voluntas exemplari donum dant ut appareat
aut sit, aut vel ab ipsis exemplari donum dant ut appareat
est. confirmatur ab experientia, quia constat quia cuique affirmamus
falsis tunc ab omnis apprehensionibus et ab illis quae mutam
sperandum et omittendum sicut determinat. ergo diversis
nos movet, ab ipsis omnibus, aut apprehensionibus. contra et ipsum
manifeste exercent nullo modo nos movet, si omnes falsae,
aut apprehensiones maxime ee. Scang.

Num. 206. Quaes. 9. quare a multa fiant casus fortuiti et casus fortuiti
a nullo intentati nec ipse casus et fortuna quibus in operibus
fiant de his dicit breviter agendum esse.

Num. 207. Quaes. 10. Quid sit casus et fortuna et in quo differant. Casus
quem contra dicitur a fortuna, id est fortuito contingentium
quae contingentia ex intentione agentis absque electione
fortuna vero id est casu fortuito contingentia
praeter intentionem agentis cum electione, differunt ergo casus
et fortuna id est, quod illa propria dicitur de rebus in rebus extra
agentis citra deliberatione aut electionem, fortuna vero propria
dicitur in rebus extra, quae agunt libere, cum electione
convenit tamen in hoc quod utraque sit extra effectum raro contingentia
et quod praeter intentionem agentis fortuitus eventus nemini
incidit appetitum rei tui mutatio qui Ruetus, effectus tam
casuum quam casus et fortuita.

Num. 208. Quaes. 9. Utrum detur effectus casuum et fortuitorum et an sint causae
illi Gentes in casibus et fortuitis, et quod detur effectus casuum et
fortuitorum respectu casuum dicunt in vero respectu casuum quod
vero huic quod non: quia non quia casus est id quod nihil
fit aut fieri potest praeter intentionem aut voluntatem nostram
vel causae contrariae cum per nisi ratione fieri, cum id quod fit
Regum aut positive velit, aut caete ne fiat nec ipse volit
tamen non contrariatur obstat quod Regum dicitur casus, sed
casus fortuitus. Nam ait, etsi ita ois casus aut fortuitus sit
casus fortuitus, non tamen ois casus fortuitus casus aut fortuitus est, quia
casus fortuitus, cuius effectus sit dubitatur praeter in
tentionem nostram, sed voluntatem nostram dolentem, non
tamen sit praeter intentionem sed voluntatem negativam non
positivam, ita ex hoc facile colligitur non dari casum aut fortuitum
in sensu quem nuda generalis ratio quia casus et fortuna notabat
et hinc dicta causa quoad ordo et absque consilio operari, ut
praeter alios Damon Prat. Rig. Chrg. Lib. 9. de Civ. Dei c. 18.

Num. 209. Quaes. 10. Quid sit fatum. Quidam fati rationem quidem ex antiquis in
tenerunt nevis autem quidam necessitatem, atque indissolubilem
ordinem eventorum in rerum naturam dubitantes, sed non omnino antiquis

dormantes, alij facij rāē mhel enerunt nobiles quam ordinem
volunbatis qa ubique rem in personis ipsis quia libet facit
e quang effectum cum naturalibus naryta ōs Abbebate hinara
Ether dehe. hare vel nabate omnibus ūē es ipsi Deum responsa
manifestare hōibus existimabat, unde aliū Dumi apud
virgil. Ait tue fabbia terrent. Sīqua plurigis prodē
cantant responsa Deorum, alio modo dicy Proetis Christianorum
fatu de idubis, du libyo de Cordol: Bhdo ait, fatu e
in rebus rāā sua nobilibus, in nobilis dispositio, et qa
Dumia providēā Sūs quoq necessitatibus, sed fatum e
ordo de connexio causarum ordinem dum nat provid ad unequabilis
qui in ordine disertis necessitatis, ut hominis causa liberis
consilio a libertate ordinis ad finem suum assequendum, ut
ait Omnibus Boetius, libro 5 Phes Boeth: qd fatum
posterius, sequitur dari ei qui de deo ratione intuitus adhibet
rejecimus de nulus ipsum connexum in ipsa gentilium legat
in ovis nra Scaram Bijg Metha: cels: lijj lesyre.

Quæstio 3ia
De cāā ja.

Postqm in duabus precedentis quæstionibus de cāōnis
genere es in specie, primo de cāā 2ā egimus et convenien
e, nunc ad de cāā ja agamus. Et ij ō
quia de cāā ja disputari possit contra ipsis duas dubitationes
cāē gerē placet, ja, e obiuet, quid de cāāō ja en ipsa,
an sera quid de aliis influunt contrariū cāā. ad ij, qd
attinet ponendū rationes ordinij, posts qm nobis ad qd ailbet
Rey. Qua tra en cāra varia in defiziēs, nio fors hodie ad
ne de dis mysteriis, qui ducāb in corde sao, ire Rey ex aetera
nero varia en ipsa cāā Rey, ja scienti ac visendi dis regula,
aera nabiū erit hoc gram ut naōn aemenbis, habilere
qd jurisqm nostrum.

Notandū est triplicis generis demonstrationis considerari, pō
mario metaphisica, phia et moralis. demonstrāō moralis hic dicitur
argumentū, qd ex hom moribus, consuetudine aut universali ipsū
demonstrāō de ē phisicē, intellectū, i obstinatū convincere.
Demonstrāō phia hic dicitur illa, qua ide rationes ex effectibus phis,
unde aliū demonstrāō a priori appellari solet. Metaphisica alqm
illa, qua ex ja extrinsecis metaphisicis cūs non ut ratione, aliis ex nonnulla
certis demonstratis, qua demonstrāō sibi a priori, i dicit
a iori appellari consuevit. Cuerito qd qdē potest demonstrari, existētij,

Num. 2 ōjj

Num. 2 jjj

tanc eos demonstrari posse ex mente Scriptorum d: Deum: Atq
Deinde et aliquis plere omnes sentire contra sacros quorum Scriptores
ut temerarium, alij ut erroneos, alij etiam haereticos et haeresi
prorsus pertinentes negant non omnis certitudo esse, demonstra ac
afferentur.

Atheulus j
utrum Deus possit demonstrari
argumentis moralibus.

Num 12 124 Duo. Sit enim ita Dei demonstrari argumentis moralibus ostendi
ex illis. Dei iudicium constans et universale omnium populorum
ac nationum, mio tibi prae generis humani in se gravis omnes
affidentes non sit ac erroneum, atqui persuasio de existentia Dei et
universale omnium populorum ac nationum iudicio. ergo illud
prae generis humani, mihi gravis generis humani, id persuasio Dei
affidentes non sit ac error eius. Primum affidentes ex pugnat
ut in tanta humana generis societate, in tanta contrariorum
libidine, in tanta omnium ac ingenium diversitate, obiectorum
constantem consensum, nisi dicantur alterum quod vi et ratione
nos fallit, prae cuncta id unum opinia, ita non in falsitate
in aliunde, id ab universali instinctu habeant, hec facit
celebre illud axioma, Deum esse verum: Deinde omnes, omnes nunc
singuli, angelos falunt, et illud arcis id universitatis
verum est. 2 Jovis cylindri id videtur illud ipsum de existentia
Dei huius constans ac universale apud omnes nationes testimonium
primis Cicero, qui L. j de leg. Circa medium ait: nec quod omnibus
gentibus nullum est aliquid praeter hoc habeat aliquam naturam
Dei: de esse Deis nulla gens est tam mansueta, nec tam fera
quae non etiam, cognosci, quidem Deum habere deceat, tam id
tenet animis. id quod usus quoque esse et experientia doctorum
confirmat. nam peregrinantibus ait plutarchus multa omnia
absque moenibus urbes, absque studio literarum, absque legibus, usque
argenti et pecunia, quibus egrotis prosit theatra et gymnasia
et aere tacta, quin etiam quibus nulla sunt domicilia, et tabernacula
diuturnae et magnaeque, neque qui castra erubescant
opprimere, quibus multae sunt res, nulla arma mentis, nulla
sed tamen ad bona pertinent ad bonum pertinent

Salomonis in Plutarchi confirmant cum temporum et rationum
historica annales tradiderint, quibus ubique refragari ac
omnem fidem infringere in solum ordinem et tempus statuti, sed
eum manifeste in vanitatem et argumentum.

Denique, 20 Vnde ergo ut hoc mereretur laudem ac praemium, virtutem
vero caeteris superiorem et singularem, qui debebat duci, ipsum
aliquis Dux aut Legislator, qui ut ibi quibuscunque legem ferre
iudicare et praecipere, qui omnes autem ordine ut facere, iudi-
care, qui bene meritis quibuscunque ea praemia distribuere
quae merita quorcunque singulis affuere? nonne, absque hac dignitate
Dux, Legislator, arbitrator et iudex et Rex, qui dicitur Rex
a regendo? ergo ipsa res verbotis ipsis ex se aliquid loqui
et, et virtutem qui ex se aliquid maji? Tamen ante in electione
positum meritis laudem ac praemium, malum vero in electione
positum meritis virtutem ac singulare in suis rebus fuisse ipso
institutione naturae et mundi esset, cum hominum iudicio. Ea vero nob.
ea ea, qua ita dicitur praemia aliquis Dux, Legislator ac iudex
eum ma virtutes carerent suo praemio ac virtutis et singularis,
virtutes quae carerent suo praemio, qua nuda dumtaxat carent,
ac res humanae iudicis nulla habebant aut cum robora, aut si
habeant, eas tam indignitate non astimentur, aut si astimentur, condigno
ea praemia affuere, aperte potuit, nec certum videreceantur
in ipso morte fortune ac laudabilime obita, virtutis vero carentes
singulis, qua plurima fuisse in ore vero, et sine ut humano arbitrio
aut si pace fiant, in dictis potestas, pro summis, si consistant
ab ijs, qui ex humanis nullo agnoscunt superiore, autabrijs,
qui paulo post a vita discedunt in subsumptia, ranbercetur id in
Naturali ius Dux, Legislator et iudex debetur ac alqd humano
maiq, qui ex Habrid lege, praemia aut singulis, ac singulari
dignoi ea, qua in dato potestas adiuvare, ac singulari
qd tonto lege maiq ac Sinibus ac: qd in creatq in increatq: nimirum
habetur nitempetur, si creatq habebit aliud Sunt supra, qd
aliud Creator in increatum. Si autem creator hic ipse dicit Supremus
dum ut quid et vices adhibere aliqd: in arg creatq qd nos
efferamus, sed hic a Reg, qd dat Reg

Num. 2 ja

Num 4 c 34 n. Demonstratio ordinata [illegible] ut ipsum [illegible]
ad hoc esset, [illegible] existit eruditi, [illegible] nec [illegible]
[illegible] et virtute claruit, [illegible] [illegible]
[illegible] constantes [illegible] [illegible]
argumenta gravia ex opposito ante [illegible] [illegible]
[illegible] non [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] veritate [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
qui circa Deum mediate versantur. [illegible] [illegible]
[illegible] obedientia [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
de [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
obedientia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Solvuntur obiectiones

Num 4 c 35 n. Obj. contra 1a Demonstr. Praeter antiquam Christiana [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
in Hystoria [illegible] part. 1a lib. q. c. 49. quod [illegible] [illegible]
de [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[

[illegible]

Num 1.1.1.4

[illegible]

quia vero ab eum bacon plaeae de, ne mala et vitanda
ubi quaeso unqm d domib o dissis atheg.

Nume 2 34 Quaes. 1. Deum existere ex lumine naturae notum esse. Dom. Hero resp.
prob deum existere, atque negant hi pauci qo. Ch. n. vd: Dum neqo notum
esse. Qui habet intellectum recte de profitio deum, agnoscit
necessario veritatem: qui habet intellectum volentem, malitia
et ab indagare de ipsa, Dene: Clemens Alex: lib. strom. c
ait deum ignotus, prae distributio efficit. omnia per mente voluntas
intellectus quoq. fasinat de ipsa indicat indicandum id. Ch. ipse mente
habet unita id, quis quis amat nona, indaqeq voluntas perseqatur
nihil magis vellet. qm. n. ce deum scientia sua arbitri et omnia
ex praecedentia parta sit intellectus, ut illa ipsa indicet, quamvis ad in
debili, et infirmi non idem de ipsa deum scientia ante, inde etiam ipsi intellectus
observat. Numeris c: 34 in exercitis arturbatio sub tempore sua
electione aut deliberatione Dei. Numa in vitam aut si emergere a
dubiis requirant solvement.

Nume 2 39 Quaes. 2. Si deum existere ipsum lumine naturae docetur. Dum. Agnoscit, qd
existere Dei est tota ipsa, atque in te esse ipse, ut ipsa verba
ostentas ostibria dao deo aliquis, et debeant praeterea qo.
Ch. n. non d. Declarat mediata docetur. Dum. Ch. deum obscuta et
mediata non ostibus tradiciis alis pene pigs qo. Ch. quia
deum in hac vita videri non est. Ch. p. Hierotheum in ordine ecclesiae
inde hae verba: Deus existit et capit intellectum non alia ad se
ministerium Dei non est potest dalia immagina ex quibus possunt
ipsum offendere in fine posteriorum Dei, hinc non aut
immagina ipsum et deum praeter quae dal quaerelae eq. Dum. Ch. ipsum
malum vitandum, praecipes horum non hac porro in non, cultus
Dei dominibus, umbra in ordinibus aris, humile non quod
habere in quibus non aliquid legis labaris. Dum. Ch. non operatis
bonum ad vindicis malo nimo, alia humiliatio immagina, ex quibus
offendere Judaeis, et non de christia Dei. Ch. gentiles, et ea
maleber habang de rebus vilibus ex quibus haud deffi uebes
eam antea e cordis gratis pis.

Numo. 2 20 Quaes. 3. Ch. p. hominis immagina praeang maleber gratiae, quod est
bonum, ipse praeang ab maleber gratiae gratis. Ch. Deg, atque in hoc
in gestangi, veranda ex rars habere aliqua gratiae vesi Dei qo.
in nod. 1. a. aliqua habereng aliqua gratia Dei, Dum. Ch. non
habere. Ch. quaerit accessana et notitia, ad gratia qua Ch. Deg,
n. nisi ab habere accessana et notitia, qd gratia qd Ch. Deg, qd. Ch. a. aa
habang gratia qd Ch. Deg. hinc ebri deberang habere a non gratia
gratis est Dum. Ch. n. ad hing. 1: 2 quod non, et di: gratia sed

aliqua ex ipsa Deo qualis est Deus in omnibus est necessaria,
qui omnibus, qui est Deus. Et ex omnibus ipsa qualis est. Et deinde
et similiter S. C. 2. Nunc. Omnipotens Dei ipsa hic ego idea
quia clarescit in eo Dei ipsa Deus. Omnipotens vero Dei
omnia Dei ipsa Deus, quales ex Ri. quod dicimus aliquis vorg
omnibus illa ipsa non absolute quia ad vita honesta ducendam
habere, neque omnia ipsa ex quibus necessaria. Et habetur
ab ea non, aliquando temporalia non, quia ex quibus vere Dei
a veritate, plure, Deo voluerunt credendum quod bonos sua
manent praemia et malos supplicia

86. 1° contra 2d dicendum. Ipsa virtus sufficiens sibi praemium est ipso
virtutem condignum sibi supplicium est quia et opus est et
dum ergo aliquis dicunt est non est. Deus. Ipsa
habitus et sibi ipsi praemium nec voluptas ei supplicium virtus
labor est, vitium autem voluptas quia. 2° Ipsa virtus sufficiens
sibi praemium est virtutem sufficiens sibi supplicium est ut quia
magistratus et tribunalia habuimus ipsa a virtutibus praemia
et pena et mortis supplicia. 3° Ad virtutem sufficiens sibi praemium
est virtutem condignum sibi supplicium, dum ita enim ideo quia
virtus suapte natura est dolcis et amanda, vitium vero suapte
natura acerbum ac dolorosum atque horribile ipsa sibi labes. Et virtus
omnis ipsa plenus in ipso labore. Ipsa pugna. Debera de virtus
vero in otio. Voluptate et indulgentia appetunt sensualium
quo corpus patria aut bono publico bonum ipsa. Virtus enim
virtutis quomodo autem hae poterit ab. Ei supplicium? Quia
certe sunt boni, qualis virtus athenis a praeter vitia ipsi
ipsi ipsa conjunxit. 4° Denique ipsa virtus sufficiens sibi praemium
aut virtutem condignum sibi supplicium est. Cur athenis, ipsi
deo honestas a pueris, et vere atque supplicia?

Ad 1° Ad virtutis respondeo debere dari praemium et vitio dari Numo 22 Et
supplicio dare potest ipsa habet, absque superiore considerabore
aut vindicet humano oratori go. pa. Si aliquid ipsa a poenis
habere. Dare in casu, quo vis vita, sean clandestinis a malignis
virtute a malignis habere sed etiam in hoc casu, poenis habere
convenientia praemium aut supplicium absque ad humano go.
et patet, praeter virtutis publicis ipsi honestis mortalis praea,
ornamentis elegis. Dolor vero pertinaxia infamia violentia quia
et miseria go. Ita. ad omnia adhuc go. Ita. vita athen

post mortem Regis nihil remaneret. Cum omnia mortem astrahat
Q.D. quod poterit remanere aut venire qui non est, non sequitur illud
[illegible] virtutes virtutum regnat virtus dedecoris et nobis virtutem non
honoris et gloriae ducitur, quod quo dux fuerit. Non quod Sibi
aut Sibi, ubique oculta [illegible] et in quibus.

Num. 223. Decis 9 in e. affidens quod aliquae virtutes non ponit quae cuiusdam
sed carere praemio et quod virtutem quaedam quae cuiusdam [illegible]
sed sepulcro, quo nulla [illegible]. Q.D.: Sed quidem [illegible] quod
aliquae quae cuiusdam tantum carerent sed non [illegible] quod in ordine
fieret, quae cuiusdam non fieret: atque ipsa et manna virtutes
carerent sed praemio quo non se affedat quae ales profi, quia quae
et Venerabis Supremum aliquem Dominum vitae necessarium in vetus
agere et subiectus nempe eius Voluntati et ordinem in re
sua ordine, scilicet quae ad duae sunt Dominum, quod a mea Salu
poterant vitae armorum, qui autem quae non est nisi sunt ordine et
Regnum

Num. 224. Decis 10 atqui affidens est, quod Virtuosus sit degna praemio
affidens dum non est quae debeant praemio affici, quo affidens non
est ordinare et quae non potest carere sed praemio. Quae affi
dens, quod Rex clarissimis Virtutibus illustres non potest determinare con
ditionis, quae sint Regis Dominus Regnum, quia Sit Virtus
deberet carere praemio tunc Rex clarissimis Virtutibus illustrissimis
determinis conditionis, quae Regis Dominus Regnum, quia Dum
Rex deleratis respe in hac Vita aeternaporitq humanis vitae Dominis
abundant, motivero non carere in sua certum omnia accipiuntur,
et quod dum ex necessitate, quae ex Virtute Cuius amore
Glandmerita Sensus determinatur, et asperia quae ille suspicit.

Num. 225. Quod 3 Contra quod demonst. erga personas sed a necessitate
ad bene et recte agendum. Necessitas quidem Dominis vos
pro ventis onagristis continet in officio oculus et dulcis,
id est una [illegible] universalis agnoscit [illegible]
et reprobatio plus valet, modo aliquod [illegible] agestatis a
[illegible] vivendum: quatenus universalis Error circa [illegible]
[illegible] necessarius [illegible] Ita a necessitate [illegible]
[illegible] et non [illegible] Ita. Quomodo [illegible]
[illegible] in casu [illegible] aliquis, aut male [illegible]
[illegible] habere [illegible] quae [illegible] de vita Dominis aut [illegible]

[illegible]

Articulus 2us

Quod Deus non possit demonstrari argumentis ipsius

Num. 226

Sed contra Dei est demonstrari argumentis suis. Et videtur quod non. Omne artificiatum est a quodam artifice. Sed artificiatum quod est horologium, vel aliquid aliud, non potest per se esse nisi ab aliqua mente, quia materia non potest per se esse ab aliqua mente, ergo ipsa Deus est. Et quod dicitur hic argumentum non potest per se esse ab aliqua mente, quia Deus est subsistens et primum ens, constat veritas non negatur. Et ideo videtur quod Deus non possit demonstrari. Item. Omne artificiatum est a quodam artifice. Sed horologium vel aliquid aliud, non potest per se esse nisi ab aliqua mente, quia materia non potest per se esse ab aliqua mente, ergo

[illegible] observanda [illegible] [illegible]
[illegible] quæ in hoc [illegible] [illegible]
[illegible] stylo et [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Theologia [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ad [illegible]

Num. 223 Ratio [illegible] conclusionis est. Deus est aliquid ens contingens
et probatur quod ens [illegible] est. Deus est aliquid ens necessarium
et non productum, hoc ens [illegible] et non productum est Deus
quia [illegible] Deus. Ita non [illegible] c. p. ens [illegible]
contingens et productum [illegible] a [illegible] productum [illegible] a [illegible]
quia si esset productum [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

Dicendum ergo dicimus, quod abonis, sicut dictum est, ut tale universum constituant. Sicut ignis est talis natura ut ascendat deorsum ut terra ut tendat deorsum, aqua ut sit fluida. Sed ratione abonum sunt intelligentes sunt intelligentes? Ipse negat dicit, negat autem dicit quod ab atheo, cuius sit efficiens? Non dicit abonos esse intelligentes et praeter ipsos abonos introducta deus atheg et ordinat, si abonis haberent intellectum quod aliquid mens introducta, alterum quod ita atheg non ad intellectum sed negat dicit, quia dicit rationem possibile esse ut natura non intelligens dicit diversae entia in tam mirabile ordine redigit quia possibile esse ipsa natura non ilegitimo carmen heroicum, aut poetam ipsius architectum en possibile tenere precipue connatus

Num 2 29

Dicendum quod ait, aliquis sit in mundo, si liberi vel necessarii, si sit liberi, quomodo ipsum ab hoc ab angelis. Si sit necessarii, utrum ex natura: quia debent ad finem, Deum. Ipsa a de contra maiorem atheorum. quia inutile atheo quod faciamus deus angelis, ac dens Deus. Ipse da. nostis quaestionem ab angelis sollicitis ad nobis ac directis abaka ipsa superiore ca. etc. Si ipsum rationi sit a natura et ipsum liberum sit hoc ab angelis a quo ipsa ratio ipsi hoc, ipsi angeli sint ex a deo? sed negat atheg ens a se. praecipue intellectui. an abalgis natus sit hoc angelis? sed a quo sint? aterum abalgis ipsa sit intellectus hoc ipsum a id dicere atheg, sed hoc ipso ostendit, quod argumentum his? non sufficiens in aliquid, cum sit intra infinitum latebras ea quae, quod porro ita ipsum invenit latebis ea dicendi

Num 2 30

Dicendum 3 id, quod independenter a quaestione in infinitum dicit, quod ab dicit universi sed omni ordine in eo contendere sit Deum: quod non efficiens. Quibus universi sit Deus. Ipsa ratione. Sed fati ratione intelligentes aliquagens intellectum et a intellectui, si aliquibus mihi argumentum, quod videlicet humanos objagens ordine consilio ac ratione dest ipsum in rebus moliri, et ordine mirabile apud. quare a deo Ipse universum id apud fati non intelligens atheg, aliquid agens intellectum de longo agente aliquo dedit quae fit. ita ut, ut hic ipsius nolit ut erat in ordinibus, debet in hoc ipso agente intellectum fato mirum sphera, et non ita ad intere id aliquo ab autore rationis totius universi. Si quaero ipsa dum adhuc et aliud mutando non ejus debuit, quamque neque ipsum experimentum non dicit causa nefario agentis. Cum Deus sit producendis id honestus, et ordinatus creatum orbis a angelis en fatali quod necessitate,

Num 2 31

sedens plenaria arbitrij libertate.

Num. 2 B 3 n. Quæs. 4° præterea, qd. universum hoc existat ex nihilo existente, à quo efficiatur quæritur, si a priori ante atheistas tali modo existere aliqd. qd. omnino hoc longe effectigè. quatenus universum hoc, præcise modo existere ex se habet, dicunt atheistæ, qd. esse Deus existat necessario et independenter sub illo modo alterius autore. Sed ex ad hæc qr. de. si tali modo existere ens aliqd. Dicitur. ad. ens aliqd. in Dicitur et ac ex, id est, de substantia de. ac. efficiens, qd. ut ipse hoc ita qd. aliqd., et quidem ex operatio arbitrij, ad mia bilis, tamen, quod nec agamus in alio ceca; hæc porro cum non dubitis, si porro bel agens si orente consilio ac ratione distributus, efficiunt enim inferunt, qd. ex ea si pulchra et ipsa, et ordinatis ac constituit et effectio, sine comparatione effectionis tibi universi, excedit, in tm. è opera hominis aliqd. judicetur, qd. sum de aeteri dicendum.

Num. 2 B 3 n. ob. 4° Contra 2° demonst. nec efficiens qd. aliqd. contingens aut judicium, si porro si ipsum producere, et determinare ad existendum. 2° nec efficiens, qd. duo entia contingentia et indeterminata non possit se ipsa tantum producere et determinare ad existendum: qo. ostenditur argumento. Ora quod utrumque, et quod, id quod ex nihil ratione quæ gerere. nisi jus habeat esse, sed qd. ipsum id judicetur non habentis jus esse, qo. nec efficiens, eum ex agere sibi actuale et absolutum esse rerum ex infinitum, sicq. ea agentis, non ex ipsum esse, qd. sibi aliqd. additum. qo. non jus quædam ex puro nihilo: qo. pro suppositis aliqd. ita, practica, agere in eam plus nihil actu dare esse, qo. efficiens esse, qd. dominum esse; nemo est vas qd. non habet a non sylvis qd. id est id, qd. se ipsum id. producet non haberet, jus esse, ex termis efficiens si sit in id qd. haberet, aliqd. esse, lo. ipsum id se non produceret. qd. ad eorum membrum dicitur qd. prepagnes, ut suo de se ipsum id. producant non ipsum esse id. qd.

quod dicta sit de mutua rerum substantia
tunde clarius et evidenter etiam colligi sit ex probatione nostra
mox adversus illebitis considerandis

Dicis 2° Deus Veranus: 1 Cor: 8: 4: multis sit quantum
qui desiderant idem posse facere cum sit, et tamen quod
tamen ea, verum etiam posse subsistere, et ipsa, et quod
posse facere se ipsum ergo. Sed hos autores atheos proinde
hic patrocinari, cum videantur in eo tota, ut idem quasi
referat illi autores quibus dicunt, quod idem posset esse, et non esse
ita ipsum esse. Sed quod hanc notes atheos, quod idem
res, antequam sint Deum esse, sicut entia ipsum idem a Deo
ante, quod ceteris objectis, quod ex illa doctrina sequeretur,
posse aliquem deum esse a se, aliunde, creatum in signo
creatio Deo quod entia. in alio vero signo creatum pro
ad creatorum quod entia esse subsistere. unde sequitur
huic creatura quidem convenire affectatum esse, ita quod
a Deo quod entia et ab entia quod existere, quod realiter
distinguitur ab ipsis ab entia. Adhuc hanc ipsam quod
ab entia et ab Deo. a Deo vero nihil esse, quid
quid ne atheo?

Dicis 1° potest convenientiam dicit illud esse, quod ex nihilo
contingentibus Deus in Fuisse talis res ipsis determinatio
exigere determinatio tempore et loco in rerum ipsa, quia
ipsa dicit determinatio et loco: aliquid ipsum modo
haberet esse in ipsum esse dicit Deo. Sed non facit ad
Baltzing hanc, quia ipsum ex ipso Lumine naturae videtur primum
esse, id quod aliquid esse, et tamen non facit non posse fieri non esse
nihil esse ipsum. hinc, ipso aliquid ente de novo existente
nihil quod id in potestate ad indagandam rationem esse
secundo nihil atheum esse ens possibile esse contingens,
illud autem ens non est contingens, sicut talis dicitur
ut quia ante ipsum determinatio tempore esse esse ipsum
Deum entitatem, in quo non esse, sed determinate nihil. Sed nihil
atheum impossibile ens a se, ens impossibile, atque illud ens
est ens a se et impossibile. Ergo quod dicit non, quantum atheus
quod non ad autem, nihil ens a se et impossibile, et non
mentiae illud hoc solum intelligit determinatio, quod atheus illi
enti abnegat esse nihil esse, quod plane mente facit, quia illi enim
aliquid potest esse entis necessarii et non productivi.

Num. 129

Numero 35 m

quod sibi exhibet, quia repugnantia entis occasionem mysterii,
quod ipsi non exhibet.

Num. 2 3 6 y

Dubitatio poest Dei nullatenus determinate sumptae esse
ad hoc, ut aliquid debet omnes ad existendum, et ad aliquid
vagae et indeterminate sumptae, et ad nec modi, quod ubique
aliquem indeterminate sumptae esse refert ad videntia
quia non sunt entia absolute existentia. Quod si admittatur
ens aliquid vagae et indeterminate accipiendum, ut aliquid determi-
nate ad existendum. Tunc hoc ipsum debet admitti, quod debet
determinatum aliquid de ente, quia fiat, ut hoc potest quia aliud
ens determinatum aliquid ad existendum, quemadmodum ens
partibus adversantibus esse: sed nullum determinatum accipi
ad existendum non, sed ab esse nonex existentia, ut ibi aliquid esse,
hic potest, quia aliquis nullus ad posse dari esse existentia
debet non esse, et cum ens aliquid indeterminate accipiatur
ad dandum aliquid existere, non sit aliquid esse esse determinatum
ad existendum, nisi ab aliqua causa hoc potest quia aliud esse
existere aliquid esse esse determinatum. Illud prius determinatum
non sit esse esse non ab aliis entibus, quia non est ad vagum
et indeterminate accipiendum, alias non debet esse ipsum ad
existendum determinatum quod debet esse ad determinatum esse esse
aliquid absolute et determinate respicit, hoc esse aliquid.

Num. 2 3 7 y

Dubitatio ubi ~~Deus~~ non repugnare ens aliquid accipiendum,
et impertinentem enim dum existere non sit esse affirmare quod ipse
illud, quod sit debet credi non sit esse affirmare, atque existere Dei,
et sit esse debet credi quod existere Dei et sit esse debet credi quod
existere Dei non sit esse affirmare non esse Christianorum principia
non esse certa, quae ex fide esse obscura, et certa
non apparere, quae oculis corpore, et mentibus palpare credo,
ad filio Christo ad Deum non sit esse affirmare aliquid
illum credibile aut respectum illius notitiae, quod credibile
Deum simpliciter et absolute non sit esse affirmare praeter
heterodoxum. Dicit Deum qui ultra ora fidelis, sed
potest fieri stare in eodem et malum non Deum esse affirmare
notitiae, adeoque licet existere Dei non potest credi ex motivo fidei
potest credi ex motivo fidei, non et si clare demonstrantur

ex motivo fidei, notitiam Dei fidei esse obscurum, fideseu
nihil aliud est, quam assensus precisus ipsi authoritati et revelationi
Dei Christi revelantis, et quod fides ita alte clare et
efficenter scire et Deum in carne, sicut obscurum, ut Deus id
revelaverit. Ex hisce ante Theologos, qui negant fidem
esse noticiam, fidem simpliciter et absolute negant,
adnuntiam id quod obscurum est, et credi potest tunc, quod non
cernitur, autem quod cernitur, et credi potest. Sed diversis praecho
eadem credi existere Deum ut autorem superna caelum
et simul scire existere Deum, aut autorem naturae.

Num. 2 384

Dicendum existere Deum, ut autorem naturae, id credi saepe a
christianis, quod non sit ita evidens. a certum Deum esse autem
arte rare, seu universi testantur sacra pagina, disantes fidem
adhibere christianae debet religio. Hoc quod non sit ita evidens
respectu autem fidei, seu notitiae fidei. Dicitur non sit ita evidens respectu
aeternis actus et notitiae evidentis ac plenae et veri Deum,
quae continentur in sanctis regnis, quibus ipsi quoque divino sunt
confirmata testimonio fidei ad credendum, et Deum esse evidentes
huiusmodi veritates, et e.g. existere caelum, terram, mare,
lucem, item principia quoad tam ita, quam naturalia qualitas
aequitatis subsistit stabile, ipsa ac corruptioni obnoxia
vulnerandum ita malo, honestum bonum, abominandum prorsus
et diligendum, innocentia nec occidendum, quae ora autem de
sunt evidentia, aut facile demonstrabilia.

Num. 2 394

Dicendum, illud ita affirmare, quod sit credi, tunc illud vicissim
posteris credi, quod evidens, consequens non standum, quo
negat, quod sit credi, quod evidens, tunc sequitur quod non caelo
credere Deum existere, atque hoc factum, in summa
doces S. Thomas, 1a. 2dae C. 13. A. 3 cum communi Theologorum,
S. Dr. m. n. m. ad 3. n. m. Si Beati in caelo non credere, Deum existere
hac ex, qua visio intuitiva, quae absque ulla interruptione fini
unts superadjecta modo obscuritatis fidei excludit, caeterum
etsi in hac vita etsi in hac vita habemus aliqua scientia de existentia Dei,
tamen scientia nostra est ita valde exigua, quia habetur in
patria, quantum unus est facta sit nata de eo scientia in hac
vita, nec dum Deum naturaliter videmus, quia ut ait apostolus per speculum
in enigmate, tunc autem videbimus eum sicuti est facie ad faciem

Num. 240 [illegible] ob 210 [illegible] dato medio, in quo aliq[uid] [illegible] detrahi, qd [illegible] demonstrari, pa. [illegible] daretur aliq[uod] medium, [illegible] creat, sed creat [illegible] ad medium, qd. [illegible] medium demonstrari debet habere aliqm proportionem ad qd demonstratum, atqui creat non habent aliqm proportionem ad deum, qui debet esse, demonstrandum, qd. mea certa, [illegible] habet, qa finiti ad infinitum nulla est proportio. R. na. ad hi p: n m ad pa. [illegible] n: vd. m creat non habent proportionem entitativa sed tantum habent proportionem connexionis et ideae n m et sed dc. c v n: c. oes creat, quantumcumq; sint, sub. nunqm in proportione connexionis et ideae, qa creat habent esse ale dependentia creat utpote sine quo existere non pot.

Num. 241 urgebit 2° creat non obstante hac dependentia stat aliq[uid] contingens, qd [illegible] dependentia seu connexio non sufficit ad hi, ut ex creat pot [illegible] certum. contra p ex contingenti non pt sequi seu inferri necessarium. R. 1a. nam dep. ea [illegible] aliquid habet ex hypothesi quod existant [illegible] ad h: pa. contrahit demonstrat in simulis hac dictae sit ha ideae, dato intellecto qd possibile a non dlq dato sed ad [illegible] non [illegible] bona ex ipso ideae dato esse [illegible] adequate pdtvq qd possibile ea ad adequate pdtva non pot ac, nisi ea non inspecta [illegible] ita dicitur. ex contingenti non pt sequi non inferri necessarium nisi contingens habet aliqm necessaria contrahit in necessario ex hibat. na. c.

Num. 242 2n q: tri 1° non bona detractae medium debet identificari cum extremis, atqui in detractae [illegible] medium non identificatur cum extremis extremum tm Deo, medium creat e qd. Dm. Sigfiat p syllm categoricum ex Sigfiat p alios argumentis [illegible] in nro detrahi pere haec aliqd argumenti [illegible] nisi sumus qm syllmis hypothetici, qd duas ad syllm hypothetica debet pde revocari ad categoricum. R. hi permitti pde de illo syllmo hypothetico in quo [illegible] identitas conditionis cum conditionato qualiter hic, si ho est a sensitivo qd, si ho est ani igo est sensitivum qd, hi cum syllmo hypothetico revocatur ad hunc categoricum, oe animal est sensitivum qd. atqui omis ho est animal igo omis ho est sensitivum qd in alis ad syllmis hypothetici in quibus [illegible] aliqd

dependeat vnica altero id necessario mutuo ut
Vrgabis 3o nulla ratio dari potest cur non necessario
non detrahes, si est necessario. ergo. Sed dari non necessario
sed contingenter ita et absolute non est quod sabbo. Si sint detrahes
a joni tum. Si sint detrahes a posteriori non ratio demonstrabo
sed posteriori non ex effectibus eorum connexione et dependentia
ea ea, et quod dependeat ab eis non est quid necessarium
absolute et tum aliquid necessarium ex hypothesi videlicet ex
gentis creatae.

Num. 24 qu.

Vrgabis 4o ait: Detur aliqua connexio inter effectum existentem
et causam possibilem, nulla tum datur connexio inter effectum
et causam actu existentem, ut eum actu existere effectus, quin
actu existat. ea ergo. Sed hoc, si sit ea contingens ea. Si
sit ea necessaria nihil horum ergo Deus a suma necessarium tamen in efficiendo quam in faciendo, si ea connectitur
cum eius possibilitate, connectitur hoc ipso etiam cum eius
existentia, cum dicitur sit posse existere et actu existere, ergo etiam
sequetur atque dari tum existere, sed etiam possibilitate. Ne
negat similiter admittunt omnes existere, si quod haberet possibilitatem.

Num. 24 qu.

Ob 4o. Si daretur Deus, tunc daretur providentia, atqui
non daretur providentia, ergo neque Deus. Ma certa, licet non hac
a gentes, qui Deum Deum admittere, videntur tamen credidere
fuerit negata, nulla tum fuit negata, cum ut ergo Deus sine
providentia sit chimera. probatur m. Res a continua experientia,
quod praesertim non raro in hoc mundo sint infelices et flagitiosi
contra sint felices, atqui hoc non fieret, si daretur providentia
ergo non datur providentia. m. a certa m. pti providi gubernatoris,
praecipue talis qui simul dirigit et remunerat bonos, nam
et vindex malorum, offerunt a peccare, et boni sint felices
et mali infelices, ergo si ut profitetur sit nulla datur providentia. Sed
non mala huius seculi non mala quia huius offerunt a carere
et boni sint felices, et mali infelices nihil in altera vita
ea. Sed in hac vita non c. Supposito quod post mortem aliquid maneat
superstes, tunc sicut in altera vita poterit nobis praemia
et supplicia tempere, verum.

Nun. 24 6.

9

argebis: si daretur providentia, tunc deberent probi in hac vita esse felices et improbi infelices. quod tamen falsum est. si probi in hac vita infelices et improbi felices, tunc prima providentia Dei non probaretur infelicitate et improborum in sua improbitate confirmari, hac ratione deberetur punitio, si quia daretur providentia. Dei ita adjunctam alia praerogativa efficacia, quae probos in probitate et improbos in improbitate abstinere possent. Dn. Sr. Sed talia non sunt probi quia improbi possunt illa non adipiscere, quia unusquisque debeat dari, cuique alique dari remunerationes et poenae ut videatur ac malis qui si in hac vita certe maledicta vita virtute condignio praemio et scelere condignio supplicio abunde agnoscunt, insuper exercentur in Deo et Deo atque bona et mala sint praesentia, urbanorum plena et audacia scelestorum, quibus bene et laeviter ut accusata, ante facilitate quod etiam illumini pli pecuniae tua felicitate in infelicitate quod hostis perturbacionem nere quod si tranquilla, etiam sit vita bona aut mala momentis aliis quae et videre saepiq. potuisset et de sub alis poenas quibus scelerati et bona plurimis quibus probi frequenter etiam in hac vita sic affecti.

Nun. 24 7.

argebis 2o, frequentius contingit improbos in hac vita esse felices et probos infelices, atque hoc non debet fieri si Deus providentia. quod Dn. non reddit ob quas duas rationes providentia. 1o. Dn. non reddit ob quas duas rationes providentia. 1o. Dn. in hac vita in affligit improbos vero agere. Dum ut ita plurimos Dn. hac vita in affligit improbos vero agere. Dum a Sr. patribus Dn. a theologis, adulteros adducentes plaudere, ad ordinem dando speciales adunit drog Christus, quae, ac quibus omnes nosse praeclaras gerunt, propterea inhaerent se Sr. probat. subiectus vere, memores in hac illustres hoc 2o. ne caeteri mortales in errore inducantur ad de praesentibus rebus non de futuris, sed ad de phis, quibus Sr. Sr. Deo ab rebus, cotidianis magis elucet qui phos in beatitudine, miseros et afflictos ea fatiat, quomodo denuntiant caeteri ab ea curentur 4to. ne Sr. probis ad prosperitatem et deinde videatur vulgus existimare posse, dari amare virtutis actionibus, et hoc ad prosperitatem consequi gratia virtute colere deus et nullus ut certis et exploratis Lorent, pora morte semper, sed ad videtur vitae in qua et praemium tributur, ut, ut pana caeteris ab improbis. 6to. ne, ut nos qui sic dicit et ut rotis abutuat patientia Deus quo a ordinatione ordinis, aut deo statim non ita non arbitramur, et vitis quos qui deo carni, erant, aut ante aut etiam graviora ferenda quae videantur. 7o. ne ut ergo verbis

corg lit, si quis nos ad illarum praestantiorum virorum
imitationem cohortetur, quasi ipse eos ñ eiusdem cursus et
nos iuvans, sed divinorum eiusdem naturae caelestium
aremus. 8ta, ut si iam felicitatem veram huiusmodi
ñ influxisset, saepe cum brutis communibus bonis corporis
Dm bonis ac solidis ac stabilibus, ipsorum hoi propriis
constituendam ee grae, ut magis illustrets herowm illa cum
patientia ac fortitudo, neque a nobis proferentur
nisi a Deo in huiusmodi certamina ibi probe exercerentur.
10a, ut laviores etiam noxae, quae carere vix pts humanae fragi
litas, denique aliis ejus auctoritatibus in hac etiam vita
eluant, nec quid acerbis expiandum restet in aetera.
11a, ut quod mereantur aliqui eo plus coronae, recipiant, dum ope
ut caeteri, haec sequuntur, vera hominum prosperitas si revelet
ut Deus, horum illa bona, quae dubitare et pessimi quidque
praestant, in hac etiam vita ecmurerent.

Ob 2 Si daretur Deus, dare malum oo dreis malum in lo
universo: atqui datur malum. go. n p: si daretur bonum
infinitum, nullus dreis malum. go. si daretur ~~bonum infinitum~~
nullus dbeis dari malum. ~~go. si daretur Deus. n~~ de certa
m p: ex eo, qa bonum ñ finitum cuiqs malo infinite contrari
et, contrarium autem infinitum aliquo finitum. Ad d: ret.
ratione contrarium infinitum excludit contrarium oppositum
similiter et effectus n v sed. 2 Si agens omnipotens
ex si agens liberum. 2. agenti liberi infinita bona potig
et ex ipsis malis bona eruere, quam mala nulla permittere
~~mala~~ huiusmodi ee pts, qa Deus ab aeternis, quas pts habere finem
habere pts, nec quin ee, ex ipsis malis bona eruere, qm
mala nulla permittere. Si ein praeter alias rates dicitur
de Deo mquit, nelig indicavit bona de malis facere qm
mala nulla permittere, addit, id convenienz erat, ut hoi
ulterior potig, qm coarte Deo servirent, cum felicitatem,
qm Deus ad et aeternam mereri poent; libertate autem et
capre istate uti ñ deneratis Deus hoi dare si potest etiam mala
quaeda permittere potest.

Instabis 3o ñ Deus vult tolere mala et ñ pts, ñ pts ea tolere
et ñ vult 2 ñ nec pts nec vult 2 ~~ad~~ Deus legis ñ dari Deus
ñ ein vult et ñ pts infringe, si pts et ñ vult, naligqe go. Ad
ñ ex adversarius nra si quaestio de malis culpae ñ de malis poenae

Num. 2481

Num. 2491

Sed quæstio de malis pœnæ, duæ rationes, quod Deus esse et tolerare, quod videlicet homines in tollunt renata, inde Dogmee vult, ac esse tollere, quod summa aequitatis et misericordiæ exigit, quod vero infinita Dei bonitas et sanctitas ipsa malum culpæ permittat ratione rationis indicata est, id minimum malum sudicavit bona de malis educere, quam mala nulla permittere. cum autem id nemini indicaberit, ille dicere potest cuiusdam morum indicorum absurdorum hic nitis, id certum est, quod divina providentia en ovaoe illam plurimum mehant, quis enim est qui non velit, nemini dedisse ex patria et Korgan mittitur, quæ innumeras et gravissimas injurias tandem tolleret, monitibam benignitatem clemeam et bonitatem, quæ pœnitentibus veniam et gratiam vero et bonis offerat, monitibam supremam et postea, quæ mala mea in meriora bona convertere sibi ac posit.

Num 2 5 02 Instabitur. etsi ex parte Dei est aliqua ratio, ob quam poenitentibus mala culpæ, nulla dari est ratio ex parte hominis quo id habent permitti a Deo. Sic ratio potest penare et tam in penitentiam hominum longe gloriosiori magnis mentorum et aeternis id altiori renata inuetum exercent patria, charitate de reliquias virtutes heroicas robore omni, et sic mihi videtur plurimum ipsis pœnis estis ad augenda sua merita, et coronas plures de hominibus argento inveniens apud S: Theopl: Geo: Thelog: prato d. Spiae S. N: 166

Articulus 3um
utrum Deus possit denominari a mori, et quasi a mori

Num. 25 jn Deus non possit denominari mute a joji in sinu phio Ruperta stabit certum est, qua etiam plica ayla hoc esse esse. Si caja regi ulla alia arte se Kre poni, quod autem denominari non possit a joji in sinu mitho. eo modo, quia proprietates denominantes ex creatis, quod non denominari possit quasi a joji, sed non pertinent ad Deum, et cum Deo convertuntur, nec quidem proprietas aliquam de Deo denominantur, quia ex creatis, quia solutiae solum organum, quia ab aliquibus ob quod denominando Deo, et fuit quasi joji enunciata sed duo

Num. 25 4 Quæritur Deus possit denominari a joji in quasi a joji S. Cor: Blut: argon. quæ a Deo ad autem solent aferri, ad Deum negabunt, Deum esse solutione delegabit Nozada, et hoc in regula sotg. in denominatione 2 a 2. Sunt ipsa absoluta denominari quia ibi a Deo complectuntur pœnoza, autem quinde aliquando ex quibus denominatur, ubi autem tenuit ex eodem et Deo complectuntur

repugnans mercem, ubi erit de subito ut ens, et adeo tale
constituere ex termino complexum [illegible] ens plures
hunc clarius: nam licet affirmetur [illegible] arcem ens plumo
libro, arces moralitatis [illegible] ut arces sit doctrinae, hoc tamen
[illegible] ut [illegible] ad [illegible] quia, quae de
partes omnes ut convenientes, nam arces a fuit nonnullae
[illegible] generis [illegible] plenae [illegible], quibus adversarii conantur omnes
[illegible] esse notam [illegible] quasi a joy; solent
[illegible] subito ag ens artium. ens rerum ens carens ei rationis
[illegible] quo [illegible] affidentes, nisi [illegible]
[illegible] quo [illegible] ut [illegible] magis [illegible]

Solvuntur obiectiones a joy v quasi a joy

Num: 2 5 3 4

Obj: argtum a [illegible] ingenioso excogitatum, ens, mo
[illegible] ens, quo maiq excogitari n[illegible] [illegible]
sicut n[illegible] [illegible] quod [illegible] aliqtamaiq excogitari qd cum
deinde nihil aliud ilgats qm ens, quo maiq quo meliq en-
cogitari n[illegible] ens. deum [illegible] verum [illegible] mo
[illegible] argtum utus ingenioso n[illegible] videri dolitur neq [illegible] ad
convertendum atheum, qd [illegible] nam [illegible]
denostrari [illegible] [illegible] tres personas divinas; nam
etm tres [illegible] divinae [illegible] ens, quo
meliq excogitari n[illegible]. qd erit naturaliter ens, aut [illegible]
[illegible] tres personas divinas, qd [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

melius excog. sary n. sit, existis n. ē ens in sensu absolu-
to nisi ens sibi ipsi [illegible] ille complex, ens quo melius excogitari
n. sit, n. continetur in partibus, maxime repugnantibus id est
ipsi ens n. repugnet esse tale, quo melius excogitari n. sit. iam
vero id hoc repugnet, ut ens absolutum et reale sit
tale quo melius excogitari n. sit, negatur a Bretheo, ab n. ē ens
nisi idem, quod ipse credit tale esse desistat, aut qui ipsam
divinam essentiam clare intuentur; quo si dm illa ipsa ratio
humeretur in statu mere contemplativo, scilicet, id quod parte
rei est ens. et, ab posse esse tale, quo melius excogitari n. sit, nunc
illud actu existit, tunc utique ē ens, id quod iam solum
demonstrabitur, quod Deum esse sit pure possibilis: et sicut
possibilis, quo etiam actu existat, iam ante tradit, quod absolute
actu existat, idem dicendum ad ipsum Cartesii argumentum
quo melius excogitari n. sit, adhibuit Kuinoel ens sunt perfectum.

Num: 284 Th. 2a. Refutatio a mirabili Theologo D. Ant: Beret excogitatam
Carere omni defectu, seu quod idem est, carere omni imperfectione, ut
ens carens omni imperfectione ē bonum. ergo chymera n. ē bonum; quo
carere omni defectu n. ē chymera n. ē posse esse ens: nam carere omni
defectu ē actu, et contra bonum. n. etiam ē ens. nam bonum
est proprietas entis; realis quo ens ē, quod est ens carens omni defectu
sed imperfectione n. sit chymera, quo ens ē id, quod sibi
subsumo, atqui id ē possibile, ergo ter existit, quo ita sub-
n. existere ē manifesta imperfectio et defectus: quo mihi ut
ens carens omni imperfectione ē Deus, quod Deum existit. Proinde ne
eodem modo probari potest, ens ē id, quod existat Sanctissima
nam tres personae divinae carentes omni imperfectione ē bonum,
atqui nullum bonum ē chymera, quo tres personae divinae non sit chymera
quod est quod possibile: quo autem existunt, si eam n. existerent,
iam n. carerent omni imperfectione, sic patet jo. Smil. argto pedantis.
Divinas personas existere ab potest considerari, id possibile
ac creatam perfectam, nam hoc ipso, quod sit perfecta ē bonum: quo ē
chymera, quo possibilis. Q. direct. nam ē ē verte per naturalia
supra in Dmeatam, quo scilicet n. ē ens, quod illa pars in his
del subito in supponente quo n. ē posse esse ens, quod ens actu verum et
reale potest capere omni omnem imperfectione, nam sicut nos dicimus, id ē ē
ē essentialiter imperfectum, ita et ratio dicit, cum illud ens possibile
ē dentur aliqui imperfectione scilicet negativa ad ens: ens carens
omni imperfectione quia ipsum constat terminis repugnantibus, quia
hac ratio ē de subito supponente: quod dicere aliunde probat
ens id est, id repugnare carere omni imperfectionis, id est negare quod

ens carens ori imperfectione. sed quod creatura carens ori imperfectionis sit bonum et possibile, non potest negari, quod creatura carens ori imperfectionis sit bonum et possibile. Ergo argumentum recipit non differt a priori, et addo modo modo solvendum est. Ad.

Instabis 1° contra ode. Data melioratio naturalis adhaerendum et colendum ens optimum, et carens ori imperfectione: sed non data talis melioratio adhaerendum et colendum chymera. Ergo non potest Deus abstractio, quod illa propositio. ens carens ori imperfectione est bonum sine debito et supponente. Ad. Ex toto syllogismo: illa propositio, Deus abstractio sine debito et supponente postquam ipsa posteriori detracta quia possibilitas, id est ens entis. Ita. Si ipsi non ita dicetis. Nam illa melioratio naturalis non bonum adhaerendum et colendum ens aliquod. Ergo ipsum est et possibilitas talis entis, dum illa detractione a priori, quasi a priori sua ipsa pedetur certificatum cum Deo. Ide detractio a posteriori: nam illa melioratio a quid creatum, et effectus gloriae bonitatis, quatenus finis vero ab quo ita creatum. verum.

Num: 25 5 m

Instabis 2. Melioratio naturalis supponit, bonum illud non fertur, ita enim naturaliter notum, nemo fertur in ignotum. Ergo quod ens ori carens imperfectione sit bonum et non chymera. Ubique naturaliter notum. Confirm: Haec propositio per se nota: ens perfectum et carens ori defectum adhaerendum. Ergo etc. Ista propositio per se nota: ens perfectum et carens ori imperfectione bonum. Ergo verbum ita sine debito et supponente. Ide melioratio naturalis supponit bonum illud esse naturaliter notum, aliquo modo. ca. esse notum illa, sed a priori. ac. etiam data melioratio naturalis colendi parentes et non nos esse meos parentes, absolute existere parentum non quid per se notum, nec detractio a priori, sed solum immobilitat a posteriori et effectus. Ergo: licet detur melioratio naturalis adhaerendi patrem bonum non sequitur, quod illud debeat esse per se notum, a priori detractio sed solum non mobilitat alio modo. Ergo licet effectus ad confirmandum dic. illa propositio ens perfectum et adhaerendum per se nota non esse conditionata, si videlicet revera detur aut daretur ens perfectum et non detur solum in intelligente. ca. in sensu absoluto non. etc. et hac propositio. Ergo data ens perfectum et adhaerendum est per se nota, sed non in sensu absoluto, aliquomodo per se notum et non perfectum. Sed in sensu conditionato. Si ergo detur ens perfectum, verum et adhaerendum. Consequentia deinde de propositione hic apta. Ad vero Hurtus.

Num. 25 6 a

Num. 25. 7. In tabis 2do cap: Vna dona g b evens est ista argumentatio, paluds reale, excludit ea oo, perfectionem: quoens excludens oo, perfectionem est ens reale, sed chymera, quoeta a contrario ista argtio bona, nulla chymera excludit oo, omnem perfectionem, quia excludit contradictionem, quae est mera impertinentia, quoens excludens oo omnem perfectionem est chymera. Ch. rgdo quod etiam ista argtio est evidens: nulla chymera excludit oo omnem perfectionem: quo tamen excludens oo omnem perfectionem est chymera, dicit Dr. a. sed pgts, quod hoc a. nulla chymera excludit oo omnem perfectionem. Sit notum ex a joy evens sub n o evidens hoc pstio. nulla chymera est tam tas excludens oo omnem perfectionem. Sed quaeritur an tamtas excludens oo omnem perfectionem sit ens, an tamtas excludens oo omnem perfectionem sit quid reale, et an mera futura ab intellu, quo cogitata est chymera et offeri id aliqua chymera. Et tamtas excludens oo omnem perfectionem negrosittas non adrecta quod excludat chymera non excludat contradictionem, ad oos rem perfectionem. Ratione ergo id chymera non excludat contradictionem, constat, quod carea omnis perfectionis, quae theq supponit chymeram, non excludere omnem perfectionem, id dial non excludere, quod si reflexe duas qs. detetur a. et is chymera solis carea omnem perfectionem quia tm excludat oo omnem perfectionem, et non simul excludat tunc et ita utheq reflexe sunt ngtis. ilas: duibus enim, de ista ysa carea ut sole chymerica verificat, quod tm excludat et simul quod non tm excludat omnem perfectionem. verum

Num. 25. 8. In tabis 3tio eodem sacro ro pstioes sit entes: aptu non cum carea omnis perfectionis non o chymera. Quo. se. si ha pstioes non sunt entes, tunc ideo, quia poet dici, illae oo de subito non supponente, atque hoc non facit. Quo. se ha pstioes sunt subito, tempo os simplices, et in parte subito, ail supponunt. Quo non dici, quod sint de subito non supponente accedit, quod sint quae, affirmantem negva non addit facta in eo, quod sint de subito non supponente. Ch. ad. Quo. n. ad h. p. da. ha pstioes sunt subito tempo simplices repugnente, et tm aequivalenter et implicite complexa, et aequivalenter complexi, non e. ista ob. non sunt implicite et aequivalenter complexi, non e. ista tempo. aptu, tempo implicite, quo ad locum vois et aequivalenter mats simplex, respatu et philosophicae. et sic implicite complexi, ita et inde ac ex aptu regs. et haeteng ab ea non implicite. Nunc, quod adjectiva et solis non ponunt oo subito, et simpliciter sumuntur, quia ipsa sed agitur non praescindit a vero, quia sit ens reale, si ens tale non foret, usque non est aptu, simpliciter tempo carea omnis perfectionis non implicite secundo complexa, sicut carea omnis perfectionis et omnis perfectionis tm posita, quia ergo vero idem formaliter et ac. Dne oo perfectionis

et nullam imperfectionem, qui utrisque [illegible] complens, neque vel a
[illegible] ob simplex inveniri poterit deo proprie et apte [illegible]
[illegible], iam vero atque dicit, quod ens est aptum invenire
opponatur [illegible] ens et [illegible] seu [illegible] mali, item negat omnes
perfectiones posse in aliquo identificari, [illegible] negat esse evens
quod a Deo ponatur, sicut nocere evens, quod ens creatum non opponatur aptum
aut quod Trinitas personarum non opponatur carentiae omnis imperfectionis quod donec
[illegible] aliunde contrarium [illegible] poterit negare illas [illegible] esse de
subito non supponente [illegible], quod addit, has [illegible] esse negativas,
contra non posse esse de subito non supponente. R. D. [illegible] negative [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] huiusmodi [illegible]
ubi [illegible] impossibilitas [illegible] est [illegible] et [illegible] possibilitate
[illegible] aequivalenter, [illegible] ens aptum non impossibile
[illegible] ens aptum possibile, idem [illegible] negative [illegible] supponi
[illegible] [illegible] supponunt [illegible] subiecti particula
[illegible] praedictum, ut patet in his [illegible] nunc existens
[illegible] creata [illegible] imperfectionem, quae [illegible] falsa [illegible]
de subito non supponente.

Instabis 2° cum eodem dicendo non esse [illegible] ens aptum et creata Num. 259
[illegible] aut Trinitate apta, nam [illegible] creata non potest esse simpliciter apta
[illegible] aliunde patet, quod Trinitas potest esse apta et carens omni defectu
[illegible] veritas [illegible] obscura contra vero quod ens est aptum [illegible]
[illegible] evens, [illegible] verum [illegible] [illegible] in [illegible]
[illegible] negat [illegible] solutionibus. [illegible] theologi
et phil. [illegible] in his [illegible] non [illegible]
[illegible] subiecti [illegible] supponentis [illegible] videlicet ens
aptum, carens omni defectu [illegible].

Instabis 3° cum [illegible] de [illegible] [illegible] probari, quod implicet ens Num. 260
aptum et carens omni imperfectione, sicut [illegible] clare [illegible] creatio apta
et [illegible] [illegible] implicantia Trinitatis apta seu carentis
omni imperfectione [illegible] his [illegible] non posse evenire [illegible] creatio apta
aut Trinitatis apta [illegible] existentia entis apti, ~~[illegible]~~
~~[illegible] [illegible] [illegible] implicantia aliunde~~, [illegible]
~~[illegible] posse [illegible] possibile~~ [illegible] temere negaretis esse de subito
non supponente. [illegible] [illegible] existentia entis apti [illegible]
[illegible] [illegible] positivae proprie [illegible]
[illegible] implicantia aliunde [illegible] possibilita
[illegible] evens, [illegible] [illegible]
[illegible] creata [illegible] possibile
[illegible] [illegible] dicendi [illegible]

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

Num. 261

Num. 262

Num. 263

Num. 264

Nam carea oris assertorum sunt substantia ipsa substantia non sit prae dicab
ante, ut paulo ante diximus, ergo si non esset, ordo carea ori
substantiae constituit idem, ut scilicet praecidat abente sit
substantialis. 2° saepe contingit, ut partes mediate componant
totum, ut ipsa sint mixtum, sed in mixtum dicitur totum
eriam coniungere mentionem aliter cum alio termino sive merito
sua, scilicet, ita ut ex surgat totum merecus complexus
ex utraque parte eius termini complexi et possibilis obtin
gere, sicut totum in hoc termino complexo. ens habens sua
substantia sex entium ordine substantia ens substantia mixta
et mera. 3° Si in dicto termino complexo ut ut sunt
solvere in partes mediatas usque ad terminos, do implicaret carea
in substantia substantia nunquam habitis terminis, qui Deo sit propriis,
aliter aliquo ens infinita terminorum. et ex his quae
colligis quod sequitur sic, si loco huius termini, ens possibilis
accipitur ari a ipso aut ens substantiae ad libertatem alii terminis
equivalentes, qui ita inventus accipiuntur in ipsa
Dei, ergo si ducatur ens necessarium esse, atque Deus a ens
necessarium, ergo aut ens infinitum atque illimitatum esse
ergo sequitur illud aam in omnibus regat totum substantiae, dicit
quidem ens ee necessarium, infinitum, illimitatum usque in infinitum
fingendo. sicut ergo regare debent substantiae ut quis diceret
creaturas necessaria aut illimitata esse, ubi obiter etiam
habet disparitatem in his duabus substantiis ens infinitum
et ens necessarium esse sit, quatenus jovia et se esse idem, in ab
posteriori, ergo ita probatur nulla negativa ad hoc ut sit vera
in suppositis sed affirmatio ee alii tacite, non cessio quod ens
infinitum nihil sibi reale, nisi ad ordinem existat, et hoc posset
ita probari affirmatio suppositis sed sibi ee alii tacite,
non sit ro ens necessarium intelligere sibi, quod ee tale
in intellectu fingendo, etiam a parte rei, tunc in ipsorum quod
esset ita in intellectu, ut Deus dicitur.

Objicit ut habet penet. Si non datur Deus, eo ipso datur: quod sit
et quod detur Deus, pa. Si non datur Deus, tunc necessario non datur
ipsum in poeta dari necessario esset, ut ipsi fatemur ee ab
ergo negatio Dei necessario esset: atqui ad quod necessario esset
ee Deus, ergo sit non datur Deus, sed datur eo ipso. Ergo

hoc argumentum supponere, quod negatio sit aliquid positivum
et vere entitem, quod tamen tutius et facilius affirmemus esse longe
probabilius esse verum. Quare d. 1. 2. c. quod negatio rei necessariae
entitatem impropriè et abusive et aliquo entitatis proprie
et positivè et. et sapit quod nihil aliquid negatio entitatis
et sit aliquid unde d. 2. sabb. quod necessario entitas, non quidem et
positivè et Pensc. quod Ens impropriè et abusive entitas.
nihil et sed tantum quod ens habet, et constituens proprie
et entitatem, et ens dicitur dari negatio et, solum sicut et, quod ens
et intentat. et ante, quod entitas aliquid obiectum, quod ens sed non
et rei et. et licet ablatio dicit necessario esse et entitatem
non hoc sequitur, quod entitas aliquid, quod sit negatio rei. Verum
negabis cum patre Sparda. Si Deus et entitas, tunc ei negatio
non procedit conditio et necessaria simpliciter, quod sit quod
et quid carens et defectus, ad eos Deus. p. c. dicit, quod
habet defectum et non esse ad illud et facultatem et aliquid
aliquid naturae necessarium et honestum et dicit, quod facultatem
aliquid, quod fructus ejus habetur aut facietur, quod virtus
nullatenus est, quod et simpliciter necessarium et habet non
defectum, quod regat illa carentes et defectus. Quod formulatio aliquid
quod in hoc defectu ut dicebam dicit. Si Deus non
entitas, tunc ei negatio et simpliciter necessaria, non sed quare
negatio et non ratio. Insuper propter et positio. et
et. quod est quid carens et defectus. Si et quod necessarium
in esse et positivo. Si sit nihil necessarium in esse positivo
et impropriè. negatio rei dicitur et ablatio necessaria. sicut
negatio aliquid carentiae impropriè salvatur et carentiae
quod tales negationes entitatem, ita aut huic propositio, negatio
rei necessario entitas. Sed sed sit Deus et est entitas et
Deus tunc totaliter necessarius et positiva impossibilitas, existere
quod nihil aliquid et positivum affirmatur. Tolluntur impropriè
necessitas in esse carentiae defectus. cum nihil habeat in
se positivum. Dubitabit. et hic quod negatio rei necessario et
impossibilitates carentiae, licet et sint quid debitum et quod
sed quod tendat ad eas quae tendunt et dicit debiles obiectum
et quod tendat ad eas quae tendunt et dicit debiles obiectum
et contrarium et dominatur possibilitas, sunt res aliquid volubile
non tamen praeter. hoc quod tendat ad tendat rei entitatem,
Ita sed speculatur quaqui complacet mihi, quod entitatem

ob aliquem actum spectat. aliquando dicitur esse necessario affirmativa, quibus ex ne. Totum est ratio, sed tamen ita tamen est ratio necessario vera. hoc quod est necessario verum quod ante est falsum: ad dantur aliquae veritates obiectivae, necessariae et invariabiles, atque id quod est necessarium et invariabile et Deus, quo dato Deus. Ergo de aliquo possibili contingente, dari verum affirmativum negativum quod aliquid fieri necessario vera. aliquo possibili absolute, affirmativa et determinata et existentiale affirmativa, vel aliquid existere quasi a priori ante esse: c. quod dantur aliquae veritates obiectivae necessariae et invariabiles contingentes aut negativae et indeterminatae ea possibilitate absolute et determinate ratione. hoc argumentum affirmatis, quod ad veritatem propositionalem, aliquam verificatur, non obstante ratione verificabili, sed quod ad contingentiam actus simpliciter existit. et ideo dicitur aliquid quod obstinatum verificabilitatem possibilitatem necessariae et extremae veritatis affirmationem enthymematis, sed suppositum hic ad esse existendi, sed potius existentia facilem in theologia obstendi solet. inter mi. subiecta ancillantur data aliquibus, aio ad esse existentiae erroris existendi quod aliquid possibilitatis, quae affirmatis sunt obstinatum dari absolute et determinate. Sed quia necessario vera, et obstendatur dicto possibilitatis, sed possibilitatis, quae si existenter respicio fieri vera, et id est dicere possibilitatem aliquam existere negativa eq. Ad ayes Sunil ea est ab esse affirmatio aliquid esse contingentia eq hoc non a anl. Dotum a maiq. Sua parte non denuo si determinatum abida quidem, ut unum membrum determinationis solum sit negativum. eq non dato hoc non si dato ita, ut possibilitas negativa sit non requisitum, non dato aliquid obstinatum sed ubi dato. quod affirmatio sed dari sed negat, ad veritatem possibilitatis contingentiae non requisitum, ut aliquid obstinatum absolute dato. Ego. solum ut dato possibilitatem contingentiae, ut dato anl, si dato hoc, ad veritatem autem possibilitatis disjunctiva, cuius unum membrum est negativum, requisitum solum indeterminatum determinatum, ut si dato id quod affirmatio non dato id quod negatio. quo ex affirmatione veritatis aliquam possibilitatem infertur quod non absolute et determinate debeat aliquid existere aliquid necessarium, quae ita necessaria fortuitum est Deus. Sed illud inferunt quod aliquid existat necessario contingentia, quia quod existit determinatum, non quod existit ratione, quae necessitas contingentia et indeterminata non dicitur dari. Sed utilitas aliquid est, nam quaeris ex existit

[illegible]

[illegible]

[illegible]

nec dicis hic abstractis ab omnibus creaturarum, nam hoc, hic
abstractis ab omnibus creaturis actualiter et possibiliter: hoc autem
non sequitur ad demonstrandum esse Deum, nec tamen hic demonstrat
ita per effectum, quod si nec ens Virgis ex nihilo haberet demonstrari
non posset Deum esse, quia solum habetur demonstrari ex nihilo
non negabitur, quia solum habetur demonstrari ex nihilo quando
aliquid sed identificatur ex contradictoria.

Obiectio 1. Deum existere non est per se notum, autem esse demonst.
ratur quia est, ergo, Deus non potest nihil esse notum, ana
quia est, ergo, non dicitur probari a posteriori, ergo non Deus
potest non esse per se notum, quod non negatur Deum esse
illa causa, nam ex his dicitur potest negari Deum esse. Sed ob
in hac opinione ens optimum intelligitur quod Deus non
nota et tamen nihilominus propositio negativa non sit propositio
non notum, et quod non est ens, nec statim quod non sit
conditionata, quia ut dicitur non supponit aliquid in parte subiecti
non est possibilis affirmatio eam possibilis esse, 2° nunquam, aliquid
propositio affirmativa mediate aliquid nota probatur ex experientia
ergo ergo Christus, nunc Deus est, nec verum est, quod non potest negari
negatio non esse, quia semper nihil supponit, tunc qui aliquid terminum
ab simplicitate tamen cumbrum notaliter mobilium, sub non esse
et eos nihil involvere repugnans, et talis curta
Thomas. Ens non ut, hic affirmatum est aliquid in principio
plicitum est non est, affirmatum mobilium mediate ex experientia
ergo totum pars ex quibus terminis consequens sua quia ipsa
nota, nisi optimum hic autem S. Thomas, quod non facilium est,
quod non dicitur potest negari propositio, nec quod nulla affirmatio sit, infi
ita posteriori. nota.

Instantia Sed Deus non potest ex pluribus demonstrari affirmatio
affirmatio metaphysica, sed solum physica et simpliciter falsibilis;
hoc est falsum quod. 1m si Deus non potest demonstrari a priori
quia priori. Tunc solum potest demonstrari ex creaturis, quod solum
demonstratur affirmatio physica s.c. et solum physica affirmatio quod existant
creaturae, non hoc notum, quod est certum solum
quod absolute et falsibilis, et non potest fundare nisi affirmatio physica
quod. Nam ad 1.n.c. ad 1.n: dic. non existere aliquid Deum entium
et metaphysice affirmatio; 1° Cum multis metaphysice affirmatio non existere
et quidem. 2° Licet quia absolute potest, tamen aliquid et
cum aliquid fallantur, tamen metaphysice affirmatio, quod non est in

[illegible]

Quaeres an Deum existere sit notum per se, ita quod respondeo. Nota autem quod ego notitiam dici et quidlibet esse notum, dico illud esse notum quod ipsum sciri potest, sive illud revera sciatur sive non. Sciendum autem quod aliquid esse notum per se dupliciter dicitur. Uno modo quia ipsum esse est ipsum scire, sicut dicitur quod lux est lux, et hoc modo dicit Deum esse notum per se, quia ipsum esse est ipsum scire, quia ipsum esse est ipsum intellectus. Alio modo dicitur aliquid esse notum per se quia illi qui illud, cuius veritas in ipsa terminorum apprehensione consistit, probare ignorant, ita, ut modo dictum est, ipsum esse Dei ipsum esse est ipsum scire et ipsum esse est ipsum intellectus. Cum praedicta non sufficiant ad ostendendum quod Deum esse non sit notum per se, ideo dicitur quod ad hoc quod aliquid sit notum per se duo requiruntur, quorum unum est ipsum esse, et hoc modo Deum esse notum per se, et hoc modo dicit Deum esse notum per se, quia ipsum esse est ipsum intellectus. Alio modo dicitur aliquid esse notum per se quia illi qui illud

[illegible]

[illegible] Christi, id est naturae [illegible] Dei naturaliter, id est
Summa Gaudens, nam aliquam [illegible] necessario omnes
ab hac Gaudio [illegible] sacrae Scripturae, et eaque [illegible] id est quod
id certe [illegible] omnium, quale ab orbe [illegible] conflatur, ut posse
Deum considerare in quadam [illegible] rerum. Regenerati
quod Dei infinitam [illegible] ipsa nobis ac manifesta, quin ab hac
[illegible] compota. Ut [illegible] confirmo de Dei omnipotentia po-
[illegible] vos [illegible] argumenta, quibus auctor Dei assertionem
[illegible] adeo obscura, ut quinque [illegible] agnoscere poterit [illegible]
[illegible] manifestissimi in eum Dei [illegible] [illegible] et
[illegible] creatione eius proclamant Deum Patrem Sedem. et hinc
[illegible] in [illegible] Eucharistia [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Sancti [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
S. Gregorius Nazianz. S. Basilius et alii dicunt nostram Dei ac [illegible]
[illegible] naturaliter nobis inseram. volunt [illegible] [illegible] quod Deum
[illegible] [illegible] [illegible] naturaliter nostra [illegible] [illegible] [illegible]
naturaliter [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

Ubi conclusé notandum 1° quod in infinitum, quemcumq;
subiectum ponitur, considerare in eius quidditate infinitatem
et ipsum esse, ut in alia dicemus, infinitum esse et
finitum esse ita et quidditatem et esse, quia hypothesis singulis
partibus, respondere, sua ratione, et quidem adaequata, de partibus
finitis ab alia ratione pendentibus, postulatur hoc illum quidditatem
in experientia sensuum, sua constitutam, quando eq pono naturam
ab alio hoc, hoc illum ab alio esse, et hoc dicere, et, simul
dicere solis ratione algm ja es mg dubitare, sing. quaestum
huiusmodi in infinitum, aliqs, ruere, quia ipsa ab esse infinito
hoc, quod quilibet fuit ab alio hoc. quamvis dicere ratione
ad aliquem ji, consequenter cum omnibus transitiabiter ratione à parte
ante infinitas actu generando et corrumpendo, et quae ipsa
similia.

Notandum 2° quod in infinitum, quod ab aliq dubitare
possulat de esse, tradito adventi in, sobrig de causati hoc, ja
ut absolute possibilem, 2° ut connexionate possibilem, ut
absolute possibilis adventi ipsi. qa ex huiusmodi processu non
sequitur superiores contradictoria. ut ratio, videbitur,
tria sunt, qd dicitur ratione, ipsius contradictoriae possibilis, si
vadelicet huiusmodi quaestiones facienda volendum esse ac
Dei ac creaturarum, qd ab ordinatione, et fere modo, quo
aliquis, vel ad algm, posset ac impossibilem ab, inere sub ratione
aliis possibilem, et dein ex, sed illig facilitatem, aut impossi-
bilitatem demonstrare. hit Notabitur.

Dico ex ratione Dei etiam, quod ipso algo quaestum in infinitum adhuc
vere ac solide de omnipotentia, ji. sed communia obiectio
posito quaestum in infinito in causis adaequatis, et negato esse in-
finitum sequentis contradictoria, ja qd non male nomen quaestus
i male negabit. Dq qd ratione contradictoriae. 1°. Si in
dat ordine impenetrabilis, nunc collectio infinita entium, dicitur
erit alqd adaequate, dictum et simul in erit alqd adaequate, dicit
Ideae alqd adaequate, dictum et simul in ae alqd adaequate
dictum. Sed contradictoria. qd sequelo in qua, ji, mem b:
obstandis, si dat in finita collectio entium, dicitur, et in dat
ordinem dictum. tunc ora multitudinem, qua habeng existere, si
dicta, aequalem, in tota collectione, ji in sit qd dictum.
sed tota collectio erit, dicta. accedit qd unita alterum sequens
ordinem dictum, in qua ad, ji mem b: qd videlicet collectio illa,

Simul non est adaequatio debiti sed offerendi, quia non habet
ratione sui adaequatio debiti non est adaequatio debiti nam habet ratione sui, adaequatio
collectionis infinita debitorum habet ratione sui, adaequatio
debiti, quia collectio infinita debitorum non est adaequatio debiti
in ordine ad terminum, et ideo, quia quia non habet ratione
sui adaequatio debiti, et idem est non adaequatio debiti, quia
non habet ratione sui adaequatio debiti, non est adaequatio
debitum, offerendi, ergo in hypothesi collectio infinita debitorum
habere aliquam ratione sui adaequatio debiti, nec habere
intra et extra collectionem infinitam debitorum, atque
neque intra neque extra collectionem habet, quia non habet in
effectum, et ideo non debet medium ducere ex quo habeat partem
extra partem intra collectionem nam extra extra ab infinito
collectione nihil velit habere, neque quod in membrum
ab ipso abiecto. quod si vero offerendus, non offerendi, quia
supponit ratione sui debiti adaequatio a se distincta, atque collectio
infinita debitorum ita aliquid effectus quia quia collectio infinita debitorum
habet ratione sui supponit debiti adaequatio a se distincta, et ratione collectionis
infinita debitorum habet ratione sui debiti adaequatio a se
distincta, non est non habere intra collectionem. quia
collectio infinita debitorum non potest habere ratione sui adaequatio
debiti nisi habere collectionem. sed non habere intra
debitorum ratione sui adaequatio debiti, neque potest habere intra
collectionem, neque extra collectionem, quia sicut non potest
ratione sui adaequatio debiti. quia non est aliquid adaequatio debiti
atque est simul quia adaequatio debiti: quia est, et non est. quia
prohibio processus infinitus in casibus adaequationis, et negatio onta
in Dacia sequuntur contra utrinque: quia non male prohibitus quia
non male negatus Deus quia duas sequitur dari decimas.
quia datus Deus. quia esset Deus Christianum.
Confirmatio alii concludit ratione in ordine, quia si
caetus servus et collectio aliquia infinita effectus et alterum
constituent unum. ita dicit servus et collectio non est ipsa
et habet sufficiens sibi ipsi ad emendum. quia ergo et ipsa
sufficiens debet habere aliquid extra collectionem et atque
intra collectionem effectum et radium continentem nihil
nisi ens necessarium et indeterminatum: quia datus ens necessarium et
indeterminatum. et non quia offerendus, habet copiam et copiam
alterum et sufficientis ad tandem sibi ipsi emendum quia ita ratione
collectio non est sufficiens ad dandum sibi ipsi emendum. et non certa

cra probi, probari quod nec adequate nec modo equate inveniuntur
in singulis partibus alicuius collectionis, nisi inveniuntur in tota
collectione, aliqui predicti sufficere addendo sibi sufficienter
nec adequate nec modo equate inveniuntur in singulis partibus
collectionis onerosa, quod predicta sufficiunt addendo sibi sufficienter
aliquam, neque in sua collectione reperiuntur. Nam certum est
esse labes aliquid ulte, sicut in collectione infinita exercitum
assertionum, morborum, nullo modo requiritur plurium autoritatum
debe videndi, adequandi et unendi. Nec pariter est dens. singula
et individua, et non singula collectiones finitas, aequalitatem
et sufficienter adequate a diversis, quod vel quod de hac
confirmatione in probatione contentis sunt.

Quaestio contra hanc conclusionem potest pecunia infinita in certis adequatis
nulla est pars huius collectionis, quae, sit collectio a pluribus, alia
extra collectionem, sine sit collectio a pluribus abaliquo extra
collectionem, dabitur ens in pluribus quod potest dicitur pecunia
esse in tota collectione erit pluribus certum alicui aliquis ante non dubio
quod nec sit collectio erit pluribus abaliquo ente in pluribus. Et potest
hoc pecunia nulla est aliquid in tota collectione. Et hic respondet
et sed adequate esse a tota collectione quod. Et ad primum
nulla est pars et pluribus abalio extra collectionem, et sed
aliquid pluribus pluribus abalio extra collectionem ca. alio
modo ca. etc. ad secundum da. nihil erit pluribus abaliquo
ente in pluribus et sed erit aliquid pluribus abaliquo ente in pluribus
ca. sed ita est, et eodem modo a subsumit differit
in tota collectione. Ad primum respondet aliquid adequate esse a tota
collectione. et sed aliquid sic esse aliquid in tota collectione, et
respondet aliquid adequate esse a tota collectione ca. Ad secundum
hic, et potest pecunia, quae petit atque sequitur utrumque
membrum sed non obstat ratio N. 293.

Quaestio Sicut pecunia dividitur utrumque membrum contradictorium
et ipso pecunia finitum et infinitum aliquid impossibile et
possibile quod finitum est et finitum aliquid possibile quod
finitum non pecunia quae atque petit, et finitum aliquid possibile
quod est impossibile, et sine aliquid pecunia nihil
contradicit fidei, et potest esse adeo possibile, et sed non
atque, quod non sit sicut aliquid aliquid volebant
demonstrare non autem [illegible] tamen hic modo argumentandi
frequenter apud Sanctos et praecipue Bilel et divus Thomas S. Aug.
et alios, sed S. Augustinus ut de hac ipsa [illegible] quod dato ventos, dens

monstrare, dari veritatem ipsorum [illegible] velut vera
[illegible], et in hac [illegible] assumentabatur. Sed dubitare
veritas tunc sequitur, quia nulla [illegible] libera et simpl[illegible]
quia [illegible] libera sequeretur, [illegible] admittit ubique contingentia
contingentia, quia etiam [illegible] admittit, quia nulla detur [illegible]
in quadrupedum [illegible], datur veritas, quia datur veritas.

Dubitatio. Si quia in infinitum reduci est admittere possibile, et
[illegible] demonstrabile, tunc sequitur quod [illegible]
categoremata [illegible], atque in infinitum categoremata [illegible]
inter repugnat. Cum nulla [illegible] [illegible] consistentia [illegible]
[illegible] verba dicit Thomas Scotus [illegible] [illegible]
[illegible] tunc sequitur quod repugnat [illegible] categoremata quoad
[illegible] Scotus in [illegible] Sententiarum. Sed tunc sequitur quod repugnat infinita
categoremata [illegible] quare [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] infinitum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] in infinito demonstrantur multo genere causarum
[illegible] in infinitum. Sed in ordine causarum debet dari causa
primum. Sed Thomas clare [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] 2. q. 1 ar. 1 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] in infinitum [illegible] Sed [illegible] [illegible]

Quaestio Aliis. et S. Thomas [illegible] [illegible]
[illegible] quod infinita causarum ordine [illegible] [illegible]
[illegible] quia [illegible] quod [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Aliis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] S. Thomas, qui [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Sed Thomas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

Dubitatur 6° quares quaeadmodum hi, aliqui autores, possibilitatem infiniti probabiliter iudicarunt et non sufficientem [illegible] ad absolute probandum iudicarunt, quod dicta aequipollentia pro infiniti praeaegnemabili, cum [illegible] sufficientibus [illegible] infiniti possibilitatem iudicaa [illegible] comprehendere [illegible] nobis [illegible] quod [illegible] infiniti aliqua possibilitate probabile iudicant, non iudicant, [illegible] [illegible] [illegible]

alio, duabus solis utilomag, p ipsa collectione infinita
qd collectio infinita, duorum affinitatem n pis ae duba
alio, duabus, qd ab hoc praedicatum ae duba solis p ipsa
collectione infinitam, ergo si solus praedicatione collectio
finitam, ipsa ad huius prob: n: ibi ita a. Si ponit ablen,
qd n collectione infinita duorum nihil penitus sit, qd
n sit, dictum ab alio, dicto, ergo ipsa eam admittere debet
qd tota collectio sit duba ab alio duobus nec obstat
hoc nmerum toba collectione duorum ea duba ab alio
duobus qua manifeste repugnet. Hoc enim demonstrat
qd ablegat Deo potestam adeqat vel ad adstendo contradictoria
vel ad ipsum sui differendum, qd ipsum est, in quo ipsa fundatur ratio
demonstrationis.

Dicendum quod non demonstrari potest, qd infinitas
duratae aeternitatis a parte ante, duba collectio
dicam duratae habere aliam ante se, et simul n habere
aliam ante se; hoc ante a nmerum; ndum ipsum vem
est demonstrari potest, qd nec mundus nec alia creatura
potuisse esse ab aeterno absque hac demonstratione
n pondo, cum diversi autores defendant contrarium des quide
Abis probabilius n videtur verba, n collectione ant in
finita duratae nulla penitus est, quae n haberet aliam
ante se: qd enim duba collectio haberet aliam ante se,
et simul n haberet aliqd ante se, qd ex dictis repugnat
duba collectionem ow duratae habere aliam duratae
ante se. Sed hoc n m probabilius in finitus aeternitatis
nec n pena habitur, nisi supposito Deo, unde n dicitur qd
probabile est, dari prae infinitum actu: probabile est ad
mho infinitum actu n dari Deum, qd probabile est n
dari Deum. Dicat: m est n: e. ergo idem praedicto forte
sub probabilis secundum ae in sensu dicto, idem est probabile,
sed ae in sensu non posito qd idem nec hi arui est ad hoc ut
ingeret ibi probabilis confusio.

Dicendum quod etiam supposito Deo adhuc demonstrari qd
repugnat infinitum actu determinata aeternitatis, ante ante
qd adhuc probares nim ow argumentatione ita. a videt
ratio, nam etiam supposito Deo sequeretur collectione infinitam
duratae habere aliam ante se, et simul n habere
aliam ante se. Sed potest adhuc demonstrari, spectata sola
ratione entis infinita Deo prae limitando ab entis state ita. Quod
ab ente actu entis infinita sit ente actu habere ita etc

Dubitatur Si probabile, aut possibile, aut impossibile, aut
tum probabiliter esse possibile erit infinitum, ergo dubio
gó, aut potius dicitur impossibile, sed Deum non habui
Ita in sententia illorum, qui licet admittunt possibilitatem
infinitum categorematicum tamen ita. in sententia illorum
qui negantur etiam de. gó non poterit ostendere
id esse impossibile in sententia illorum, quid ostendere
infinitum categor. et in sententia illorum qui negantur.

Dubitatur gó existentia Dei permissa, nequit absolute probari
demonstrari, sed non secundum quid nostrum in sententia
illorum. Dari potest probatio Dei demonstrari a Sancto
per argumentum factum distributive ad collectivum, per ablata
a titulis, ab effectis offendendo, et pugnat, nec ipso
sequitur existere Dei demonstrari, neque collective quia potest
esse ad aquale dubia, et non esse adaequata dubitatum ac
quidem ordinem ordinatum ab argumentatione a Sancto distributive
ad collectivum, non sunt contradicendum argu-
mentum N: 273 positum quoque in illis principiis
posita sub verba aliqua, quia sunt verba, ita
habendum Sancto distributive, qualia et in collectione
infinita infinito ó et gó ó, dubitatur ó, accidens est
Sequitur non quendam esse ab illis effidentia, gó collectivis
sit aliquid adaequate dubium, nam unitas abstracta ó ens
adaequate enthens ó aliquid adaequate dubium cum unitas
illud repugnet ens mere dubium, atqui collectio infinita
dubium ó ens adaequate enthens, cum sit aliquid dubium,
cum partes ó unitas exhibetur, gó collectio infinita
dubium ó aliquid adaequate dubium, nam ultimum ens
enthens unitas abstractum ó aliquid mere dubium, atqui collectio
infinita dubium ó aliquid ens enthens, gó collectio infinita
dubium. ó ens aliquid mere dubium, gó ó ens aliquid mere dubium
et quidem adaequate dubium, cum tota collectio ita exhibetur
hic autem multa ex argumentatione a Sancto distributive ad
collectivum, gó ó Tona et Solida.

Dubitatur 10 Si existentia Dei non demonstrari, sic ostendo aequa
quoque, tum existentia Dei ó erit magna effidens, quia repugnat
infinitum categorematicum sed repugnatio infinitum categor
ematicum praeter ó effidens gó. et non ab sapientia, gó existentia
Dei ó potest demonstrari ipso ostendendo, sed gó quia

Ad eum Dg Deanda etiam, cum ad hac demonstrasij argumenti,
moralibus dimittit sub pretexto separari Dei, nudatis, et nua
entibus, vnde ais, mentis sumus intellectus, et dem da. et
supposito ordinis, qa nuceto erit qd repugnare infinitum atheis
ismum, quam repugnare infinitum aliud quaecunq atheismum
ex nullo eim locum tam manifesta sequuntur contra, qm
ex infinito atheismo.

Num.

Dubio 13. Contra ostendo. in serie infinita eq mortuorum
nulla penitus datetur vita, in serie vero infinita effectuum
et causarum contingent dari sese aliqua sufficiens qe tantas
a. quoad rem certo singula enim membra illius collectionis
habent sufficiens ad dandam aeterni existens. Ipsa ratio additam
d: istatur, ut nulla penitus habent sufficiens ad dandam sibi
ipsis existens. ca. ita et habent aliqua sufficiens ad dandam
sibi ipsis existens ra. etc. hic m. Primo de sufficiens
ad dandam aeterni existens, tunc de sufficiens ad dandam sibi ipsis
existens. et in hoc facta paritas cum martig. Quia enim
collectione infinita mortuorum nulla pars talis collectionis
habet sufficiens ad vita sibi ipsi restituendam: ita et in nulla
pars ex collectione infinita effectuum et causarum contingent
habet sufficiens ad dandam ipsi existens.

Dubio 14. Si in singulis partibus collectionis infinitae effectuum et
causarum contingent dari sese sufficiens aliqua ad dandum
aeterni existens, tam patebit, qd mira collectione sit clara
et adaequata sufficiens ad existendum qe. Ipsa. ex co qd singula
partes huius collectionis habent sufficiens ad dandum aeterni ex-
istens ad summum sgts qd tanta collectio habet sufficiens ad dandum
aeterni vero ad dandum sibi ipsi existens sibi ad summum tam
nego illud absolute verum esse, et ipsi in singulis partibus habent
sufficiens aliqm constituta posita omnium, qd illa a alio
adquirit, nulla tamen habet sufficiens aliqm absolutam, unde
verum sit argtis, quod nulla pars in tota collectione
habet sufficiens aliqm absolutam, qd nec tota collectio habet
sufficiens absolutam, qd sufficiens absoluta tanta est extra
collectione.

Dicendum 1°. Sed his argtis [illegible] finitas causas et effectus [illegible] modum in serie infinita nunquam posse pervenire ad Deum, quia non fit aliqui per modum collectionis. P. 1m. d. 1. q. 1. a. 2. c. Quia in serie infinita nunquam potest definire ad Deum, posita multa alterum tota hac serie actu existere, nec actu existat; quia non fit aliqui per modum unius totius ex collectionis, nec effectus, qui prius huiusmodi collectionis extiterunt sunt causa huiusmodi, hoc est sunt causa phas, quia non potest aliqui per modum huiusmodi constare series aliqua finita, quantumvis maior et minor in infinitum per aliqui per modum unius collectionis etiam huiusmodi prius in infinitum extiterunt.

Dicendum 2°. Infinita series causarum et effectuum inducendorum non est aliqui per modum collectionis etiam huiusmodi. quia etiam series infinita causarum et effectuum inducendorum non est aliqui per modum collectionis etiam huiusmodi. P. 6a. Si infinita series causarum et effectuum inducendorum sit possibile quod tota existere et actu dari. 2. d. 2. Si possibile quod existere et actu dari. 1. a. et c. Si ratione argtis probatur a paritate cum infinito a parte post. Quare an infinitum a parte post possibile quod totum actu non. Quia de facto unum alterum actu positum a infinitum a parte ante. Si affirmat Dua, praesum, per modum collectionis. Si negat, hoc ipso est disparitas.

Articulus 3us.

An et quo Deus influat in conservationem entium inferiorum.

Existere causa id est ens in quod, a quo universitas quoad, a sui principio dependeat, vide in arti: praced. cuius quoniam verosimile his rebus constat, utrum creaturae singulae dependeant a Deo mediate, ita nimirum, ut nimirum ad inferiorum principium superiorum immediatum concurrat, cooperando cum creatis in earundem operatione, an vero Deus aliquas creaturas instituat, nec per eas, a quibus deinceps dependent, ita ut Deus nunquam inde amplius operetur. Hinc dicendum est. Dici autem Deum cooperando, ipsum Deum solum et unicum in sua

agat, ita, ut cão creatos prorsus nihilagant. Supponing
en dutis quæstera a. 2. præsentis disputationis prorsus inutilis
sit, cão in suo esse conservari qm operari, antecq m
agamus de concursu Dei cum cæteris creatis. Statuendum
utrum illa ipsa cão, quæ jam sunt esse a Deo acceperint,
etiam in sui conservatione ita ab illo dependeant, ut in
omnibus ab illius influxu conservari, ac ad hanc quodlibet esse
Dubio. Nulla creatura potest in suo esse conservari sine in-
fluxu Dei seu quod idem est ipsa creatura perdet in suo esse ex
hypothesi conservatione. quo hac est communis, imo ut
ait Suarez et de fide tanquam stabilita hac assertio poet
copiosis sacræ Scripturæ S. Patrum: ac Theol. testimonijs
ut veri poerit apud Suarez disp: 21 mph: Sect: 3. ac hisce
consueto omissis ipsis eqdem nazae utrumque Suarij. et Bar.
Deus, eaq; ratione concludit, qd Deus habeat potestatem Dominij
in creatas atqui si habet potestatem dominij in creatas, si alqua
creatura poet in suo esse conservari sine influxu Dei, qd nulla
creatura poet in suo esse conservari sine influxu Dei, qd ma-
nus Deus habet potestatem dominij in creatas, debet illas poet de
et absolute suo esse privare, destruere, et in nihilum
redigere. sed hoc non poet, si aliqua creatura poet conservari
in suo esse ~~conservari~~ influxu Dei, qd Deus non habet potestatem
dominij in ipsas, si alqua creatura poet in suo esse conservari
sine influxu Dei in rebus certa m. 1: si potest Deus alqm
creaturam se et absolute destruere et hoc in suo esse con-
servaretur sine influxu Dei: sine dnes hoc Deus facere
in generali actione positiva: atqui huiusmodi actione positiva
non poet Deus creaturam destruere qd Deus non poet creaturam destruere
si poet in suo esse conservari sine influxu Dei in esse
eo qd ratione positiva subtrahendo influxum sui con-
servativum non poet eo destruere, eo qd a daret influxum
hic conservativum. m. 1: ergo qd ors actio positiva qua hic tendit
ad aliqd esse nec jam tendere ad purum nihil, ut patet in or

autore generativa, etsi enim hoc aliquo modo tendat in aliquid tamen hoc minus constructiva tendit, sicut in aliquid est hoc minus destructiva, actio autem, destructiva seu anihilativa tenderet in purum non esse, nihil anihilatio

Constat conclusio ex S. Thom: ratione à parte desumpta, quilibet ens creatum multo magis dependet à Deo, quam lumen à Sole, atqui lumen à Sole ita dependet, ut sine continuo influxu solis non possit conservari, quo multo magis quilibet ens creatum ita dependet à Deo, ut sine continuo eius influxu non possit conservari. in prob: et quotidiana experientia, qua constat, quod aer subducto Sole, et alio corpore Luminoso lunae ut ut coniunctione sibi communicatum, ac ad momentum quidem conservari posit. in aere videtur certa ex eo, quia tanto maior est dependentia alicuius esse, quanto inferior est participatio alicuius esse, atqui participatio divini esse, qua habet quilibet ens creatum est multo inferior respectu divini esse, quam participatio entis solaris quam habet lumen solis respectu eius solaris, quo dependentia entis creati à Deo est maius quam dependentia lumenis à luce solaris maior videtur esse certa, quanto enim inferior est participatio alicuius rei, tanto propior est nihilo quanto autem propior est Nihilo tanto minus sibi ipsi est sufficiens quanto minus sibi ipsi est sufficiens tanto magis dependet à Deo limis participatio. in etiam est certa ex eo, quia lumen solis longe magis accedit ad similitudinem eius solaris, quam quilibet ens creatum ad similitudinem divini esse

in etna certa gra, qd lumen soli longe magis accedit a similitudine lucis, ad claris, qm qd illa est creatum ad similitudinem divinij &c.

Ruelli 2° quesij 2° dubito de Deo, requiritur die septimo ab operej qd fabricaret, qd creaturas simile, qd subiras in angl conservare. Ro. movet arg. sapient. vsq. Verba, quo fore potest qd perpetuare, nisi su volucres. aut, qd à se volatu, eis, cons. durarent 8 q. 1° cq. &c. requiritur illa, ut ponit S. Augustinus, qda ex aliqua à nobis ignorantur conditio, ut ipsa à cono, ut gubernaculis, conservandi, adrogpin, verba Sts Doct, contrario dilaberentur, creatorij, nam potera ab virtute ea subsistendi à ei creatura, qua virtute habet, qua creata fuerunt, si aliqd ut fuerit, ordinaddorpes

Ruelli 2° influng Dei conservatio rerum accidit, arg, mo ubi superflua, qd in dato, ipse influxu conservatio rerum est conservatio, sic potius repetitio collatio officia, atqui hoc in videt ex necessaria, mo tabig superflua, qm libiscitur, retrahit ei simul sibi dabam, ut ipsi in dato iterato, dumodo in aliquo. confirm nulla res sit ipsi privata suo ergo libertate ad aliquid, perpetuo ut ipsi, quantum est in se, esse amplius aliquid in conferatur, dumodo praestetur, qd aliquid contrario id in aliquo. Ro. Dictum in lunatione ipso lunatio creatura eniqd, qm habet Deo, cui dominio ita ut eniqd à ordinata esse ad aliquid dependere, magis in de sequeretur, qd proprie loquendo influxu qd ex Deo atq qd aliquid ita esse libertatis, in liberatione, sed unum idemq, ad determinatio ei. Ro. in de, et sic in aliquid aliquid conferatur, ubera collatio &c. qm contra conservatio ne. ubi id fieri non nata.

Ruelli 3° permittit ad opera Dei, ut positalles effectus quin [illegible] in suo esse manent, et non agatur, per ro. Ro. qd Deus non sit angere, qm et actu dependere ab influxu divino. da. permittit ad industria et potestas humanij artificis, ut fabricatio opus domus et stabilis qd et ipsa artificis, ut domus opus domus et stabilis qd et ipsa artificis, ut domus opus domus et stabilis qd et ipsa artificis, ut domus

[illegible]

[illegible]

Quæstio prima Humani arbitrii sola arbitraria fuerit
quæ plagia sola sit in malitiæ conservaæ arbitrii, quod
sed mobilis opera facere, quod eo ubique competit aequali
sed naturaliter ad. nc. quod humani arbitrii plenitudinem
arbitraria facere, sed quia venit in humanis, qui ex sua
limpidae arbitrii libertate conservaæ quæ facit
nova damnep. fuerit in potestate sua in gente de dia
ad damnat, et appellat omnipotentem potentem, id
quod habet dum in Dei, ung. Sentio magis, et quia
illi in Deo, id est, quod, sed sunt mutabilem conservaæ
servaæ adscribat.

Articulus 6.

Utrum Deus concurrat ad omnem effectum
creaturarum.

Quæ. Deus necessario et mediate influit in omnem
effectum et opera omnium creaturarum. conclusio hæc [illegible]
ad arbitrii, ut contrarium sit errorem in fide [illegible]
[illegible] Laura, Simplicius, Lauterum [illegible] Sententiis, comprobat, [illegible]
[illegible] ver, [illegible] apud Suarez disp. 22 [illegible] Sententiis [illegible]
[illegible] Theologica contheologis relinquing [illegible]
[illegible] nulla in modum. Deus necessario et mediate influere in omnem effectum
et operationem creaturarum in una parte nihil dicit repugnans, sed potius
[illegible] perfectionem [illegible] in altera parte omnipotentiae
amplitudinem, et perfectionem Dei in suis creatis, quod [illegible]
necessario et mediate influat in omnem effectum et operationem creaturarum
[illegible] certa [illegible] ratio naturalis dubitat de tribuendo aliquem

[illegible] Deus [illegible] et effectus sua ens [illegible] pertum prout hanc [illegible]
demonstras. pri. Dicere [illegible] 30 [illegible] 1. 1. d. quod [illegible] parte
m. j. videlicet [illegible] nihil [illegible] repugnante [illegible] solude obiectum
quod [illegible] pro mpr. mrs. [illegible] pura [illegible] rata involvens [illegible]
fabrique colligitur ex eo, quia necessario et mediate influeret pro
bes effectus et operacio, creatura ex nihil aliud ducit, quia ex
[illegible] effectus [illegible] quia est [illegible] et [illegible] [illegible]
[illegible] necessaria sit adhibendum, in magno operandum influ
ut sine mediatione influxu nulla creatura potest existere autem
arj. atque hoc [illegible] autem [illegible] Deus [illegible] nulla [illegible] [illegible] go [illegible] [illegible]
a. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
potestate et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
influentiam [illegible] quemadmodum ex magis [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] potestate [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

rate, prebit simul à Deo, et creà effectui quoq; mediate da-
rent, et fiet ut à creà solus, sed etiam à Deo.

Solvuntur obiectiones.

Obij contra id conclusa, repugnat divina Omnipotentiæ concurrere
cum reis ad vilias quasq; actiones: qo Deus in concurrit mediate
ad eas actiones creatas, ita efficit à parte. Si se rex aliquis dignaretur ad
vilia colonis se abijceret, in miseria prius ad modum conflaret eres
nesq; nauftat. Ergo ita. Sanctus à sede Regno petita nulla est
vilius cum ministeriis regen se ou pace in detet, qa res est tot
utis limitata et ad humiliores occupationes à maioris momenti negotijs
regnum concernentibus impedirets, aut qa sublimiores emiscuij laboribus
inquirerets alter se res tot in Deo, hic ex à sublimi mitar: qui
citra maculas p sordes et gloatas transit, et ordine communitatis
in unitis Deo posset in fruita et ora à quali facilitate ad in-
stitat, unde praclare S. Aug: Deus fuge in modum alloquitur, si se
curas, o Deus, unu quenq; nisi tam si solum cures, de oq; tam
singulos.

Urgebis 1° Sancte repugnat sanctitati divina concurrere mediate
ad tales actiones creatas qo sa. inter ad actiones creatas et etiam
actiones creas libera: sed ab has ac mediate sinisteum nolit: ad
actiones ante peccaminosas concurrere repugnat sanctitati divina, cum
alias Deus posset vere ac propriè drij eadem et autor peccati qo. Sn:
raae vero dicitur, quod 2 pm videlicet, qs Deq est auctor peccati,
ascendit mediate, qs Deq est ea peccati pt d: est ea p peccat simi
pliter n: est ea fauidens, atq; pure sho Ro:

Urgebis 2° Deq vera ratio refrio nisi fuerit in actionem peccaminosa
qo in est ea p fauidens, sed ea p se. Q. re. ea pacidenshie in
Sumitis pro ea, quae in refria effectui, sed ea quae in concurrit
ex propria determinae, inclinae, aut inclinae, sed praeter intencio
contra inclinaae et detraae aeterij, quemadmodum etiam ea p se
hic in Sumitis p ea, quae refria effectui, sed ea, quae concurrit ex
propria determinae aeterij quemadmodum. atq; hoc d ratio, cur Deq est in
Sensu explicato, et ea fauidens peccati, cum ex peccatum qua tale fit actio moali
Urgebis 3° Deq concurrerit libere ad peccatum qo Facultà, qs in influxu est ex
determinae aeterij. a videtur certum, qd Deqad illum effectum ad entra restatur, sed
qda concurrit libere libertate mediata ea. mediata nascit.

Urgebis 4° Deq ad illa actione peccaminosa concurrit volens qo libere et qd
immediate concurrit à vis certum. Si eam noleret condonare libere non concurrere
qda concurrit volens nqd et permittendo sustineat ea. sed mediando
nè etc vetes Dei ad actione peccaminosa averlatis. unde etiam est amicus
Sanctus ne fuisti in peccatis tuis prohibui nihil cabone in iniquitatibus.

Urgebis 5° qui sua in fuit in peccando in libi sed unt aut nqd aut enfuie, si
Deus ergo si permittit ipsa sua sua nullum eleuciola pruterentis qo ac
qd ad in non vult. Etiam influxum propria determinae, mitata e. aeterij stratum.

contra mandatum et ab ea obligatur impedendi non est ad rem
quia non directe inverterendo aliquem: potest quidem Saul fieri in
positivo influxu permittendo aliquem positivum influxum non ab
eius quia quando non est ant voluntas nolendi negativa existit ante
propria determinatio, imbentis. Q. ad directe da principalis
ratio. ex parte non. quia non fuerunt et operandi, ad id hoc sit determinatum contra
determinata in illo, tunc non potest aliis, si subsistat
ille concurrit. nec possit quia qui in ipso Deus potest punire
peccata, dicitur potest influere et concurrere ad illa actionem
peccaminosam. quia permittit, neque deus, qui plus concurrit, et
potest prudere, vacat a caa talis actionis, nec potest in eo, qui
concurrit ad furtum in potest impedire; talem fere actionem a
furti, tenetur ad restitutionem; quia si Deus plus concurrit ad
actionem peccaminosam in potest impedire. ergo Ipse etiam vere et
simpliciter a caa actionis peccaminosae. Ad 2a. qui plus con
curritur potest prudere et vero caa talis actionis, si teneatur
illam impedire ca sicut teneatur ne etc. ad hoc ut qui modo
cessatur a caa aliena effectus quae permittit et non vetat debet
et ad actionem illam impedire. aliquis Deus, Quia potest impedire
actionem peccaminosam illam et tenetur impedire, ergo peccat
ergo, quia si teneretur, necessario impediret, ad eam quia talis
actio peccaminosa, dum expugnas operari et prohibere, hoc
quia si ergo, quia obligatio impedendi a Deo et ad tenetur omnem
non si teneretur impedire peccatum. sed in nullo casu potest illi
paenis cruciare. quia Deus non potest dare sua obligatio et con
sequenter ne peccata est chimera. quia obligatio impedendi
peccata non dat, nec est obligatio impedendi chimeras, quae sunt
chimerae. sicut illa. quia teneretur aliquis impedire, ne furetur
aliquis aliquem.

Argo bis 6o Voluntas recta a caa per malitiam finalis non
peccato obj. non vellit, autem recta illa finalitatem; demonstratur, ut
sit phis meandem malo peccatis. quia etiam Deus erit causa per malitiam
et si positive illud non vellit aut intendit. Ad 1m: Ad peccatum
a, quia Voluntas recta vacat ab intendit ex determinatione
quae est malitia finalis aut a caa identificata, autem ne sufficiat
nonnena; proinde si voluntas pulsans et vult actum Deus
vero nec malitia finalis, nec autem aliquid, quia identificata
aut necessario conexa et positive et aut intendit.

Argo bis 7o Voluntas Dei non potest velle peccatum. quia etiam si potest
dari non potest influere in peccatum. quia si potest Dei non magis quam
re Salutat. quia Voluntas Dei 2o, si Deus mediate influit
in actionem peccaminosam. Haec vera erupta. Ad 1m. Deus
unitus ad peccandum. Deus contra peccatum creatura. ~~Ad ha~~
~~Ipsam est absurdum. Deus quia indignus. ergo. etc~~

Si sermo sit de voluntate positivaca ei, sic intuere
ex propria voluntate dei determinatae determinatae
actio p. ad 2 in m dubia positiva, non facient videntur
cuiusvis voluntatis positivae, in centrione, nec in actu, aut
actus quae, hinc ubi dispositionem a alia magis, eluxd ex ha
Deus influit concurrit ad actionem creaturae in actu
Deus nequit ex parte actus, in quibus determinatae creatura
habet sua intentione, contra suam intentionem
et ita et obligat impedendi, quia fovemur et habet
in penitus decipitur.

Ob. 2o contra 2 conclusio. Si Deus influit in creatura
ad actionem, tunc sequitur, quod Deus determinet creatu-
ra ad peccatum, atqui hoc non est admittendum, quia alias Deus
esset, si hoc autem probatur pa. Dei mediate ponit, sicut
determinat finem ad quem, determinat ad penitentiam,
atqui Deus ponit, ergo determinat finem ad peccatum,
in videtur ex dem. Deus ex p. finis determinat ei
peccatum et ergo facit determinat ad peccatum, sed hoc Deus mediate
ponit. Si ad pa. qui mediate ponit, ergo determinat
finem ad peccatum. Ergo qui primo in actu virtutis et mediate
liberum qui mediate ponit, ergo determinat finem ad peccatum
ergo primo in actu virtutis et mediate liberum
et Deus atqui Deus mediate ponit finem ad peccatum
ergo primo in actu virtutis et mediate liberum non
est in actu virtutis et mediate liberum non ac.

urgebitur ala finis determinat ad exercitium virtutis
et mediate liberum: exercitium illud virtutis et mediate
liberum ad exercitium Dei, ergo finis illa determinat
ad exercitium virtutis et mediate liberum Dei. Sic in da
ac. Aliquam habet propterea Ch. d. in ad exercitium virtutis
et mediate liberum creaturae c. Dei non est idem ad exercitium
Dei virtutis et mediate liberum non virtutis nec mediate
liberum non ac. ubi virtutis et mediate liberum, cuiusque ubi virtutis
et mediate liberum ubi manent adeo simpliciter mutatur
in creatura non pte ad, ubi quod manens, et in ita liberum
intrinseco, quod ubi o deabat in, et quod virtutis et mediate
liberum dei, et hinc ubi illa, et sic Deus nominet creaturam
virtutis et mediate liberum operantem, non et in dei de nom
nat virtutis et mediate liberum operantem et sic ex ac
eodem actio dicuntur, diversis dari denominationes, sic in vel
ad diversis agentibus, hic et in eadem intellectio denominatione
virtutis et libertatis, ab et libertate habitus intellectualis, et sic habitus
ita ad intellectionem mediate conferrebat, et dicitur virtutis

[illegible] denominatae deligentis, seu libere agentis, in ubi
libertas voluntatis [illegible] [illegible] [illegible] omnes
[illegible] concurrerent.

Arg. 2° Tali modo da actionis dei verificarentur contra
[illegible] quod hoc esset in potentia ex una causa, actio pa-
actio creatura esset mutrens, [illegible], [illegible] praeexistere
actio vero dei in se manens, etc. atqui hoc est contra
[illegible] quod. Ipsa ad p. d: 1m m: et manens actio creatura c. [illegible] dei n: 1m m. ad: 1m 2 [illegible] actio
dei, a manens est effectus dei c. effectus creaturae n: 2
m: n et da utique hic est contra [illegible], et addit actio
creaturae. ab dei est manens creatura ergo est manens
creatura c. S. Est manens creatura ergo est manens
deo: nec responsio patet ex [illegible] N. praec: ad hoc
[illegible] ergo [illegible], quod [illegible] ad hoc contradicit
[illegible] actio dei, actio creaturae quod dicit [illegible] 1m actio
dei in se, 1m actione creaturae. [illegible] actio dei
actione creaturae. nunquam [illegible] nec [illegible] Deus [illegible]
conservat, [illegible] operandi prout [illegible] ad [illegible]
[illegible] actio dei in se, 1m actione creat. [illegible] [illegible]
[illegible] creatura [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Urgebitur 3° [illegible] actio dei in se, 1m actione creaturae: quae
[illegible] aliquid effectus creabit. Deus enim creat 1m [illegible]
[illegible] quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Urgebitur 4° actio [illegible] effectus absolute dependebat a Deo
[illegible] ad [illegible] actio vero [illegible] quae effectus absolute
dependebat a creatura [illegible] effectus quod in
[illegible] eadem [illegible] quod [illegible] actio vero [illegible]
[illegible] creatura [illegible] effectus absolute dependebat a Deo
quod actio [illegible] quae effectus absolute dependebat a Deo [illegible]
[illegible] ergo non [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] m: ad 1m: da. [illegible] creatura [illegible] [illegible] [illegible]
aliquo modo da. hoc potest quod alio modo [illegible] hoc [illegible]
[illegible] effectus [illegible] absolute et [illegible]
[illegible] Deo Deo, et a Deo ab creatura Ita, creat
[illegible] generatione [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
determinato dependebat a Deo hoc [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] d: a, in creatura a [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
dependebat [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

Corollarium 8.

Ordo Dei determinat ad individuum effectum

Dubitari hic, quoniam sic causa determinans ad individuum, certum enim est quod ignis generatus et producens effectum aliquem ex infinitis possibilibus, potest quod aliud individuum ponat. Hic ergo quod ignis poterit generare Petrum, sive aliud ignem, certum est quod filius generabitur Petrus, sive aliud ignem. Ergo ignis et ignis C. et sic in infinitum. Inter omnia ergo ignis, sillo stare infinitis unicum individuum filius, non ergo unicus ignis. Quomodo igitur est, sicut ex ignis patris in illo instanti hic potius filius, non ignis A, quam alius Petrus, nunquam ignis B, quia ignis nunquam determinat ad unum, potius quam ad aliud individuum in individuis possibilis? Ad hanc quaestionem [illegible] dubitationes praecedentes Sententias referio, 1ª Sententia dicit, quod inter ipsa individua effectus possibilis detur aliqua subordinatio, condemno, ait Suarez, nulla realis ista, ut conaliter individua a. nascat ab individuo b, et sic deinceps, cum haec sententia contradicit ratio, quae docet, quod idem non individuum pro alio hic et nunc ponatur, quia causa 1ª agendi hic potius quam alia, certum est, [illegible] ponatur hunc potius quam aliud effectum ergis. Quomodo autem, bene dicam causa in ingenio, si effectus, sed cum hic et aliquis, ita in hic potius quam in alio circumstantia, sed hoc ita, ita dicit ad numero effectus, si in diversis circumstantiis, diversetur. Hanc Sententiam defendunt Thomistae quibus ex nihilo non [illegible] et Suarez, altera Sententia dicit, omnes effectus possibiles naturaliter ordinati, cum omnibus suis circumstantiis, ita ut circumstantiae, ad eos in illud circumstantiae, et possibilia individua sicut quae actuae mutuo. Quare et hic Sententia, et determinatio hujus potius quam alterius individui soli Deo attribuitur, ita ut nulla ratio determinans sit solum et unica arbitrium dei, et volentis concurrere ad aliud individuum inter res. Tertia Sententia, quae constituit media, et sic, quod dicere determinatio ad individuum esse pendere ab ipsa natura, sive conversione, ut ita fuerit effectus possibilis, ad hoc, quod ab aliis circumstantiis, nec a deo, sed ab ipsa causa 1ª sui hoc sit operari, sit necessaria. Hic Suarez.

Quia 1° determinatio non habet locum in casu libertatis, ordinis, successionis, aut respectu eiusdem possibilium ad certos usus piorum. 2° consistit in hujusmodi ordine aut respectu dandi, vertit aequale absurdum, quia esset omnino contrarium; go non est dubitandum. 3° ex dictis patet respectu istius, 1° quod Deus potest, quod voluntas mundum, ducere non disposuit, potest omnipotentia, 2° quod non potest totum hunc ducere aliquot mundum possibilem, item, quod nunc nihil quod condidit in loco et tempore non obtinet esse in alio loco, sive in alio magnitudine, nec momento sicut aut citius. 1° quod ho, qui natus ipsum, Kirch filius in lege gratiae en parentibus Christianis, catholicis, qui non filius in hac Ecclesia Romana cum peccatis praedantibus his peccatis non potuisset natus filius, in lege naturae non filius, sed parentibus ad idolatriam, nequaquam filius in alia Ecclesia Romana, cubiculo, 3° quod Deus non autem natus habuerunt speciales gratias, quod est ratio infidelis potuit fieri conversus parentibus concepto in infidelitate. 4° quod Deus Kirch, in nata sua caeci, blandi, cum aliquot hoc est similes figulae, videntes absurdum aut contrarium communi religiosi go.

Quia 2° nulla causa 2ae Kirch sit generica, Kirch sit liberam determinatio ad individuum, p.c. numeris quae, 1° ex 1ae: causa 2ae supra non angit eam individuum praecalio go non determinatio ad quod individuum. causa indeterminata certa causa en supra nihil potest extra angean. p: agitis a. Mero non angit praecalio go magis, libertas ad finem. Sed quod non magis in ratione communis est nobile ad finem, sic nota communis nata, 2° appetitus finis nobiliores praeferuntur, go nobiliores non magis servitus ad finem nata, atque unum individuum non magis servus ad finem causa 2ae, quam aliam go. p.a. Fris quia habet causa 2ae, obnoxiatus et individuum sibi similes, aut aliis quatenus non sed pragis sua fieri, non contrarias sed non minus, sed abjicia non magis servitus individuum ad finem, hoc est quod ponantur ad individualia nata causae finem contracta ex ad similia go

Prob: minorem consilio quod non ab causa liberum non est unum individuum eligere prae altero go neq determinare p.a. illud non est libere praeferre eligere quod non determinatio absque una ad individuum a causa libera non determinatio ab altero go non dicitur certo, ut ex voluntate rois en plebis eligere unum debet ex multitudine perfectibilium, donare liquidum aut donare non est nisi determinatio go apparet quod individua non sunt determinata nisi quod ad similia et in Biblia, ab uno hunc modo aut ad non sunt determinata individua, in Biblia, ad nata habet go notandum hujus quod magis certum consilio m.j. non unica non potest intelligendum libere, aequale Vlaborarageli, en et Kirby non dicunt constituit aliquem contra ut tributis virtute determinandi, dare eligere ad individua possibilia.

Quia 3° causa ja indeliberata Dei decretum non ad individuum. p: ex uno parte debet manere ad individuum habet a causa quod ex altera parte. 2° ad subiectum causa 1ae magis comes ab domina, sed concessio go debet manere ad individuum determinatum habetur a causa sit, quae habetur sed determinatio ad individuum habetur a causa sit, quae habetur sed determinatio ab aliqua causa. Kirch, ordine, antecedentem possibilium non ad individuum determinatio ab emanatio Kirch, Dei non est requisitum possibilium, sensum ab sui go ens, res et conclusio p.a. a lucy dicit go. 1° ex a. quod 2° ex a. si determinatio ad individuum determinatio causae ja, quae magis subito Deo creatae et omnium in ea supra creatura, quia creatio magis subito Deo si ab ita determinatus, item, sic Deus ut, causae ens, quae ab infinito individuum possibilis generalis, causae ens persuadebatur, cum domina sive

ut effectus [illegible] possibilem, et [illegible] aliquo modo partes [illegible]
ad individua, [illegible] est tam ex autoritate [illegible] in individua, in [illegible] quia plura, quot [illegible] non [illegible], quae ad [illegible] sed
[illegible] ex respectu effectus possibilium. Ergo magis elucet Liberalitas Dei, re-
[illegible] ad individuum, ex effectu non [illegible] abigati [illegible] circumscriptis
effectus diversos infinitos. Et sic magis offendit Deum quod sit [illegible] com-
[illegible] Dei, quam magis elucet [illegible] De, nam [illegible] magis ad
individua [illegible] autoritatem [illegible] necessitate [illegible] non [illegible] possibilibus
[illegible] aliquid aliquo individuum, et quidem [illegible] non [illegible] possibilibus
[illegible] habent ad hoc, ut [illegible] pro infinitis aliis [illegible] possibilibus

Solvuntur obiectiones.

Obj.° contra 1.am conclusionem Philosophorum, 2.° quia [illegible] tempora [illegible] tempus, et quia
natividus [illegible] observantiam, non [illegible] ad nisi [illegible] [illegible] non [illegible]
[illegible] S. Thomas [illegible] 28 de [illegible], non [illegible] [illegible] ad [illegible]
[illegible] si ab alio [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

Obiec contra dicta. Deus non determinat se ad hoc vel illud praeter alio, cum tamen magis conducat et sit magis ad finem intentum quam aliud, quia tunc ipse determinaret non individuum praeter alio, cum tamen magis conducat ad finem quam alterum. Confir: quia si ipse determinaret se ad unum calorem non posset cogitare [illegible] quod vellet subire eligere unum calorem non posset cogitare [illegible] Pennas ad finem quod. Dicit ca. ac. Dicit ipse determinat se ad singula individua possibilia, cum vero [illegible] libera, [illegible] libera [illegible] habeat plura obiecta omnia similia, quia [illegible] determinare ad unum eligendo [illegible] diversa [illegible] habeat illud, [illegible] volendo. et [illegible] ad confirmat. Dicit. Si ipse determinat se [illegible] libera [illegible] determinare ad individuum [illegible] determinare ad individuum [illegible] determinare. unum eligendo praeter alio, [illegible] unum [illegible] abaetero.

Quaeritur Cum libera [illegible] eligere unum praeter alio, et si unum abaetero [illegible] quod [illegible] contingere, ut [illegible] unum praeter [illegible] contingat non eligere aliud unum, quia [illegible] contingere. Dicit ca. quod [illegible] contingere, ut [illegible] determinare [illegible] Dicit ca. ac. ut [illegible] determinare [illegible] a dicit. quod [illegible] libere eligit calorem [illegible] aliquid [illegible] quod [illegible] obiti [illegible] quod [illegible] obiti [illegible] quod [illegible] determinare [illegible] determinare [illegible] determinare

Quaeso, Dea determinat ad hoc, quod determinat eos ad individuum, quod hoc
ad individuum est realiter idem. Et ita. Ad naturam sortis pertinet esse
Deum. Sortem non esse et non esse Deum est idem. Deum non esse et esse
in B. Sed ad naturam B pertinet esse Deum. Ergo esse in B et esse Deum
sunt idem realiter. c. adequate ne.

Quaeso, Quando [illegible] effectus est gradus individualis entis ad effectum
[illegible] effectus, quare Deus magis ad gradum entis effectus, ad quod determinat ad
individuum. Et cum ita sit, sequitur de [illegible], obito an vult [illegible]
[illegible] quia non est ratio gradus [illegible] ad aliquem effectum
[illegible] Deum magis ad gradum [illegible] determinat ad gradum [illegible]
[illegible] ad gradum [illegible] diversarum [illegible] determinat [illegible]
[illegible] determinat [illegible] et [illegible] determinat ad gradum
[illegible] determinat [illegible] ad individuum [illegible]

Ob. 1um contra [illegible] Deus determinare ad individuum, tunc determinat
[illegible] 2um Et Deus determinare ad individuum agit liberi, agit de libertate
ad [illegible] libere, agit libere et determinat [illegible] determinat [illegible]
[illegible] ad individuum [illegible] libere [illegible] [illegible]
[illegible] effectus libere [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Deus [illegible] libere [illegible] [illegible]
[illegible] Deus [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Deus [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Deus [illegible]

[illegible]

Articulus 8 huius. Quod causa

sua debeat [illegible] ad [illegible] effectus

[illegible]

[illegible]

Quo 1° dq ipso creabatur libertas phia praedestinare ad aliquid
ad aliquid pro illo dicit omnino phia p: concilio Tri: probata
autoritate. qm nuper mavis inverisens de L. Cajd. autoritate, sorta
mediae veritatis phia an hoc germano velarere, quae L. brum lucu
Edit. 1. 2. pla cdig, nem confirmat autoritate S: concilio. ra ac enbofa
ch. Deusque praedestinavit volentibus ipsi creabat ad ac, ioa, alij. Ad
nulla dat libertas indifferentiae, atqui hoc contra fidei, qd Deus praede
stinavit phia. m pacat. cuius dogma fidei qd Deus in hoc libertas,
fieret, id Sedul. defuncta a Trisidentino contra Calvinum ab abalij portuna
contra Jansenium calumniae pessimo abhorrebat eadem mentem et nunc
et damnandum in habui. Haec Lepla de qdo in hoc libertas necessitatis
Ad Secundi libertas a coactione spiritus alicujus voluntas, et creabat conditio
ad Sed nevertabili, et impha nihil ad actum Dei in habet libertatem ad bona
ad Deus, ad quidquid a Deo non creatur phia ad aliquid actum et ad
urbur sub me vitabili, ab me phia nepte ad illudigo ch. habet libertatem
indifferentiae, in hoc sensu videtur qd Lepla ridens, agit in equa explicat non
ly libera an libertatem indifferentiae sed a nepte a fortuna. a habere necessitatem
ad sibi nevitabilem ad actum, et habere potest pronae indifferentiae qm nepte
actum et omis omissionis hinc nihil magis repugnat libertatis qm nepte
a quidem consequens qd ipsa voluntas Dei, libera sicut verbum sit. Ad ar
cidens quae voluntatis actus in consequentiae qd ipsa vitae. 1. metaphysi
rem qd ac inalter mferb actus a quid a nepte nepte ad actus atque qd ter
minat phia ad lucidi mferb actus qd equidem a phia nepte ad actus, et eum
praedestinatio phia Dei ab nevitabili, sed nuper probe Deus praedestinatio Deo
habet. Ad 2a ad quae qd voluntas, ad mentabilem qd aequivalunta
constituta. Sed modo alterum ac phia habebis aversatio nepte, sed
a dantione quale habuit habet, in alio. Dominum dum, qm autem
Widentiae possit amare.

Confirmatio conclusio ratio et auctoritas. S. Th. potest, quia ab alio agente super
cor ad antecedentem a vere et probabiliter determinata ad unum, et ipsum
ons ad primum, et ab aeque ab. Deus voluntas, creata phia determinata
et indifferens et ad determinatae atque voluntas, creata phia determinata
ad actum et operari et vere libertatem ab aeque sequentes et ab eo et determinatio
a deo qd. a adversari: ut hoc termini affirmans qd ab ipsa creata aeque indifferens
in dabis determinatio pis in hoc potestate pendere ab eo, non ab aliquid ab
nepte pendere determinatio Dei, quia ab eo, si ab eo, damnantur Doctores
nepte theologia, quia qd ab aeternitate et ab eo, si ab eo, damnantur Doctores
et libertatem qm in eo unica actus uno actuum vere et libertatem moveretur et
determinatur Deus. atqui. Haec ipsa quae potestate non phia, qd Deus
nepte pendere de ea, probo. Ratio. Dominus Deus non ab eo constituta ab alio
vera S. Thom. quia Deus non potest creari in eo vere et libertatem ab alio
determinari, et ab ea habere amare et sed sic pars 2a. q. 6 b. ad tertium
dominus dari novere voluntatem ad determinatio sed ab alio, neque ad bonum nem
uni nequis. sed hoc quod dabo omnis ad volendum facit ad ipsum. vere tamen
et aperitur, sed interpretatur aliter dog nequis aliquid ab alio determinatio voluntas
Deus tamen, sed ab his. quia non est quia, ab ipsi clare Deus: Voluntatem de
terminare to ipsa et ab eo et sed. sed aliquid ipsi aeternae ad bonum partio
clare, et nulla dari. angeli in dog non est, et in quantum non finis
determinatio ab, voluntatem, ita ita non qm dari beatitudo Dei, et bonum
in a praedestinatio phia, natus explicat qd alteri, ; et qd ad. Deus sic non
nepte finem ad bonum qd ipsi hoc ab non, sed sphere. et in ipsa ab eo et voluntas
et bonum: qd sed qm non, vere et libertatem voluntatis, hoc ab eo
et Deus. m 1a d. 39. 2. 1. ch. in qd aequis potest voluntas in quantum in
et indifferens ad ulnus, sed determinatio angelus in hunc ab eo non ab eo
et aliud determinatae, sed ab ipsa voluntas et libertatem ar. 1° Dei de potestate

[illegible] ad [illegible] determinabo [illegible] quia non voluntas
[illegible] ambo quod [illegible] hic [illegible] notificasse [illegible] determinabo aliquid
[illegible] quod [illegible] [illegible] libere [illegible] Sic ait Mag. D: 290: 2: ar: 3
[illegible] Voluntas [illegible] eius ad quem [illegible] [illegible]
[illegible] Dub: hanc concludo [illegible] quia [illegible] determinat
[illegible] determinat ex [illegible] [illegible] quod [illegible] determinat in hoc [illegible] [illegible]
[illegible] Lei [illegible] [illegible] verba [illegible]
[illegible] Sed [illegible] Sanctus [illegible] [illegible]
[illegible] Dio. 2° concilio Tridentino non habet praedeterminationem physicam p. e. [illegible]
concilio Tridentino liberum hominis arbitrium [illegible] quod [illegible] voluntas
[illegible] praedeterminationem physicam liberum non arbitrium [illegible] resistere et dissentire, atque [illegible]
[illegible] quia [illegible] voluntas ad alia non liberos, [illegible]
[illegible] praedeterminatio physica [illegible] [illegible] concilio Trid: [illegible]
[illegible] dissentire, si [illegible] liberum non arbitrium [illegible] [illegible]
[illegible] cooperari, assentiendo nec [illegible] dissentire, si velit, [illegible]
[illegible] liberum arbitrium [illegible] cooperari, assentiendo, [illegible]
dissentire et resistere potest deo movente; sed [illegible] motion, [illegible]
[illegible] in primis [illegible] S. Thom: quod [illegible] [illegible]
[illegible] certis et [illegible] principium habet, quamvis [illegible] [illegible]
[illegible] deliberationes, [illegible] resistere; [illegible] [illegible]
[illegible] deliberato. [illegible] a: 9 ad 1m Sic [illegible] [illegible]
[illegible] nos resistere. Ad [illegible] S. Th: nos [illegible]
[illegible] ad [illegible] voluntatem bonam [illegible] [illegible]
[illegible] resistere, [illegible] [illegible] liberum non arbitrium [illegible] voluntas
[illegible] resistere non [illegible] [illegible] resistere [illegible]
[illegible] voracem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

[illegible]

et mō ejus. Ad 3. q̄d Deus dicere non potest ea velit ponere blasphemia libere plaq̄
contra ejus naturam, licet nihil aliud inde sequatur, nec subsit, sed plena
q̄ sanctissimi, libere consentire non possit ad actum ea malum, q̄d Deus velit
autem fieri libere contra eam, hunc velit ab eo ut prohibitum malum. Sed
dicunt ex hic, et si peccatorum ratione non esse libere, ejusdem tamen rationis
Deus, ita ex improbanda, sive peccatum committere, velit reprobare regnum Dei
ne mali libertatem indagentur ab ejus, et ad ipsum conferendum libere, contra conscientiam
quod ipsum tamen mysterium non mediante malitia quod ejus ne mala ejus, sed
peccatum, quia ex Deus, ita et hoc ipsum ita determinatum sunt malitia, ab
determinatione ejus ad peccatum, ita ut hoc, quod ipsum malitia, ut Deus velit et
libertatem et ad malum peccatum, quod ad voluntatem libere, et contra
conscientiam, q̄d ipsum adversari in hoc ipso arbitrio Deus, ne mihi ab malitia
et quaestiones et dicere aliquas quaerere causas et ordinaturas, nullus
et, non ab ipsa qualitate simplicitatis, sed libertatem. Sed quod Deus ipsa
determinat in ea ratione, quod ipsum ad a libertate et adversitate, quia si
quid contentum malitia, ita malum, quanto quod libertatem libere et ad
verbum per ipsum, quod dando certum phrasibus dei malitia et hic determinat
malitia, ita ut quaeliber simplicitas, et quia ordinem omnium nihil aliud, quod
velit blasphemia ita ut libere et adversitatem ipsorum, ad aequalitatem et subjugium.

B. C. 1° ponitur, quia nihil quod videtur evenit. Deus non potest malitiam nec con-
sentire libere ad malum peccati, ergo ut blasphemia libere et esse ad nerbe affectat
quod non esse desuetudinem infinitam eis sanctissimae, cum faciens autem malum, et
nemo negat. Quod longe magis non potest blasphemia irrestibiliter determinare ad malum peccati
p. c. Ita negatione. Quod nulla ut facta ab eis negat, dispensatio dei potest, quia
Sanctus consilium potest ad hoc stare cum omnipotentia peccati, quod determinatio ab
blasphemia irrestibiliter non, impedire ad blasphemia, ita ut nec, quidem, quod
quod potest stare cum peccato, quod Deus magis urbanum facit tali, non
minus, nequaquam dicta. R. contra eum ut sudet, quod irrestibiliter determinatio
ad illi peccatum inopem.

Conf. C. conf. Th. si Deus non determinare phia et velit malum peccati,
nunc ho volendo malum peccati, ergo ex nihilo blasphemia in peccatum,
hoc agnoscere, et qui hoc evenire absurdum, quod. m. p. th. illust. doct. S. Th. 2. 2.
de Verit. c. 23 ubi ita ait: ex hoc unaquaeque voluntas et bona, quod bona
voluntas, et sanctissima, quia in conformitate et sui consilii non voluntas hoc
velit quod Deus, ita Deus ipsum velit ex natura rationis antecedentem, non
in hoc nulla et dicitur. Sed ex hoc ait dari bonum, nolo autem non voluntas, quia
conformatur, quo voluntas, quod Deus vult, non velle. quia dicitur non versa simplicitas
hoc et ad quod non. et quod velit id, quod Deus vult velle, nolle et peccatum, non si Deus
vult malum peccati, nunc ho volendo blasphemia, nunc quod Deus vult velle, quod
et peccatum, hoc nunc hunc autem voluntatis, et hoc nolle blasphemia, aliquid
Deus volendo malum peccati, nunc hoc nonere hunc autem voluntatis, quod vult hoc
velle blasphemia, quod nunc hoc peccatum, quod Deus vult velle, ad eos
autem volendo et peccatum esse agit. Hoc autem ipsum deducit p. Ruf. 8. 33.

De sorte adversariorum ad ipsam conclusionem.

Ad 1° ex Soreto, quod Deus non potest ipsum determinare subjectum aliquid, sed omnia
quod ipsum tempus ad libertatem, quia non, libertatem quod Deus non potest,
et determinatio quod subjectum ut non libertatem, quod determinatio plena ad peccatum et ad potestatem
libertatem, velut R. Deus ipsum quia sit, et potestatem et libertatem, quod libertatem
autem ipsum non determinatio ad subjectum aliquid, et non ad malum, quod tempus ad
ipsum, quia ita non, potest ipsum libertatem, quia et contra ad malum, quod ipsum et
R. volunt et quod ipsum aliquid, tunc ad R. et ergo, nequaquam contra ad ipsum
in tempus, quod Deus magis libertatem determinatio ad malum libertatem quod

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

placuit L. 3 contra gentes 82. ubi ait, voluntate aut voluntione determinari debere a bono apprehenso et ratione, quia ad voluntatem pertinet, et ratione autem, quia convenit ei fini. Cum autem multipliciter in deo dicitur voluntas, uti et bonitas sua a qua movetur, hic inferit, voluntatem divinam determinari ab alio, voluntas autem creata cum dicitur ab intellectu, autem certe ab aliquo bono determinari ab interiori ad volendum finem, cum autem intellectus, nunquam aliquo certo bono quia dicitur a voluntate et dicitur in parte intellectus, in quibus clare colligitur, quod sententia S. Th. aliquando voluntas creata determinatur ab alio in qualitate ab alio dicitur quod intellectus, quia ultimata a bono apprehenso ad finem volendum, quod intellectus repetit finis ultimi et bonum contingit vita: S. Th. aliquando habet actum voluntatis, et qualitate determinatur effectu aliquando vero ultimata quia et nonnunquam S. Th. dicit intellectus quod determinatur unicuique facultatis aliquando affirmatur S. Th. dicit intellectus praecipuae ante S. Hoc quod a regat. S. B. quotiens, 1. ag. c. 1. quod Deus non [illegible] qui agnoscit S. B. pro nosse, quia et intelligere rem. S. dicit ordinare, quod S. [illegible] voluntas nata in praecedentia Dei aliquam [illegible] et alia pertinere ad [illegible] Dei. Et sunt de primaria quia et nostra [illegible] quod non primum nata in portis ad Dei aliquid pertinere, et alia praecedere, quia [illegible] pro certa, quia certa determinata inferit, ut ita existimare, ad [illegible] [illegible] ad aliquid dicunt quia aliquo modo consequentem ad alia libertas [illegible] [illegible] S. Th. de [illegible] quia non [illegible] ad [illegible] Q. quinta. Sic non [illegible] [illegible] S. Th. [illegible] ad aliquid, ad [illegible] quia ita voluntate et quia [illegible] S. Th. [illegible] et conservat virtute, [illegible] promovere [illegible] determinatus ad volendum bonum in communi, et [illegible] [illegible] particulare quia quia [illegible] concurrit ad operandum quia quia modo voluntatis [illegible] [illegible] quidem [illegible] nunquam, S. Th. [illegible] [illegible] [illegible]

Q. 19 Dubitare videtur Gulielmus Antisiodorensis, utrum Deus possit resistere sibi ipsi. Et videtur quod non. Quia ut dicit Augustinus, Deus non est sibi contrarius. Sed si posset resistere sibi ipsi, esset sibi contrarius. Ergo non est. Sed contra est quod dicitur Sap. 12. Quis dicet tibi quid fecisti? Sed non dicitur nisi de Deo. Ergo Deus potest resistere sibi ipsi.

Quod autem Deus possit resistere sibi ipsi, ostendit Gulielmus Antisiodorensis, quia Deus non potest resistere nisi per voluntatem. Sed Deus potest velle contraria voluntate. Ergo potest resistere sibi ipsi. Sed contra est quod Augustinus dicit, quod Deus non potest velle contraria, et quod Augustinus dicit, quod Deus non potest velle contraria voluntate. Ergo potest resistere sibi ipsi.

Q. 19 Quod Confessione Voluntate potest quis resistere et abjicere naturam, et immanere. Ad quaestionem respondeo, quod ex hoc quod aliquis habet potestatem voluntatis, habet potestatem resistendi sibi ipsi. Sed Deus habet potestatem voluntatis. Ergo potest resistere sibi ipsi. Et quod habet potestatem voluntatis, ostendit quia Deus habet potestatem omnipotentiae. Sed potestas omnipotentiae est potestas omnipotentiae. Ergo potest resistere sibi ipsi. Et quod habet potestatem omnipotentiae, ostendit quia Deus habet potestatem omnipotentiae. Sed potestas omnipotentiae est potestas omnipotentiae. Ergo potest resistere sibi ipsi. Et quod habet potestatem omnipotentiae, ostendit quia Deus habet potestatem omnipotentiae. Sed potestas omnipotentiae est potestas omnipotentiae. Ergo potest resistere sibi ipsi.

Q. 20 Utrum Deus possit velle quod non potest. Ad quaestionem respondeo, quod non potest velle quod non potest. Sed potest velle quod potest. Ergo potest velle quod potest. Et quod potest velle quod potest, ostendit quia Deus potest velle omnia quae potest. Sed potest velle omnia quae potest. Ergo potest velle quod potest. Et quod potest velle quod potest, ostendit quia Deus potest velle omnia quae potest. Sed potest velle omnia quae potest. Ergo potest velle quod potest.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Ad 3.o Deinde quod dicitur de malo peccato, quia Deus non movet, id facere
ex officio causae primae et agentis universalis, Ad contra 2.o quod ratio causae, et
determinationis, ad concausandum, a causa determinata et a Deo, et sic ut determinato
voluntate propria et agendi potestate. contra 3.o quod causa 4.a et motor
universalis concipitur ut Deus determinans, sine ut determinatio
aut diversa, nisi quod determinet ad aliquid faciendum et sic Deus.

Ad 2.um Ad quarto. Licite peccati et ex libera authoritate et voluntate Divina.
Ad contra 1.o quod requiritur quod ex eo potest sapientia esse malum peccati,
Dicitur enim aliquis licite peccat, quia cum est libera authoritate et voluntate
Divina. contra 2.o Licet absolute loquendo licite peccati libertas
Divina id est id quod possibile sapientia, et a Deo, non tamen ex quo licite
peccatum est, sed potest licite, ut supra probavimus. Ad 3.o licite
Voluntas et libertas voluntatis Divinae. unde adversarius potest dicere non concludere
argumentum quia licite peccatum est ex libertate libera et Divina voluntate, quod non sequitur
peccatum quia non sine illo fieri requirit.

Ad 4.o Deus volunt solo velle et determinare quae peccata, prout exigunt
[illegible] bonum ut gradum entis et malum 2.o quod effectus [illegible]
quod non requiratur infinita eius sanctitas. Ad contra 1.o quod ratio quia
quod contradicere et indeed peccatum 2.o quod in entis, 1.um quod effectus
quae repugnaret infinitae eius sanctitati, contra 2.o quod etiam peccatum, et malum
peccati, quae malum quae malum peccata, sicut et peccatum
peccati. contra 3.um quod eligere et vergere in quid Deus velle malum peccati
prout est ens effectus. Ad parte 1.a Non ergo obstat quod determinatio voluntatis
ut peccatum et quod est esse et certa ponendum, non [illegible] quod quae determinat
[illegible] meo ut sic. contra 2.o quod non est determinatio Deus velle aut separatio
esse et [illegible] potest, quia [illegible] quod in illo actu determinat [illegible]
Deus et [illegible] quia [illegible] non [illegible] a [illegible] Deo,
[illegible] peccata, [illegible] quod non a parte [illegible]
[illegible] peccati. Deus [illegible] malum illi. et [illegible] contentus [illegible]
quod se affinare [illegible] aut in [illegible] [illegible] [illegible] et
determinare ad [illegible], aut non [illegible] [illegible] et
[illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Deus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

Ad 60 et argument. hunc in modum, malitia operis moralis v artificialis sit, et etiam
agenti principali, si tantum procedat a causa instrumentali, quoties malitia a agente
principali, si tantum procedat a causa instrumentali, quoties malitia a agente
principali, si tantum procedat a causa instrumentali, quoties malitia a agente

[illegible] impellat ad id [illegible] esse in motore speciali, ab agens morale gravissime prohibeat committi, quod sic manifeste [illegible] [illegible] [illegible] contrariis [illegible] [illegible] prohibet. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] radiorum, qui [illegible] [illegible] [illegible] characteres deformes [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quo [illegible] nisi deformes characteres [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] Deus determinans ad peccatum [illegible] consulendo [illegible] [illegible] modo [illegible] moralis. [illegible] [illegible] peccatum [illegible] libera [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad peccatum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] cum illa, quae ad peccatum concurrit, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] libera [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] peccatum; [illegible] Deus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] determinatio [illegible] [illegible] consulendo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] determinatio [illegible] [illegible] [illegible] libera potest [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] non potest [illegible].

Solvuntur objectiones

Obj. 1° [illegible] [illegible] [illegible] agens, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] S. Thoma, [illegible] in aliquo sensu. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] agens movens [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] virtute agendi, [illegible] actionem [illegible] [illegible].

Resp. 1° [illegible] [illegible] debet [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] S. Thoma [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] aliqua [illegible].

Resp. 2° [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] virtute [illegible] agendi [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] conservatio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] conservatio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] agendi [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] agendi, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] agentis, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] agendi [illegible] agentis.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Quæst. 6 Deg. 1 Dominus, qui multa non creat de substantia, necessario fit, quia creat
[illegible] Dei. Sed Deus creat de substantia Dei, ergo non creat de substantia
[illegible] Deus creat de substantia sua, ita quod [illegible] substantia sua
[illegible] Deus creat de substantia sua, ergo creat de substantia sua.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Obj. 10 Sicut Scriptura dicit Roboam filius Salomonis, et Naaldemech David 1° Reg: 16. Sed dabitur [illegible] mihi ut ne ore eius [illegible] [illegible] [illegible] Cap. 7. habitis [illegible] [illegible] [illegible]